

Stjórnartíðindi

1900 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 40, 44, 72, 74, og 106-107.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1900.

Regeringstidende

for

Island

for

Maret 1900.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1900.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for Aaret 1900.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1900.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	12. jan.	Lög um stofnun veðdeildar í landsbankanum í Reykjavík ..	2—9
2	12. jan.	Lög um breyting á lögum um stofnun landsbanka 18. sept. 1885.....	10—13
3	12. jan.	Lög um fjármál hjóna	14—27
4	12. jan.	Lög um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl.....	28—33
5	12. jan.	Lög um bann gegn tilbúningi áfengra drykkja.....	34—35
6	12. jan.	Lög um fjölgun og viðhald þjóðvega	36—37
7	9. febr.	Lög um horfelli á skepnum o. fl.	38—41
8	9. febr.	Lög um brú og ferju á Lagarfljóti	42—43
9	9. febr.	Lög um brot á veiðirjetti í ám og vötnum.....	44—45
10	24. febr.	Auglýsing um endurskoðað brauðamat á Íslandi.....	46—57
11	26. febr.	Auglýsing, er breytir auglýsingu 23. júní 1891 um þyngdar- takmörk og burðargjald fyrir böggla, er senda á milli hins danska og íslenska póstumdæmis	58—59
12	2. marz.	Opið brjef um að almennar kosningar til alþingis skuli fram fara	60—61
13	2. marz.	Lög um stofnun Ræktunarsjóðs Íslands	62—65
14	2. marz.	Bráðabirgðalög fyrir Ísland um tilhögun á löggæzlu við fiski- veiðar í Norðursjónum	66—69
15	2. marz.	Tilskipun fyrir Ísland um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum	70—85
16	3. apríl.	Lög um greiðslu dagsverks, offurs, lambsfóðurs og lausa- mannsgjalds til prests, og ljóstolls og lausamannsgjalds til kirkju	86—89
17	25. maí.	Auglýsing, er fellir úr gildi auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 21. nóvember 1899 um bólusótt í Hull	90—91
18	4. júní.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	92—93
19	15. júní.	Reglugjörð fyrir veðeild þá, er stofnuð er við landsbanka Íslands í Reykjavík samkvæmt lögum 12. janúar 1900 .	94—105
20	21. júní.	Lög um undirbúning og stofnun klæðaverksmiðju á Íslandi.	106—109
21	21. júní.	Lög um leyfi til vegalagningar um Arnarhólstún í Reykjavík, o. fl.	110—111
22	2. júlí.	Auglýsing um pest í Smyrnu o. fl.	112—113
23	19. júlí.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur	114—115
24	15. ágúst.	Bráðabirgðalög, er banna að flytja vopn og skotföng frá Íslandi til Kína .. .	116—117
25	5. sept.	Auglýsing um pest í Glasgow o. fl.	118—119
26	3. desbr.	Auglýsing, er fellir úr gildi auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 5. september þ. á. um pest í Glasgow o. fl.	120—121

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for Aaret 1900.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
1	12. Jan.	Lov om Oprettelsen af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik	2—9
2	12. Jan.	Lov om Forandring i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18de Septbr. 1885	10—13
3	12. Jan.	Lov om Formueforholdet mellem Ægtefæller	14—27
4	12. Jan.	Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægtefæll, m. m.	28—33
5	12. Jan.	Lov om Forbud mod Tilvirkning af berusende Drikke	34—35
6	12. Jan.	Lov om Forøgelse af Antallet af Hovedvejene og disses Vedligeholdelse	36—37
7	9. Febr.	Lov om Kreaturers Død af Magerhed m. m.	38—41
8	9. Febr.	Lov om Bro- og Færgeanlæg over Lagarfljot	42—43
9	9. Febr.	Lov om Indgreb i Fiskerettighed i Elve og Indsjøer	44—45
10	24. Febr.	Bekendtgørelse angaaende en revideret Fortegnelse over de islandske Præstekalds Indtægter	46—57
11	26. Febr.	Bekendtgørelse angaaende Forandring i Bekendtgørelse af 23de Juni 1891 angaaende Vægtgrænsen samt Portoen for Pakkeforjendelser, der udveksles mellem det danske og det islandske Postomraade	58—59
12	2. Marts.	Abent Brev angaaende Udskrivning af et almindeligt Valg af Medlemmer til Altinget	60—61
13	2. Marts.	Lov om Oprettelse af Islands Dyrkningsfond	62—65
14	2. Marts.	Foreløbig Lov for Island angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsjøen	66—69
15	2. Marts.	Anordning for Island angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsjøen uden for Sjøterritoriet	70—85
16	3. April.	Lov om Ydelse af Dagsværk, Offer, Lammefoder og Løsemandsafgift til Præsten samt Vsetold og Løsemandsafgift til Kirken	86—89
17	25. Maj.	Bekendtgørelse om Ophævelse af Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 21de November 1899 om Børnekopper i Hull ..	90—91
18	4. Juni.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Jørelse under Kongens Graværelse til Tronfølgeren	92—93
19	15. Juni.	Reglement for den i Islands Landsbank i Reykjavik ved Lov af 12te Januar 1900 oprettede Hypotekafdeling	94—105
20	21. Juni.	Lov om Forberedelse til og Anlæg af en Klædefabrik i Island ..	106—109
21	21. Juni.	Lov om Tilladelse til Bejlanlæg paa Arnarhols Hjemmemark m. m.	110—111
22	2. Juli.	Bekendtgørelse om Pest i Smyrna m. m.	112—113
23	19. Juli.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Kongens Hjemfomst	114—115
24	15. August.	Foreløbig Lov hvorved det forbydes fra Island at udføre Vaaben og Ammunition til Kina	116—117
25	5. Septbr.	Bekendtgørelse om Pest i Glasgow m. m.	118—119
26	3. Decbr.	Bekendtgørelse om Ophævelse af Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 5te September d. A. om Pest i Glasgow m. m.	120—121

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regeringstíðende

for

Island.

A.

Nr. 1.
12.
janúar.

Lög

um

stofnun veðdeildar í landsbankanum í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Í landsbankanum í Reykjavík skal stofna veðdeild til þess að veitt verði lán um langt árabíll og með vægum vaxtakjörum gegn veði í fasteignum.

2. gr.

Tryggingarfje deildarinnar er 200,000 kr., sem landssjóður leggur til, og skal það ásamt veðbrjefum, sem veðdeildin fær hjá lánþegum sínum og öllum öðrum eignum veðdeildarinnar, vera til tryggingar því, að hún standi í skilum.

Fyrstu 5 árin eptir að veðdeildin hefur stofnsett verið, veitist henni 5000 króna tillag á ári úr landssjóði.

3. gr.

Tryggingarfje deildarinnar skal vera í ríkisskuldabryefum; er það undir umsjón landstjórnarinnar og vextir þess renna í landssjóð. Má eigi ráðstafa tryggingarfjenu á annan hátt, nema veðdeildin sje brott felld og hafi staðið í skilum við alla.

Beri nauðsyn til að taka á tryggingarfjenu til þess að veðdeildin geti staðið í skilum, skal endurgjalda fje það, sem notað hefur verið, undir eins og efnahagur deildarinnar leyfir.

4. gr.

Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt arlegum reikningsskilum veðdeildarinnar. Sýni reikningsskil tekjuhalla deildinni á hendur, skal hann greiddur úr varasjóði.

5. gr.

Veðdeildin má gefa út skuldabryf, sem hljóða upp á handhafa (bankavaxtabryf), en sem má nafnskrá í deildinni. Landstjórnin ákveður um lögun og útlit skuldabryf-
Nr. 1. Lög 12. janúar um stofnun veðdeildar í landsbankanum í Reykjavík.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Oprettelsen af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik.

Nr. 1.
12te
Jan.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov

§ 1.

I Landsbanken i Reykjavik oprettes en Hypotekafdeling for at aabne Afgang til Laan mod Pant i fast Ejendom for et længere Tidsrum og med billige Rentevilkkaar.

§ 2.

Hypotekafdelingens Garantifond er 200,000 Kr., som tilflydes af Landskassen, og som tilligemed de Gældsbreve, Afdelingen modtager af sine Debitorer, og alle dens øvrige Midler skal tjene til Sikkerhed for Opfyldelsen af dens Forpligtelser.

I de første 5 Aar efter Hypotekafdelingens Oprettelse yder Landskassen den derhos et Tilskud af 5000 Kr. aarlig.

§ 3.

Garantifonden, der skal anbringes i Statsobligationer, forbliver i Regeringens Bærg, og Renterne af samme tilfalde Landskassen. Over Garantifonden maa ikke disponeres paa anden Maade, med mindre Hypotekafdelingen ophæves, og alle dens Forpligtelser ere fyldestgjorte.

Bliver det for at opfylde Hypotekafdelingens Forpligtelser nødvendigt at angribe Garantifonden, skal det forbrugte restitueres, saa snart Afdelingens Status tillader det.

§ 4.

Det Overskud, som Hypotekafdelingens aarlige Opgørelse maatte udvise, henlægges til Reservecfonden. Udviser Opgørelsen Tab for Afdelingen, dækkes dette af Reservecfonden.

§ 5.

Hypotekafdelingen kan udstede Obligationer, der lyde paa Hændehaveren (Bankobligationer) men kunne noteres paa Navn hos Afdelingen. Det nærmere angaaende Bank-

Nr. 1. Lov af 12te Januar om Oprettelse af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik.

Nr. 1. anna. Öll upphæð þeirra má ekki fara fram úr sexfaldri upphæð tryggingarfjárins og
 12. varasjóðs samtals; eigi má heldur nokkru sinni vera í veltu bankavaxtabrjef, er nemi meiru
 janúar. en veðskuldabryf þau, er veðdeildin á.

6. gr.

Upphæð bankavaxtabrjefanna skal talin í gjaldgengum peningum og skal landshöfðingi og stjórn landsbankans rita undir þau. Fjárhæð þeirra skal ákveðin í reglugjörð veðdeildarinnar, svo og vextir og gjalddagi vaxtanna.

7. gr.

Fje veðdeildarinnar má lána gegn veði í jarðeignum, eða húseignum með lóð í kaupstöðum og verzlunarstöðum, en gegn veði í húseignum því að eins, að þær sjeu vátryggðar í vátryggingarstofnun, er bankastjórnin telur góða og gilda. Eigi má lána nema gegn fyrsta veðrjetti. Lásupphæðin má ekki fara fram úr helmingi af virðingarverði fasteignarinnar, og skal verð húsa þeirra, er á jörð eru, því að eins telja með, að þau sjeu vátryggð svo sem fyr er sagt.

8. gr.

Eignir þær, er veðdeildin tekur að veði, skal á kostnað lánþega virða á þann hátt, er nákvæmar verður tiltekið í reglugjörð fyrir veðdeildina. Í reglugjörðinni má meðal annars ákveða, að stjórn landsbankans megi nefna til þá menn, er virða skuli veðin. Ennfremur má ákveða í reglugjörðinni, að þegar bankastjórnin krefst þess, skuli sýslunefndir segja álit sitt um verð fasteigna í sýslufjelaginu, svo og að bæjarfógetar og hreppstjórar fyrir hæfilega þóknun, er landshöfðingi ákveður og veðdeildin borgar, hafi eptirlit með eignum þeim, sem í kaupstaðnum eða hreppnum eru veðsettar veðdeildinni.

9. gr.

Lán þau, er veðdeildin veitir, má hún greiða í bankavaxtabrjefum eptir ákvæðisverði þeirra, en lánþegi hefur rjett til að heimta, að bankastjórnin annist um að koma bankavaxtabrjefunum í gjaldgenga peninga endurgjaldslaust, en borga skal hann kostnað þann, sem af því leiðir.

10. gr.

Lánum þeim, er veðdeildin veitir, má hún eigi segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu leyti skyldum þeim, sem hann hefur undir gengizt. En ef ákvæðisgjöld hans verða eigi greidd á rjettum gjalddaga, eða ef veðið gengur svo úr sjer, að það er eigi lengur svo tryggjandi sem vera skal, eða haldi skuldunautur ekki vátryggðum húseignum, er að veðieru, og talin eru með í matinu (sbr. 7. gr.), eða falli á veðið eptirstöðvar af sköttum eður afgjöldum, er ganga fyrir kröfu veðdeildarinnar, er bankastjórninni heimilt að telja eptirstöðvar lánsins komnar í gjalddaga undir eins án uppsagnar.

11. gr.

Skuldunautar veðdeildarinnar skulu greiða vexti, afborganir og tillög til að borga kostnað við deildina og til varasjóðs í einu lagi með jafuri upphæð samtals á hverjum gjalddaga. Tillagið til að borga kostnað við deildina og gjaldið til varasjóðs
 Nr. 1. Lög 12. janúar um stofnun veðdeildar í landsbankanum í Reykjavík.

obligationernes Form og Udseende bestemmes af Regeringen. Deres samlede Beløb maa ikke overstige det seksdobbelte af Garantifondens og Reservecfondens samlede Beløb; ej heller maa der til nogen Tid cirkulere et større Beløb af Bankobligationer end det Beløb af Panteobligationer, som Hypotekafdelingen ejer.

Nr. 1.
12te
Jan.

§ 6.

Bankobligationerne skulle lyde paa gangbar Mønt og underskrives af Landskøbingen samt Landsbankens Bestyrelse. Obligationernes Størrelse, deres Rentefod og Renternes Forsaldstid fastsættes i Hypotekafdelingens Reglement.

§ 7.

Hypotekafdelingens Midler udlånes mod Pant i Fordejsdomme og i Husejsdomme i Købstæder og Handelsstæder med tilhørende Grund, imod Pant i Husejsdomme dog kun for saa vidt de ere brandforsikrede i en af Bankbestyrelsen som betryggende anerkendt Brandforsikring. Udlaan maa kun finde Sted paa 1ste Prioritet. Den udlaaente Sum maa ikke overstige Halvdelen af den faste Ejendoms Vurderingssum, i hvilken Værdien af de paa en Ford værende Bygninger kun maa medregnes, hvis de ere brandforsikrede som ovennævnt.

§ 8.

De Ejendomme, som Hypotekafdelingen modtager som Pant, skulle paa Laantagernes Besøftning vurderes efter de i Reglementet for Hypotekafdelingen nærmere fastsatte Regler, hvori blandt andet kan fastsættes, at Landsbankens Bestyrelse udnævner Vurderingsmændene. Det kan endvidere i Reglementet bestemmes, at Sysselforstanderskaberne, naar det af Bankbestyrelsen forlanges, skulle afgive deres Erklæring om Værdien af Fordejsdomme inden Sysselfommunen, saa vel som at Byfogder og Repstyrere for en passende af Landskøbingen fastsat Godtgørelse, der betales af Hypotekafdelingen, skulle føre Opsyn med de i vedkommende Købstad eller Rep beliggende, til Afdelingen pantsatte Ejendomme,

§ 9.

De Laan, som Hypotekafdelingen bevilger, er den berettiget til at udbetale i Bankobligationer efter deres paalydende Beløb, men Laantageren har Ret til at forlange, at Bankbestyrelsen uden Godtgørelse, men imod Erstatning af udlagte Omkostninger besørger Obligationerne omfatte i rede Penge.

§ 10.

De af Hypotekafdelingen tilstaaede Laan ere nopsigelige fra Afdelingens Side, saa længe vedkommende Laantager i enhver Henseende nøjagtigt opfylder de indgaaede Forpligtelser. Betales derimod ikke de pligtige Terminsydelsler til rette Forsaldsdag, eller forringes Pantet saaledes, at det ikke længer afgiver statutmæssig Sikkerhed, eller undlader Skyldneren at holde i Pantet indbefattede og til Vurderingssummen (jfr. § 7) medregnede Bygninger brandforsikrede, eller paadrages Pantet Restancer af Skatter eller Afgifter, som ere prioriterede i Ejendommen forud for Afdelingens Fordring, er Bankbestyrelsen berettiget til at anse den tilbageværende Rest af Laanet for straks forfalden til Udbetaling uden Opsigelse.

§ 11.

Hypotekafdelingens Debitorer skulle erlægge Renter, Afdrag og Bidrag til Administrationen og Reservecfonden med et samlet Beløb, der er lige stort i hver Betalingstermin. Bidraget til Administrationen og Reservecfonden er $\frac{1}{2}$ Procent aarlig af Laanets oprindelige Nr. 1. Lov af 12te Januar om Oprettelse af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik.

Nr. 1. er $\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af upprunalegri upphæð lánsins, og afborgunargjaldið má eigi
 12. nema minna en svo, að lánum sje lokið á 40 árum, þegar veðið er jarðeign, og á 25
 janúar. árum, þegar veðið er húseign.

Á hinum ákveðnu gjalddögum má hver lantakandi án undangenginnar uppsagnar greiða aukaafborganir af skuld sinni, þó ekki minna en 100 kr. í einu, eða endurborga hana að öllu leyti. Gjald þetta má hann greiða með bankavaxtabrjefum deildarinnar eptir ákvæðisverði þeirra.

12. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, er greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa skuldabrfjef þau, er veðdeildin hefur gefið út, eptir hlutkesti, sem notarius publicus hefur umsjón með og fram fer í viðurvist tveggja manna; annan kveður landshöfðingi til þess, hinn bankastjórnin. Þá er hlutkesti hefur fram farið, skal auglýsa með 9 mánaða fyrirvara númerin á skuldabrfjefum þeim, er upp hafa komið til innlausnar, og á hverjum gjalddaga þau verði útborguð. Nánari ákvæði um auglýsingar þessar skal setja í reglugjörð veðdeildarinnar. Veðdeildin má og á þann hátt og með þeim fyrirvara, er áður segir, innleysa bankavaxtabrjef í stærri stíl.

13. gr.

Handhafar eða eigendur skuldabrfjefa þeirra, er innleysa skal, geta gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum þeim, er þeim fylgja, fengið útborgaðan höfuðstól þeirra á ákveðnum gjalddaga, og greiðast engir vextir af höfuðstólnum upp frá því.

14. gr.

Höfuðstóll og vaxtafje, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennur í vara-sjóð veðdeildarinnar, sje þess ekki vitjað innan 20 ára frá gjalddaga. Um ógilding glataðra skuldabrfjefa og vaxtamiða fer eptir almennum lögum.

15. gr.

Skuldabrfjef þau, er innleyst hafa verið með hlutkesti, eða hafa verið notuð til að borga eða afborga lán, má eigi framar setja í veltu, heldur skal ónýta þau undir eins ásamt með vaxtamiðum og stofnum (talons) þeirra, á þann hátt að þau með því verði ógild, og leggja þau til geymslu í sjóð veðdeildarinnar, og skal svo við lok reikningsársins brenna þau í viðurvist endurskoðenda, ásamt með vaxtamiðum þeim, er innleystir hafa verið það reikningsár.

16. gr.

Vaxtamiða og bankavaxtabrjef, sem komin eru í gjalddaga, skal borga út í landsbankanum í Reykjavík, svo skulu og gjaldheimtumenn landssjóðs taka á móti þeim til borgunar á sköttum og öðrum gjöldum til landssjóðs og innleysa vaxtamiðana og skulda-brjefin, eptir því sem þeir hafa fyrir hendi fje, sem á að borgast í landssjóð.

Í reglugjörð veðdeildarinnar skal ákveða, hvar borga skuli út erlendis vaxtamiða og skuldabrfjef sem komin eru í gjalddaga.

17. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga (sbr. 10. gr.), hefur veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð án undanfarandi dóms, sáttar eða fjárnáms samkvæmt Nr. 1. Lög 12. janúar um stofnum veðdeildar í landsbankanum í Reykjavík.

Beløb, og Afdraget maa ikke være mindre, end at Laanet, naar Pantet er en Jordejendom, er tilbagebetalt i Løbet af 40 Aar og, naar det er en Husejendom, i Løbet af 25 Aar. Nr. 1.
12te
Jan.

§ de fastsatte Betalingsterminer kan enhver Laantager uden forudgaaet Opsigelse gøre ekstraordinære Afdrag paa sin Gæld, dog ikke med mindre Summer end 100 Kr. ad Gangen, eller helt tilbage tale den. Saadan Betaling er han berettiget at erlægge i Afdelingens Bankobligationer efter paalydende Værdi.

§ 12.

De i hver Betalingstermin kontant indgaaende Afdrag og Tilbagebetalinger anvendes til Indløsning af de af Hypotekafdelingen udstedte Obligationer efter Lodtrækning under Kontrol af Notarius publicus og i Overværelse af tvende henholdsvis af Landskøvdningen og Bankbestyrelsen hertil valgte Mænd. Efter Lodtrækningen bekendtgøres med 9 Maanedes Varjel Numrene paa de udtrukne Obligationer, samt i hvilken Termin de ville blive udbetalt. De nærmere Bestemmelser om Bekendtgørelsen optages i Hypotekafdelingens Reglement. Ogsaa i større Omfang har Hypotekafdelingen Ret til paa foranførte Maade og med foranførte Varjel at indløse Bankobligationer.

§ 13.

Zhændehaverne eller Gjerne af de udtrukne Obligationer kunne imod at aflevere disse med tilhørende Renteanvisninger faa Kapitalen udbetalt i den fastsatte Udbetalingstermin, efter hvilken ingen Rente svares af Kapitalen.

§ 14.

De til Udbetaling forfaldne Kapital- og Rentebeløb, der ikke hæves inden 20 Aar efter Forfaldstiden, hjemfalder til Hypotekafdelingens Reservecapital. Med Hensyn til Mortifikation af bortblevne Obligationer og Renteanvisninger forholdsvis efter den almindelige Lovgivning.

§ 15.

De ifølge Lodtrækningen indfrie eller ved Indbetaling af Laan eller Afdrag paa saadanne benyttede Obligationer maa ingenfinde igen sættes i Omløb, men skulle tilligemed Salons og Renteanvisninger straks paa en saadan Maade annulleres, at de derved gøres ugyldige, og henlægges i Hypotekafdelingens Kasse, indtil de ved Regnskabsaarets Slutning tilligemed de i dette indløste Renteanvisninger i Overværelse af Revisionen opbrændes.

§ 16.

Forfaldne Renteanvisninger og Obligationer indfries ved Landsbanken i Reykjavik, hvorhos de til Betaling af Skatter og andre Afgifter til Landskassen skulle modtages af Landskassens Opbevaringsbetjente, der ogsaa skulle indløse dem, for saa vidt de have Penge mellem Hænder, som skulle indbetales i Landskassen.

§ Hypotekafdelingens Reglement bestemmes, hvor forfaldne Renteanvisninger og Obligationer skulle betales udenfor Island.

§ 17.

Naar Laanet (jfr. § 10) er forfaldent til Betaling, har Hypotekafdelingen Ret til uden foregaaende Dom, Forlig eller Eksekution at lade Pantet bortfælge ved offentlig Auktion.

Nr. 1. Lov af 12te Januar om Oprettelsen af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Reykjavik.

Nr. 1. ákvæðunum í tilskipun um fjárforráð ómyndugra 18. febr. 1847, 10. gr., eða láta leggja það veðdeildinni út til eignar, ef þörf er á. Veðdeildin þarf ekki að láta neinn vera fyrir sína hönd við uppboðið, og skal þar ekki taka mótmæli skuldunauts til greina, nema þau sjeu auðsjáanlega á rökum byggð, og eigi er heldur hægt að stöðva eða ónýta uppboðið með neinskonar dómskoti. Veðdeildin hefur aptur á móti ábyrgð á því, að skuldin sje rjett og komin í gjalddaga, og skuldunaut er frjálst að höfða mál til endurgjalds á öllu því, er hann hefur skaðast á uppboðinu og öllum málskostnaði að skaðlausu.

Veðdeildin getur löglega samið svo um við skuldunauta sína, að uppboð á veðsettum fasteignum megi fram fara á skrifstofu uppboðshaldara.

18. gr.

Eje ómyndugra manna og opinberra stofnana og sjóða, þar á meðal viðlagasjóðs, má verja til þess að kaupa skuldabryf veðdeildarinnar, en þó eigi herra verði en ákvæðisverði þeirra, eða sjeu skuldabryfin verðlögð í kauphöllinni í Kaupmannahöfn, þá eigi herra verði en síðasta verðlag á þeim þar, er menn vita um í Reykjavík.

19. gr.

Veðdeildinni skal stjórnað af stjórn landsbankans. Þegar veðdeildin er stofnuð, skal þóknun sú, sem gæzlustjórar bankans fá árlega, hækka upp í 750 kr. til hvors. Fyrir endurskoðun á reikningum veðdeildarinnar og til skrifstofuhalds má verja allt að 2500 kr. á ári, eptir því sem nánar verður ákveðið í reglugjörð veðdeildarinnar. Kostnað við að setja veðdeildina á fót og hækkunina á launum gæzlustjóra greiðir landsbankinn.

20. gr.

Ákvæði þau, er sett eru í lögum 18. sept. 1885 um stofnun landsbanka, 13. 14. 18.—24. og 26.—29. og 30. gr., 1. lið, um hlunnindi fyrir bankann, stjórn hans og reikningsskil, skulu einnig gilda um veðdeildina, stjórn hennar og reikningsskil.

21. gr.

Reglugjörð veðdeildarinnar skal staðfest af ráðgjafanum fyrir Ísland og auglýst í A-deild Stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 12. janúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

efter de i Anordning angaaende umyndiges Midler af 18. Febr. 1847 § 10 indeholdte Nr. 1.
 Regler eller om fornødent lade det udlægge Hypotekafdelingen til Ejendom. Hypotekafde- 12te
 lingen behøver ikke at lade nogen møde paa sine Vegne ved Auktionen, ved hvilke Skyldnerens Jan.
 Indsigelser ikke tages til Følge, med mindre de ere øjensynlig begrundede, ligesom heller ikke
 Auktionen skal kunne standses eller underkendes ved nogen Paaankning til højere Ret.
 Hypotekafdelingen bærer derimod Ansvaret saavel for Fordringens Rigtighed som for, at den
 er forfalden til Betaling, og det staar Skyldneren frit for at anlægge Regressøgsmaal til at
 erholde erstattet ethvert Tab, som han har lidt ved Auktionen samt alle Sagsomkostninger
 skadesløst.

Hypotekafdelingen kan retsgyldig forene sig med sine Debitorer om, at Auktion over
 pantsatte faste Ejendomme kan holdes paa Auktionsforvalterens Kontor.

§ 18.

Umyndiges og offentlige Stiftelsers Fonds derunder Landskassens Reservefonds Midler
 kunne anbringes i Hypotekafdelingens Obligationer, men dog kun til en Pris, der hverken
 overstiger deres paalydende Beløb eller, hvis Notering af Obligationerne finder Sted paa
 Kjøbenhavns Børs, er højere end den sidste der noterede Kurs, der er kendt i Kjøbenhavn.

§ 19.

Hypotekafdelingen bestyres af Landsbankens Bestyrelse. Naar Hypotekafdelingen er
 oprettet, skal det Honorar, som Landskassens kontrollerende Direktører oppebære aarlig, forhøjes
 til 750 Kr. for hver. Til Revision af Hypotekafdelingens Regnskaber og til Kontorhold kan
 anvendes indtil 2500 Kr. aarlig, eftersom nærmere bliver bestemt i Hypotekafdelingens Regle-
 ment. Omkostningerne ved Hypotekafdelingens første Indretning og Forhøjelsen af de kon-
 trollerende Direktørers Honorarer afholdes af Landsbanken.

§ 20.

De i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18de Septbr. 1885 §§ 13, 14,
 18—24 og 26—30 1ste Stykke om særlige Begunstigelser for Banken, Bankens Bestyrelse
 og Regnskabsaflæggelse fastsatte Bestemmelser skulle ogsaa være anvendelige paa Hypotekafde-
 lingen, dens Bestyrelse og Regnskabsaflæggelse.

§ 21.

Hypotekafdelingens Reglement skal approberes af Ministeren for Island og bekendtgøres
 i Regeringstidendens Afdeling A.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1900.

Ministeriet for Island, den 12te Januar 1900.

Hørring.

Olafur Halldórsson.

Nr. 1. Lov af 12te Januar om Oprettelse af en Hypotekafdeling i Landsbanken i Kjøbenhavn.

Nr. 2.
12.
janúar.

Lög

um

breyting á lögum um stofnun landsbanka 18. sept. 1885.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt skal landstjórninni vera að gefa út seðla fyrir landssjóð fyrir allt að fjórðung miljónar króna (250,000 kr.) í viðbót við seðlaupphæð þá, sem þegar hefur verið gefin út samkvæmt lögum um stofnun landsbanka 18. sept. 1885, og eptir þeim reglum, sem þar eru settar um seðla landssjóðs.

2. gr.

Landsbankinn fær að láni úr landssjóði jafna upphæð fjár og landssjóður gefur út af seðlum eptir 1. gr. — Eje þetta greiðist bankanum smámsaman eptir því sem þörf hans krefur. Af þessari skuld sinni greiðir landsbankinn landssjóði í vöxtu árlega 1 % og leggur 2 % af henni árlega í varasjóð.

3. gr.

Tveir skulu vera endurskoðunarmenn við landsbankann og kys hið sameinaða alþingi annan þeirra til tveggja ára í senn, í fyrsta skipti fyrir árin 1900 og 1901, en hinn endurskoðunarmanninn nefnir landshöfðingi til. Skulu menn þessir rannsaka reikninga landsbankans í hverju einstöku atriði, og bera þá samað við bækur bankans og heimafje.

Endurskoðunarmenn skulu að minnsta kosti tvisvar á ári hverju sannreyna, hvort heimafje bankans og eignir sjeu fyrir hendi.

Nr. 2. Lög 12. janúar um breyting á lögum um stofnun landsbanka 18. sept. 1885.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 2.
12te
Jan.

om

Forandring i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18de Septbr
1885.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til paa Landskassens Begne at udstede Sedler for et Beløb af indtil en kvart Million Kroner (250,000 Kr.) som Tillæg til det Seddelbeløb, der allerede er udgivet i Henhold til Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18de Septbr. 1885 og i Overensstemmelse med de om Landskassens Sedler i bemeldte Lov fastsatte Regler.

§ 2.

Landsbanken modtager til Laans af Landskassen et Beløb af samme Størrelse, som Landskassen udgiver Sedler for i Følge § 1. Dette Beløb udbetales Landsbanken, efter Haanden som den har Brug derfor. Af denne sin Gæld betaler Landsbanken som Rente 1 pCt. p. a. til Landskassen, medens 2 pCt. p. a. henlægges til Reservefonden.

§ 3.

Ved Landsbanken ansættes 2 Revisorer, af hvilke det forenede Alting vælger den ene for 2 Aar ad Gangen, første Gang for Aarene 1900 og 1901, medens Landshøvdingen udnævner den anden. Revisorerne have at gennemgaa Landsbankens Regnskaber i alle deres Enkeltheder og at sammenholde dem med Bankens Bøger og Beholdninger.

Mindst 2 Gange aarlig have Revisorerne at overbevise sig om Tilstedeværelsen af Bankens Beholdninger og Aktiver.

Nr. 2. Lov af 12te Januar om Forandring i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18de Septbr. 1885.

Nr. 2. Þóknun til endurskoðunarmannanna skal vera 500 kr. til hvors þeirra á ári, og
 12. greiðist sú þóknun af fje bankans.
 janúar. Landshöfðingi úrskurðar og kvittar hina endurskoðuðu reikninga bankans.

4. gr.

29. gr. laga 18. sept. 1885 er úr gildi felld.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaluborg, 12. janúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Revisorerne erholde et Honorar af 500 Kr. aarlig hver, som udredes af Bankens Nr. 2.
 Medler. 12te
 Jan.
 De reviderede Bankregnskaber decideres og kvitteres af Landshøvdingen.

§ 4.

§ 29 i Lov af 18de Septbr. 1885 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1900.

Ministeriet for Island, den 12te Januar 1900.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 3.
12.
janúar.

Lög

um

fjármál hjóna,

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. þáttur.

Kaupmálar hjóna.

1. gr.

Þá er gjöra á með kaupmála breyting á hinu venjulega helmingaffelagi hjóna, þá er hann því að eins gildur, að kaupmálinn sje skriflegur og undirritaður af hjónunum, hvort sem hann er gjörður á undan eða eftir giptingu. Eigi má breyta kaupmála nje fella hann úr gildi, nema með nýjum kaupmála.

2. gr.

Nú er annað hjóna eða hjónaefna hálfmyndugt, er það gjörir kaupmála, og þarf þá samþykki tilsjónarmanns; sje það ómyndugt eða svipt fjárforráðum, skal samþykki fjárráðamanns, auk samþykkis þess sjálfs, koma til.

3. gr.

Nú er kaupmáli gjörður samkvæmt því, er að framan er sagt, og er hann þá án konungsstaðfestingar skuldbindandi fyrir hjónin sjálf og fyrir erfingja þeirra, sje hann gjörður áður en þau gengu í hjónaband. Sje hann gjörður eftir að þau gengu í hjónaband, verður hann skuldbindandi fyrir þau sjálf og erfingja þeirra, þegar konungur hefur staðfest hann.

Nr. 3. Lög 12. janúar um fjármál hjóna.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 3.

12te

Jan.

om

Formueforholdet imellem Ægtefæller.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel I.

Ægtepagter.

§ 1.

Ægtepagt, hvorved Afvigelse gøres fra det sædvanlige almindelige Formuefællesskab mellem Ægtefæller, skal, hvad enten den indgaas før eller efter Ægteskabets Stiftelse, for at være gyldig oprettes skriftligt under Parternes Haand. Forandring i eller Ophevelse af en bestaaende Ægtepagt maa ske ved en ny Ægtepagt.

§ 2.

Er nogen af Parterne, der oprette Ægtepagt, mindreaarig, udfordres Kurators Samtykke, og er nogen af dem umyndig eller umyndiggjort, foruden dennes eget Samtykke Børgens.

§ 3.

Ægtepagt, oprettet i Overensstemmelse med foranstørte Bestemmelser, er bindende for Parterne selv og for deres Arvinger uden kongelig Konfirmation, for saa vidt den indgaas førend Ægteskabet. Oprettes den under Ægteskabet, bliver den bindende for Parterne selv og for deres Arvinger, naar den er konfirmeret af Kongen.

Nr. 3. Lov af 12te Januar om Formueforholdet imellem Ægtefæller.

Nr. 3.
12.
janúar.

4. gr.

Með kaupmála mega hjón skipa fjármálum sínum á hvern lögmætan hátt, er þeim sýnist, ef þau gæta þess, er í lögum þessum segir; þurfi kaupmálinn staðfestingar, má synja um hana að öllu eða nokkru leyti.

Eigi má þó ákveða í kaupmála eða á annan hátt, að allar eigur annars hjóna, er það á og síðar eignast, skuli vera sjereign hins, eða að sjereign annars þeirra skuli vera í umráðum hins eins, eða að afraksturinn af sjálfstæðri atvinnu annars þeirra skuli vera sjereign hins eða undir umráðum þess eins; hjón geta eigi heldur með kaupmála þegið sig undan skyldum þeim, er ræðir um í 11. og 22. gr. laga þessara.

5. gr.

Kaupmáli er gildur gagnvart öðrum mönnum frá giptingardeg, sje hann löglega þinglesinn áður (sbr. 6. og 7. gr.). Hann gildir þó gagnvart kröfum, sem eldri eru en hjónabandið, hafi þess áður verið beiðst, að hann yrði sem fyrst þinglesinn. Annars gildir hann eigi gagnvart öðrum mönnum fyr en frá þinglýsingardegi.

Kaupmáli er eigi því til fyrirstöðu, að maður, er eigi hafði vitneskju um hann, öðlist með samningi á undan þinglýsing hans rjettindi yfir eigum hjónanna. Skuldheimtumenn þeir, sem eiga kröfur, er eldri eru en þinglýsing kaupmálans, eða beiðnin um þinglýsinguna, þegar svo á stendur eins og segir í 2. málslíð undanfarandi málsgreinar, og stafi kröfur þeirra eigi frá samningi, er gjörður hefir verið með vitund um kaupmálann, og hafi þeir árangurslaust leitað eftir borgun hjá því hjónanna, sem er skuldunauturinn, geta gengið eftir borgun hjá hinu hjónanna í fjármunum þeim, sem það hefur fengið til sjereignar með kaupmálanum, nema það sannist, að skuldunautur sjálfur hafi átt nægilegt fje fyrir öllum skuldum sínum á þeim tíma er kaupmálinn gekk í gildi gagnvart skuldheimtumönnum. Ræði kaupmálinn um fje, er síðar aflast, er þó skuldheimtumönnum fyrrmunað að leita borgunar í fje þessu, ef kaupmálinn er þinglesinn áður en þess var aflað.

6. gr.

Þinglýsing samkvæmt undanfarandi grein skal fram fara á varnarþingi bónda. Nú á hann ekkert varnarþing, og skal þó þinglýsa kaupmála hans hjer á landi, og skal þá þinglýsa við hinn kgl. íslenska landsyfirrjett.

7. gr.

Til þess að kaupmáli geti haft áhrif á ráðstafanir yfir fasteignum, verður að þinglýsa honum sjerstaklega við varnarþing þeirra. Annars standa þeir samningar óhaggaðir, er þeir menn gera, er ókunnugt er um kaupmálann, enda þótt hann sje þinglesinn á varnarþingi bóndans, sjeu samningarnir gerðir áður en kaupmálinn er þinglesinn við varnarþing fasteignanna.

8. gr.

Á skuldabryf, hlutabryf, ábyrgðarskírteini og önnur slík skjöl skal gera áritun um kaupmálann. Þangað til það er gert, geta þeir, er ókunnugt er um hann, eignast rjettindi yfir tjeðum skjölum, er koma í bága við kaupmálann.

Nr. 3. Lög 12. janúar um fjármál hjóna.

§ 4.

Nr. 3.
12te
Jan.

Ved Egtepagt kunne Parterne med Sagttagelse af denne Lovs Bestemmelser paa enhver i øvrigt lovlig Maade ordne Formueforholdet imellem sig, dog at, hvis Konfirmation behøves, denne kan nægtes i det hele eller for en Del.

Dog kan det ikke i Egtepagts Form eller paa anden Maade gyldigen vedtages, at den ene Egtefælles hele saavel nuværende som tilkommende Formue skal være den andens Særeje, eller at vedkommende Egtefælles eget Særeje skal være den anden Egtefælles udelukkende Raadighed underkastet, ej heller, at det, som den ene Egtefælle erhverver ved selvstændig Virksomhed, skal være den andens Særeje eller dennes udelukkende Raadighed underkastet. Heller ikke kunne Egtefæller ved Egtepagt betinge sig Fritagelse for de i denne Lovs §§ 11 og 22 omhandlede Forpligtelser.

§ 5.

Egtepagt har Gyldighed mod Tredjemand fra den Dag, da Egtetabet indgaas, naar den forinden er behørig tinglæst (jfr. §§ 6 og 7). For at have Gyldighed overfor Krav, som ere ældre end Egtetabets Indgaaelse, skal det dog være tilstrækkeligt, at Egtepagten inden sidstnævnte Tidspunkt er begært tinglæst, saasnart ste kan. I alle andre Tilfælde har Egtepagt først Gyldighed mod Tredjemand fra den Dag, den er tinglæst.

Egtepagt er ikke til Hinder for, at Tredjemand, som ikke havde Kundskab om den, ved Retshandler forinden Tinglæsningen erhverver Rettigheder over Egtefællernes Ejendele; Kreditorer, hvis Krav ere ældre end Tinglæsningen eller i det i foregaaende Stykke, 2det Punktum, omtalte Tilfælde Begæringen om Tinglæsning og ikke rejse sig fra en med Kundskab om Egtepagten afsluttet Retshandel, kunne efter forgæves at have søgt Dækning hos den Egtefælle, som er deres Skyldner, søge Fyldestgørelse i det, som ved Egtepagten er overført til den anden Egtefælle som dennes Særformue, medmindre det bevises, at Skyldneren paa den Tid, Egtepagtens Gyldighed mod Tredjemand begyndte, havde tilstrækkelige Midler til at dække alle sine Forpligtelser. For saa vidt Egtepagten angaar fremtidig Erhvervelse, udelukkes dog Kreditorer fra nævnte Ret til Fyldestgørelse uden Hensyn til Egtepagten, naar Erhvervelsen først er sket efter Egtepagtens Tinglæsning.

§ 6.

Tinglæsningen skal i det i foregaaende Paragraf omtalte Tilfælde ste ved Mandens personlige Bærneting. Mangler et personligt Bærneting, hvor Egtepagt skal tinglæses her i Landet, træder den fgl. islandste Landsoverret i Stedet.

§ 7.

Naar Egtepagten skal udstrække sin Virkning til Retshandler om faste Ejendomme, maa den tillige tinglæses særlig ved disses Bærneting. Ellers ville Retshandler, indgaaede af Tredjemand i god Tro, være gyldige uden Hensyn til Egtepagten, selv om denne er tinglæst ved Mandens personlige Bærneting, naar de ere afsluttede inden Egtepagtens Tinglæsning ved paagældende faste Ejendoms Bærneting.

§ 8.

Gældsbreve, Aktier, Policier og deslige Dokumenter maa forsynes med Paategning om Egtepagten. Saa længe dette ikke er sket, kan Tredjemand, der er i god Tro, ved Retshandler erhverve Rettigheder over de nævnte Dokumenter uden Hensyn til Egtepagten.

Nr. 3. Lov af 12te Januar om Formueforholdet imellem Egtefæller.

Nr. 3.
12.
janúar.

9. gr.

Eptir ráðstöfun landshöfðingja skal í Reykjavík halda skrá yfir alla kaupmála hjóna, sem þinglesnir eru. Sýslumenn og bæjarfógetar skulu, þegar er kaupmáli hefur verið þinglesinn, senda skrifstofu þeirri, er landshöfðingi ákveður og auglýsir, skýrslu um kaupmálann í ábyrgðarbrjefi. Í skýrslu þessari skal tilgreina nöfn og stjett málsaðila, bústað þeirra og þinglýsingardag kaupmálans, en eigi skal skýra frá efni hans. Sjerhverjum er heimilt að fá skýrslu um það eptir skrá þessari fyrir 1 krónu gjald, hvort kaupmáli hafi gjörður verið, og ef svo er, hvar og hvenær hann hafi verið þinglesinn, en senda verður hann skriflega beiðni um það, er skýrir frá nöfnum málsaðila, og ef unnt er, stjett bónda. Landshöfðingi gefur nánari reglur um fyrirkomulag skrárinnar og hvernig hún skal haldin. Kostnaðurinn, er af þessu leiðir, greiðist úr landssjóði. Við lok hvers mánaðar skal birta í auglýsingablaði landsstjórnarinnar það, sem fært hefur verið inn í skrána mánuð þann, er liðinn er. Til að borga auglýsingarkostnað þennan skal greiða 1 kr., auk þinglýsingargjalds fyrir kaupmála.

II. þáttur.

Um fjárforræði giptrar konu og umráðin yfir fjelagsbúinu.

10. gr.

Um forræði giptrar konu í fjármálum fer sem um fjárforræði ógiptrar. Bónda má skipa tilsjónarmann eða fjárráðamann konu sinnar. En ef ráðstöfun sú, er fram á að fara, snertir hag hans, verður að skipa annan í hans stað.

11. gr.

Bóndi hefur einn umráð yfir fjelagsbúinu. Hann má þó eigi nema með samþykki konu sinnar afhenda, veðsetja nje leigja með óvenjulegum kjörum, eða um óvenjulega langan tíma fasteignir þær, er eignarskjölin bera með sjer, að konan lagði til fjelagsbúsins, og eigi heldur afhenda, veðsetja nje kvitta skuldabryf, hlutabryf, ábyrgðarskírteini, sparissjóðsbækur og þess háttar skjöl, er hún hefur lagt til og bera hennar eignarnafn. Hann má ekki heldur seljast arfsali nema með samþykki hennar. Vilji hún rípta ráðstöfunum, er koma í bága við þessi ákvæði, skal málsökun hafin innan árs frá því er þær voru gjörðar, eða þinglesnar, hafi þær verið lesnar á þingi.

Bóndi má eigi án samþykkis konu sinnar skuldbinda fjelagsbúið með loforðum um gjafir eða gefa úr því svo, að það á einu ári fari fram úr 5 hundruðustu af skuldlausri eign búsins við næstu árslok á undan. Breyti hann gegn þessu, á hún rítt á skaðabótum af sjereign hans eða af hans hluta fjelagsbúsins, þá er því verður skipt. Krafa til skaðabóta úr sjereign bónda skal þó hafin með lögsökn eða áskilin með notarialsvarkröfu á hendur honum innan árs frá því er konan fjekk vitneskju um þau atvik, er hún byggir á kröfu sína, og innan mánaðar eptir að búið er tekið til skipta, sje krafa gjörð til skaðabóta úr hluta hans af fjelagsbúinu.

Þegar svo stendur á, eins og segir í fyrsta kafla greinar þessarar, getur konan í stað þess að rípta ráðstöfununni krafizt skaðabóta af sjereign bónda síns eða hluta hans af fjelagsbúinu á sama hátt og segir í öðrum kafla greinarinnar.

§ 9.

Bed Landshøvdingens Foranstaltning bliver der i Reykjavik at føre Register Nr. 3, over alle tinglæste Ektepagter. Naar en Ektepagt er tinglæst, har vedkommende Eysfel-^{12te} mand eller Byfoged straks derefter til det Kontor, som dertil ved Bekendtgørelse af San. Landshøvdingen anvises, ved anbefalet Brev at indsende en Indberetning om Ektepagten, med Angivelse af Parternes Stilling, Navne og Bopæl samt af Tinglæsningsdagen, men uden nærmere Angivelse af Ektepagtens Indhold. Enhver er berettiget til paa Grundlag af skriftlig Begæring, indeholdende Oplysning om Parternes Navne og saa vidt muligt Mandens Stilling, og mod et Gebyr af 1 Kr. af dette Register at erholde Oplysning, om Ektepagt er afsluttet og da, naar og hvor den er tinglæst. De nærmere Regler om dette Registers Indretning og Førelse gives af Landshøvdingen. Udgifterne derved afholdes af Landskassen. Ved hver Maanedes Udgang bekendtgøres i den til offentlige Bekendtgørelser i Island autoriserede Avis, hvad der i Maanedens Løb er optaget i Registret; til Dækning af Udgiften herved betales 1 Kr. foruden Gebyr for Ektepagtens Tinglæsning.

Kapitel II.

Hustruens Myndighed i Formuesforhold og Raadigheden over Fællesboet

§ 10.

Hustruens Myndighed i Formuesforhold er den samme som ugift Piges. Ektemanden kan beskikkes til Kurator eller Værge for hende, dog at der, for saa vidt han er interesseret i den Retshandel, der skal afsluttes, for saadant Tilfælde beskikkes en anden.

§ 11.

Raadigheden over Fællesboet tilkommer Manden alene. Dog kan han uden Hustruens Samtykke ikke afhænde, pantsætte eller paa usædvanlige Vilkaar eller for usædvanlig lang Tid overdrage Brugsrettigheder over fast Ejendom, om hvilken Adkomstdokumenterne oplyse, at den er indført i Fællesboet af Hustruen, eller afhænde, pantsætte eller kvittere Gældsbreve, Aktier, Policier, Sparekassébøger og deslige Dokumenter, som ere indførte i Fællesboet lydende paa hendes Navn. Heller ikke kan han uden Hustruens Samtykke indgaa Fledføringskontrakt. Vil Hustruen angribe Retshandler, stridende mod foranstøtte Bestemmelser, maa Retshandlers forfølgning i den Anledning begyndes inden et Aar fra Retshandlers Indgaaelse eller dens Tinglæsning, hvis saadan har fundet Sted.

Manden maa ikke i noget Aar uden Hustruens Samtykke ved Gaveløfte forbinde Fællesboet for mere eller af samme bortgive mere end 5 pCt. af, hvad Fællesboets Nettoformue udgjorde ved Udgangen af det sidst forløbne Aar. Handler Manden herimod, kan Hustruen fordrø Erstatning af hans Særeje eller ved Fællesboets Deling af hans Lod deri. Dog maa saadant Erstatningskrav mod Mandens Særeje gores gældende ad Rettens Vej eller forbeholdes ved Notarialbeskikkelse til Manden inden et Aar, efter at Hustruen er bleven vidende om den Omstændighed, hvorpaa det begrundes, og for saa vidt Erstatning søges i Mandens Lod i Fællesboet, inden en Maaned, efter at dette er kommen under Skifte.

I det i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Tilfælde kan Hustruen i Stedet for at angribe Retshandleren gøre Erstatningskrav gældende mod Mandens Særeje eller hans Lod i Fællesboet paa samme Maade som efter denne Paragrafs 2det Stykke.

Nr. 3. Lov af 12te Januar om Formuesforholdet imellem Ektefæller.

Nr. 3.
12.
janúar.

12. gr.

Skuldbindingar, er kona hefur gengizt undir eða bakað sjer áður en hún giptist, hvíla og á manni hennar, nema annað sje um samið í kaupmála, er þau hafa gjört fyrir hjúskap sinn og látið þinglýsa.

13. gr.

Ráðstafanir þær, er kona gjörir með samþykki og vitund bónda síns, eða til sameiginlegs gagns og sakir óhjákvæmilegra nauðsynja, skuldbinda fjelagsbúið.

Ef gift kona verður skaðabótaskyld, án þess að það stafi af samningi, eða baki hún sjer gjöld fyrir hegningarvert athæfi, má ganga að fjelagsbúinu til greiðslu nefndra gjalda, en bóndi hefur rjett til að fá þau endurgoldin af sjereign konu sinnar, atvinnuarði hennar (sbr. 26. gr.) eða af hluta hennar af fjelagsbúinu, þegar því verður skipt.

Ef kona bakar sjer aðrar skuldbindingar í hjúskap sínum, verður til fullnustu-gjörðar á þeim eigi gengið að öðru en sjereign hennar eða atvinnuarði (sbr. 26. gr.) eða að hennar hluta af fjelagsbúinu, hvort sem því er skipt eða hún situr í óskiptu búi.

14. gr.

Nú er bóndi sviptur fjárforráðum og hefur þá fullveðja kona hans forráð fjelagsbúsins með fjárráðamanni bóndans.

15. gr.

Þá er kona tekst á hendur að svara ein eða með manni sínum til skulda hans eða skuldbindinga, hvort sem það er með ábyrgð, víxilábeking eða framsali að skaðlausu eða því um líku, eða skuldbinding þessi kemur fram á annan hátt, svo sem með veðsetning á sjereigum hennar fyrir skuldum hans, en álíta verður, að skuldbindingin í raun og veru miði að hinu sama, þá eru þessar ráðstafanir ógildar, nema þær sjeu samþykktar af amtmanni.

Hið sama er um ráðstafanir, er hún með þeim afsalar sjer trygging, er hún á í eigum bónda síns eða fjelagsbúsins.

16. gr.

Nú hefur bóndi bakað fjelagsbúinu þess háttar gjöld, er ræðir um í öðrum kafla 13. greinar, og á þá kona hans rjett á að fá þau endurgoldinn af sjereign hans, eða af hluta hans af fjelagsbúinu, þá er því verður skipt.

III. þáttur.

Sjereign og gjafir hjóna á millum.

17. gr.

Í sjereign hvors hjóna eru ekki að eins persónuleg rjettindi, þótt þau kunni að vera arðsöm, svo sem rithöfundarrjettur og sams konar rjettindi, heldur og verðmæt rjettindi, er eigi verða frá skilin þeim, er þeirra nýtur, svo sem eptirlaun, lífeyrir, forlags-eyrir, framfærslurjettur, innstæðurjettindi, óafhendanlegur afnotarjettur, þar í talinn ábúðarrjettur, atvinnurjettindi, persónuleg einkarjettindi og því um líkt. Arður af þessum Nr. 3. Lög 12. janúar um fjármál hjóna.

§ 12.

Hustruens før Egtteskabet paadragne Forpligtelser paahvile tillige Manden per- Nr. 3.
 sonlig, for saa vidt andet ikke er vedtaget i en før Egtteskabet oprettet og tinglæst 12te
 Egtepagt. Jan.

§ 13.

Retshandler, som Hustruen indgaar med Mandens Vilje og Vidende eller til fælles Nytte og uomgængelig Fornødenhed, forpligte Fællesboet.

Erstatningskrav uden for Kontraktforhold samt Udgifter bevirkede ved strafbart Forhold, for saa vidt Hustruen under Egtteskabet paadrager sig saadanne Forpligtelser, kunne kræves udrede af Fællesboet med Ret for Manden til Fyldestgørelse af hendes Særeje, af hendes Selverhverv (jfr. § 26) eller af hendes Lod i Fællesboet ved dettes Deling.

Andre Forpligtelser, som Hustruen paadrager sig under Egtteskabet, kunne kun fordres fyldestgjorte af hendes Særeje, af hendes Selverhverv (jfr. § 26) eller af hendes Lod i Fællesboet, naar dette stiftes, eller hun sidder i ustiftet Bo.

§ 14.

Naar Manden er umyndiggjort, tilkommer det den fuldmyndige Hustru i Forbindelse med Børgen at bestyre Fællesformuen.

§ 15.

Retshandler, hvorved Hustruen gør sig ansvarlig eller medansvarlig for Gæld eller Forpligtelser, stiftede af Manden, ere, hvad enten de betegne sig som Forløfte, Endossement, stadesløs Transport eller deslige, eller de fremtræde under anden Form, saasom Pantfætning af hendes Særeje for Mandens Gæld, men dog stønnes i Virkeligheden at sigte til at paadrage hende et Ansvar eller Medansvar af ovennævnte Art, ugheldige, medmindre de ere godkendte af vedkommende Amtmand.

Det samme gælder ogsaa om Retshandler, hvorved hun frasalder en hende tilkommende Sikkerhed i Mandens eller Fællesboets Gods.

§ 16.

For Udgifter af den i § 13, 2det Stykke, omhandlede Art, som Manden har forvoldt Fællesboet, kan Hustruen kræve Erstatning af hans Særeje eller af hans Lod i Fællesboet, naar dette stiftes.

Kapitel III.

Særeje og Gaver mellem Egtefæller.

§ 17.

Uden for Formuefællesskabet ere ikke blot personlige Rettigheder, omend de kunne afgive Indtægt, saasom Forfatterrettigheder og lignende Rettigheder, men ogsaa saadanne Formuerettigheder, som ere uadskillelig knyttede til den berettigede Person, saasom Pensioner, Livrenter, Overlevelsesrenter, Aftægtsrettigheder, fideikommissariske Rettigheder, uoverdragelige Brugsrettigheder, derunder Fæsterettigheder, Næringsrettigheder, personlige Privilegier

Nr. 3 Lov af 12te Januar om Formueforholdet imellem Egtefæller.

Nr. 3. rjettindum, sem fellur til í hjónabandinu, rennur þó inn í fjelagsbúið, nema öðru vísi sje
 12. ákveðið í lögum, kaupmála eða með annari lögmætri ráðstöfun.
 janúar.

18. gr.

Það verður og sjereign, þótt eigi sje það ákveðið í kaupmálanum, er annaðhvort hjóna hefur eignast eða síðar eignast að erfð, þó lögur þess sje, eða að gjöf, ef og að svo miklu leyti, sem svo hefur verið ákveðið af arfleifanda eða gefanda. Eigi má í kaupmála gjöra breyting á ákvæðum gefanda eða arfleifanda í þessa átt.

19. gr.

Auk þess sem talið er í 17. og 18. gr., er allt það sjereign, sem ákveðið er löglega í kaupmála að svo skuli vera.

20. gr.

Hvort hjóna hefur umráð yfir sjereign sinni, nema hún sje með kaupmála eða með öðru lögmætu ákvæði, svo sem af hálfu arfleifanda eða gefanda, fengin í hendur sjerstökum fjárráðamönnum.

Í kaupmála má ákveða, að konan megi eigi, þótt fullveðja sje, ráða yfir sjereign sinni, nema með samþykki bónda síns eða tilsjónarmanns.

21. gr.

Arður af sjereign eptir kaupmála og andvirði hans, skal sjereign vera, nema annað sje ákveðið í kaupmálanum.

Það sem útvegað er fyrir muni, sem í sjereign eru, eða gengur til að bæta þá eða auka, skal og sjereign vera, nema annað sje ákveðið í kaupmála; en ef varið er til þessa fje úr fjelagsbúi eða af sjereign hins hjóna, má heimta endurgjald fyrir það af sjereign þess hjóna, er í hlut á, eða af hluta þess í fjelagsbúinu, þá er því verður skipt.

22. gr.

Ef kostnaður til heimilisþarfa (þar með talin húsaleiga) og til viðurværis og uppeldis barnanna getur eigi greiðst af fjelagsbúinu, er hvort hjóna af sinni hálfu skylt til að leggja fram fje til gjalda þessara af sjereign sinni, meðan hún vinnst til. Geti hjónin ekki komið sjer saman, ákveður amtmaður, hve mikið þau skuli leggja til.

23. gr.

Skuldir, er hvíla á öðru hvoru hjóna, þá er þau giptast, skal greiða af sjereign þess, ef nokkur er og meðan endist, nema annað sje ákveðið í kaupmála. Hafi þessar skuldir verið greiddar af fjelagsbúinu eða sjereign hins hjóna, má krefjast endurgjalds af sjereign þess, er í hlut á, eða ef þörf gerist af hluta þess úr fjelagsbúinu, þá er skipti fara fram.

24. gr.

Til þess að gjafir milli hjóna í hjúskap þeirra sjeu gildar, skal um þær gerður kaupmáli, nema svo sje, að gefnir sjeu munir til persónulegra nota, sem eigi sjeu meira
 Nr. 3. Lög 12. janúar um fjármál hjóna.

n. desl. Dog indgaa de Indtægter, som nævnte Rettigheder afføde under Egteskabet, i Fællesboet, medmindre andet er bestemt ved Lov, Egtetpagt eller anden lovlig Disposition. Nr. 3.
12te Jan.

§ 18.

Særeje uden Bestemmelse herom i Egtetpagt er endvidere, hvad der af nogen af Egtesællerne er erhvervet eller erhverves ved Arv, selv om Arven er Arvingens Arv efter Loven, eller Gave, naar, og i det Omfang, dette er bestemt af Arveladeren eller Giveren. Forandring i saadanne Bestemmelser af Giver eller af Arvelader kan ikke gøres ved Egtetpagt.

§ 19.

Foruden hvad der er nævnt i §§ 18 og 19, er endvidere Særeje, hvad der ved Egtetpagt ghyldigen er erklæret herfor.

§ 20.

Hver af Egtesællerne raader over sit Særeje, for saa vidt ikke Bestyrelsen deraf ved Egtetpagt eller ved anden lovlig Bestemmelse, f. Eks. af Arvelader eller Giver, er sat under særligt Bærgemaal.

For Hustruens Bedkommende kan det ved Egtetpagt bestemmes, at hun, uagtet hun er fuldmyndig, for at raade over sit Særeje behøver Samtykke af Manden eller en Tilsynsværge.

§ 21.

Indtægten af Særeje efter Egtetpagt, og hvad derfor anskaffes, bliver, for saa vidt ikke andet er bestemt ved Egtetpagt, Særeje.

Hvad der erhverves i Stedet for Genstande, henhørende til Særeje, eller anvendes til deres Forbedring eller Udvidelse, bliver ligeledes, for saa vidt ikke andet er bestemt ved Egtetpagten, Særeje; dog kan der, hvis der i nævnte Djemed er anvendt Udgifter af Fællesboet eller den anden Egtesælles Særeje, fordres Erstatning herfor af paagældende Egtesælles Særeje eller Lod i Fællesboet, naar dette stiftes.

§ 22.

For saa vidt Udgifterne ved Husholdningen (heri indbefattet Leje af Bolig) og ved Børnenes Opdragelse og Undervisning ikke kunne afholdes af Fællesboet, er enhver af Egtesællerne pligtig til at yde Bidrag hertil af sit Særeje, for saa vidt saadant findes. I Mangel af mindelig Overenskomst herom, bestemmer Overøvrigheden, hvor meget der skal bidrages.

§ 23.

Forpligtelser, der ved Egteskabets Indgaaelse paahviler nogen af Egtesællerne, udredes, hvis ikke andet er bestemt ved Egtetpagt, af dennes Særeje, hvis saadant findes, og saa vidt tilstrække kan. Ere Forpligtelser af den nævnte Natur indfrieede af Fællesboet eller den anden Egtesælles Særeje, kan Erstatning herfor fordres af den paagældende Egtesælles Særeje eller i fornødent Fald af sammes Lod i Fællesboet, naar det stiftes.

§ 24.

Gaver mellem Egtesæller under Egteskabet maa for at være ghyldige ske ved Egtetpagt, undtagen for saa vidt de bestaa i Genstande til personligt Brug, hvis Værdi Nr. 3. Lov af 12te Januar om Formueforholdet imellem Egtesæller.

Nr. 3. verðir en svö, að samsvari efnahag gefanda, eða sje gjöfin lífeyrir eða forlagseyrir
12. eða þess konar framfærslueyrir af hendi bónda fyrir konu sína.
janúar.

Til gjafa teljast og afsöl þau, er getur um í öðrum kafla 28. greinar í lögum nr. 7, 13. apríl 1894; en þá er gefandi skyldur til að greiða það aptur, er gjafarþegi hefur af hendi innt.

Það, sem segir í þessari grein, gildir og þá er gjöfin er gefin einhverjum öðrum, en hann afsalar hana síðan hinu hjóna, ef álíta má, að það sje að eins gert til þess að fara kringum lögin.

25. gr.

Ákvæðin um ógilding ráðstafana í 4. kaþítula laga nr. 7, 13. apríl 1894 eiga og við um ráðstafanir hjóna á milli, hvort sem þau hafa fjelagsbú eða ekki.

IV. þáttur.

Um umráð giptrar konu yfir aflafje hennar af sjálfstæðri atvinnu.

26. gr.

Nú rekur gipt kona sjálfstæða atvinnu, sem eigi aðallega er stofnuð, nje henni viðhaldið með fje bónda hennar eða fjelagsbúsins, og hefur hún þá meðan hún lifir, ein og án samþykkis bónda síns eða fjárráðamanns, umráð yfir arði þeirrar atvinnu, og yfir því, er sannað verður, að hún hafi aflað sjer fyrir atvinnuarð sinn. Meðan hún lifir, má eigi taka fje þetta til lúkningar skuldum þeim, sem bóndi hennar hefur stofnað, nema samþykki hennar komi til.

V. þáttur.

Um rjett hjóna til að slíta fjárfjelagi.

27. gr.

Nú hefur bóndi eytt mjög eigum fjelagsbúsins, án þess það verði rjettlætt nægilega fyrir sjerstök atvik, eða gefið fulla ástæðu til þess að óttast megi, að hann muni fara illa með yfirráð sín yfir fjelagsbúinu, og getur kona hans þá krafizt þess, að fjárfjelinu sje slitið, og að full sjereign komist á.

28. gr.

Þá er kona vill neyta þessa rjettar, skal hún senda amtmanni skriflega beiðni um það; rannsakar hann málið, og gefur bónda tækifæri til að láta uppi skoðun sína og leggur síðan úrskurð á það; úrskurði hans má skjóta til landshöfðingja; þegar það er gjört, getur skiptarjettur, ef konan æskir þess, gert nauðsynlegar ráðstafanir til þess að varðveita eigur búsins, einkum á þann hátt, er segir í 2. og 3. lið 57. gr. skiptalaganna.

29. gr.

Nú slítur bóndi ólöglega samvistum við konu sína, eða sje fjelagsbú þeirra tekið til gjaldprotaskipta að honum lifanda, og getur kona hans þá krafizt þess, að fjárfjelagi þeirra sje slitið. Beiðni sína um þetta sendir hún til amtmanns, og skal beiðnin tekin til Nr. 3. Lög 12. janúar um fjármál hjóna.

ikke staar i Misforhold til Giverens Aar, eller i Livsforfikring, Overlevelsesrente eller lignende Forsörgelse, der af Manden sikres Hustruen.

Nr. 3.
12te
Jan.

Til Gave henregnes ogsaa saadan Afhændelse, som er omtalt i Lov Nr. 7 af 13de April 1894 § 28, 2det Stykke, i hvilket Tilfælde Giveren er pligtig at tilbagebetale, hvad Modtageren fra sin Side har erlagt.

Hvad der i denne Paragraf er bestemt, gælder ogsaa, hvis Gaven er skænket Tredjemand og af ham overdraget den anden Ægtefælle, naar denne Fremgangsmaade stønnes at være brugt for at omgaa Loven.

§ 25.

Bestemmelserne om Retshandlers Afstrættelse i Lov Nr. 7 af 13de April 1894 4de Kapitel finde Anvendelse paa Retshandler mellem Ægtefæller, hvad enten Formuefællesskab mellem dem finder Sted eller ikke.

Kapitel IV.

Hustruens Raadighed over Erhverv ved selvstændig Virksomhed.

§ 26.

Hvad gift Kvinde erhverver ved selvstændig Virksomhed, som ikke væsentlig grundes eller vedligeholdes ved Mandens eller Fællesboets Midler, og hvad bevisligt er anskaffet for slikt Erhverv, har hun alene Ret til i levende Live at raade over uden Mandens eller anden Bærges Samtykke. I saadant Gods kan der ikke i Hustruens levende Live søges Fyldestgørelse for Gæld, Manden har stiftet, medmindre hun samtykker deri.

Kapitel V.

Afgang til at fordre Formuefællesskabet hævet under Ægteskabet.

§ 27.

Naar Manden i væsentlig Grad har formindsket Fællesboet uden tilstrækkelig Undskyldning herfor i Omstændighederne eller har givet velgrundet Anledning til Frygt for Misbrug af hans Raadighed over det, kan Hustruen forlange Formuefællesskabet ophævet, saa at fuldstændigt Særeje indtræder.

§ 28.

Hustruen, som vil gøre denne Ret gældende, har at henvende sig med skriftlig Begæring derom til Amtmanden, som efter at have undersøgt Sagen og givet Manden Vejledning til at erklære sig, afgør den. Amtmandens Afgørelse kan indankes for Landshøvdingen, men Stifteretten kan da paa Hustruens Begæring træffe de til at sikre Boets Tilstedeværelse fornødne Foranstaltninger, navnlig ved Benyttelse af Skiftelovens § 57, 2det og 3dje Stykke.

§ 29.

Endvidere kan Hustruen forlange at faa Formuefællesskabet ophævet, naar Manden ulovligt ophæver Samlivet, saa vel som naar Fællesboet kommer under Konkurs i Mandens levende Live. Hendes Begæring herom, der ikke kan afslås, rettes til Overøvrigheden.

Nr. 3. Lov af 12te Januar om Formueforholdet imellem Ægtefæller.

Nr. 3. greina. Ef kona slítur ólöglega samvistum við bónda sinn, hefur hann og hinn sama rjett
12. til þess, að fá fjárfjelagi þeirra slitið.
janúar.

30. gr.

Þá er tekin hefur verið til greina beiðni annarshvors hjóna um, að fjárfjelagi þeirra skuli slitið, getur hvort um sig krafist þess, að fjelagsbúið sje tekið til skipta á þann hátt, er segir í 6. kapitula skiptalaganna.

Úrskurður um, að fjárfjelagi hjóna skuli slitið, gildir fyrir þau sjálf frá því, er beiðnin um það kom til yfirvaldsins, en fyrir aðra frá því er úrskurðurinn er þinglesinn á varnarþingi bónda hjer á landi, eða, sje hann farinn úr landi, þá á varnarþingi því, er hann átti síðast hjer, og fer um verkanir þinglýsingarinnar eins og segir um þinglýsingu á kaupmála í 5. gr. laga þessara.

2. og 3. ákvæði 67. gr. í skiptalögunum koma því eigi til greina við þau skipti, er hjer ræðir um.

31. gr.

Þegar það hefur verið löglega ákveðið í kaupmála, að fjárfjelagi hjóna skuli slitið, geta þau og hvort um sig krafist þess, að skipti skuli fram fara á fjelagsbúinu á þann hátt, er segir í 6. kapitula skiptalaganna, án þess þó nein breyting verði á gildi kaupmálans gagnvart öðrum eptir 5. gr. þessara laga, og þannig án þess að 2. og 3. ákvæðið í 67. gr. skiptalaganna komi til greina við þau skipti.

VI. þáttur.

Hvenær dæma skal um kaupmála eptir útlendum lögum.

32. gr.

Fyrirmæli laga þessara ná og til þeirra kaupmála, sem gjörðir eru erlendis, ef bóndinn á lögheimili hjer á landi; en um myndugleika konunnar til að gjöra kaupmálann fer þó eptir lögum lands þess, þar er hún á heimili.

Nú er kaupmáli gjörður af manni, er eigi er búsettur hjer á landi, og sje kaupmálinn gildur eptir lögum lands þess, þar sem maðurinn á heimili, og er málinn þá, að því er fjármál hjónanna snertir, gildur hjer á landi fyrir hjónin sjálf og erfinga þeirra, ef hann ákveður ekkert, er kemur í bága við lög þessi, svo og gagnvart öðrum, ef gætt er alls þess, er segir í 6.—8. gr. laga þessara, svo fljótt sem auðið er, eptir að bóndinn er fluttur hingað búferlum.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1900.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 12. janúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Ret til paa samme Maade at forlange Formuesællesskabet ophævet har ogsaa Manden, naar Hustruen ulovligt ophæver Samlivet.

Nr. 3.
12te
Jan.

§ 30.

Naar Begæring om Formuesællesskabets Ophævelse tages til Følge, kan enhver af Parterne forlange Fællesboet stiftet paa den i Stifteloven, Kapitel 6, angivne Maade.

Beslutningen om Formuesællesskabets Ophævelse gælder mellem Ægtefællerne indbyrdes fra Begæringens Indgivelse, men mod Tredjemand fra Beslutningens Tinglæsning ved Mandens personlige Værneting her i Landet eller, hvis han har forladt Landet, ved hans sidste personlige Værneting her i Landet, og med Virkning som af Tinglæsning af Ægtepagter, jfr. nærværende Lovs § 5.

Som en Følge heraf finder Stiftelovens § 67, 2det og 3dje Punktum ikke Anvendelse ved heromhandlede Skifte.

§ 31.

Naar Formuesællesskabets Ophævelse gyldigen er bestemt ved Ægtepagt, kan ligeledes enhver af Parterne forlange Fællesboet stiftet paa den i Stiftelovens Kap. 6 angivne Maade, dog uden at herved Forandring sker i Ægtepagtens Virkning for Tredjemand efter denne Lovs § 5, og altsaa uden at Stiftelovens § 67, 2det og 3dje Punktum finde Anvendelse ved Skiftet.

Kapitel VI.

Anvendelse af fremmed Ret ved Ægtepagter.

§ 32.

Denne Lovs Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse paa Ægtepagter, som indgaas uden for Landet, naar Manden har Bopæl her, dog at Kvindens Myndighed til at indgaa Ægtepagten bedømmes efter hendes Hjemsteds Lovgivning.

Ægtepagt, som er oprettet af en Mand, der ikke har Bopæl her i Landet, og som er gyldig efter hans Hjemsteds Lov, er, for saa vidt angaar Formuesforholdet mellem Ægtefællerne, gyldig her for Parterne selv og disses Arvinger, naar den ikke indeholder noget, som strider mod denne Lov, og i Forhold til Tredjemand, naar der, saa snart ske kan, efterat Manden har taget Bopæl her, iagttages, hvad der foreskrives i denne Lovs §§ 6—8.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1900.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1900.

Ministeriet for Island, den 12te Januar 1900.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 4.
12.
janúar.

Lög

um

meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru

1. gr.

Í yfirvaldsúrskurði þeim, er gjörir barnsföður að skyldu að greiða meðlag með óskilgetnu barni sínu, eða þar sem meðlagsskyldan er staðfest, skulu vera upplýsingar þær, er fyrir hendi eru, um aldur hans, fæðingarstað og framfærslusveit.

2. gr.

Heimilt er móður óskilgetins barns að krefjast þess, að föður þess verði gjört að skyldu að greiða að minnsta kosti helming þess kostnaðar, er af barnsförum leiddi fyrir hana, og ef þörf gjörist þröngvað til þess, svo sem heimilað er í lögum um greiðslu á meðgjöf með óskilgetnum börnum. Yfirvöldin tiltaka upphæð þessarar fjárreiðslu, og getur móðir barnsins heimt hana eptir reglum þeim, er segir í 4. gr.

3. gr.

Nú deyr karlmaður og lætur eptir sig barn óskilgetið yngra en 16 ára, og skal þá greiða af fjármunum dánarbúsins sem skuld, er komin sje í gjalddaga, barnsfúlgu þá, er hinn dáni skyldi gjalda, svo framarlega sem beiðni um það kemur til skiptaráðanda áður en skuldlysingarfrestur (Proclama) er liðinn eða 6 mánuðir frá láti hans, hafi skuldlysingarfrestur eigi boðaður verið. Ef ekkja barnsföður er á lífi, þá skal eigi fje út leggja

Nr. 4. Lög. 12. janúar um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl.

Autoriseret Oversættelse i Genhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 4.

12te
Jan.

om

Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab, m. m.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den Dyrighedsresolution, ved hvilken Bidrag til at forørge et udenfor Ægteskab avlet Barn paalægges Faderen, eller hvorved Bidraget stadfæstes, skal indeholde de forhaandenværende Oplysninger om Barnefaderens Alder, Fødested og Forførgelsessted.

§ 2.

Moderen til et uden for Ægteskab avlet Barn skal om fornødent med de Dvangsmidler, som Lovgivningen hjemler for Underholdsbidrag til saadanne Børn, kunne fordrø Barnefaderen tilpligtet at udrede mindst Halvdelen af de særlige Udgifter, som Barselfærdigen har medført for hende; Dyrigheden bestemmer det her omhandlede Bidrags Størrelse, som Moderen kan indkræve efter Reglerne i denne Lovs § 4.

§ 3.

Naar en Mandsperson ved sin Død efterlader sig uægte Børn under 16 Aars Alderen, bliver det fornødne til Dækning af det ham paahvilende Underholdsbidrag at udbetale af Boets Midler paa samme Naade som forfalden Gæld, saafremt Begæring herom fremsættes for Skifteforvalteren inden Udløbet af Proklama eller, hvis saadant ikke udstedes, inden 6 Maaneder efter Mandens Død. Hvis Barnefaderen efterlader sig Enke, finder saadan Ud-

Nr. 4. Lov af 12te Januar om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab, m. m.

Nr. 4. 12. öðrum óskilgetnum börnum hans en þeim, er fædd voru fyrir hið síðasta hjónaband, og skal þess gætt, er ekkja eða skilgetin börn barnsföður eru á lífi, að meðgjöf sú, er greidd er óskilgetnu barni til framfærslu, nemi eigi meiru fje en því, er barnið skyldi í arf taka, ef skilgetið væri. Nú situr ekkja barnsföður í óskiptu búi, og heldur hún þá áfram að greiða meðgjöf þá, er á barnsföður hvíldi, að svo miklu leyti sem yfirvaldi þykir hæfa eptir efnum hennar og með hliðsjón til fyrtyðra fyrirmæla, þó eigi lengur en þar til barnið er orðið 14 vetra. Um barnsfúlgu, er greidd er af hendi í einu eptir lát föðurins, skal fara sem um fje ómyndugra, og skal til taka, á hvaða tíma og hverjum greiða skal meðögin. Falli barnsfúlga niður að nokkru eða öllu, þá skal fje það, er óeytt er, þá er barnið deyr eða verður 16 ára, koma til skipta meðal erfingja.

4. gr.

Sje barnsfúlga, sem föður óskilgetins barns er skylt að borga samkvæmt úrskurði amtmanns eða sættargjörð, staðfestri af honum, eigi greidd á rjettum gjalddaga, og eigi móðir þess rjett til framfærslu hjer á landi, þá er henni heimilt, að krefjast þess, að fúlga verði greidd sjer af sveitarfje í dvalarsveit sinni, þó eigi nema fyrir hið síðasta ár. Beiðninni skal fylgja löglega birtur úrskurður amtmanns um barnsfúlguna, eða löglega birt sættargjörð staðfest af honum, og lífsvottorð barnsins, og skal hún jafnframt láta þær upplýsingar í tje um framfærsluveit barnsföður, sem hún er fær um. Meðlagið skal talinn sveitarstýrkur til handa barnsföður frá dvalarsveit móðurinnar, og fer um endurgjald á honum eptir ákvæðum fátækralaganna. Sannist það, að barnsfaðir hafi verið dáinn, eða farinn af landi, þegar meðlagið var fallið í gjalddaga, þá skal stýrkurinn talinn sveitarstýrkur veittur barnsmóðurinni. Afplánun að lögum skal því að eins eiga sjer stað, að framfærsluveit barnsföður beiðist þess.

Nú hefir meðlagið hvorki verið innheimt nje afplánað, fyrir því að eigi hefur orðið haft upp á barnsföður, eða hann hefur komizt undan lagaaðförum, og er þá sveit þeirri, er eigi hefur fengið styrk sinn endurgoldinn, heimilt, er hann síðar kemur fram, að ganga að honum að lögum, ef eigi er um seinan, að því er meðlagið snertir, og ennfremur beita við hann lögum 4. nóvbr. 1887 um sveitarstyrk og fúlgu.

5. gr.

Sama rjett, sem móðir að óskilgetnu barni hefur eftir 3. og 4. gr. laga þessara, hafa og þeir menn, er annast eiga framfærslu og uppeldi barnsins eftir móðurina látna, burtfarna eður af öðrum líkum orsökum, og enn fremur fátækrastrjórn, þá er hún hefur orðið að takast framfærslu þess á hendur.

Þá er móðir óskilgetins barns deyr, á faðir þess því að eins rjett á að fá það til sín, til framfærslu og uppeldis, að hann annaðhvort ættleiði það, eður hann fái til þess leyfi amtmanns á þeim stað, er barnið er.

6. gr.

Þegar faðir óskilgetins barns hefur að lögum verið skyldaður til að greiða meðlag með því, en menn vita eigi, hvar hann er niður kominn, hefur móðir barnsins rjett til þess, ef þörf gerist, að krefjast fulltingis lögreglustjórnar til þess að leita uppi verustað hans. Sama rjett hefur bæði sá, er á að annast framfærslu óskilgetins barns, hvort heldur er eptir móður þess látna eða burtfarna, eða af öðrum orsökum, og eins fátækrastrjórnin, hafi hún orðið að takast framfærslu þess á hendur.

Nr. 4. Lög 12. janúar um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl.

betaling dog kun Sted til Fordel for dem af hans uægte Børn, der ere fødte før hans sidste Ægteskab, og det bliver, naar han efterlader Gæle eller ægte Børn, at iagttage, at Beløbet, som udredes til det uægte Barns Underhold, ikke overstiger, hvad det som ægte Barn vilde have arvet. Hensidder Enken i uskiftet Bo, paahviler det hende at fortsætte med Udbetalingen af det Manden paahvilende Bidrag saa vidt og i det Omfang, Dvrigheden efter Skøn over hendes Formuesforhold og under Hensyn til ovenstaaende Regler finder det passende, dog ikke ud over Barnets fyldte 14 Aar. Naar Underholdsbidraget efter Faderens Død udredes i et samlet Beløb, bliver det at overgive til Forvaltning som umyndiges Midler med Opgivelse af, i hvilke Terminer og til hvem det skal udbetales. Vortfalder eller nedsettes Bidraget, falder det ved Barnets Død eller fyldte 16de Aar uanvendte Beløb til Deling mellem Arvingerne.

Nr. 4.
12te
Jan.

§ 4.

Naar det Underholdsbidrag, som efter Amtmandens Bestemmelse eller et af Amtmanden stadfæstet Forlig skal udredes af Faderen til et uden for Ægteskab avlet Barn, ikke betales i rette Tid, kan Moderen, for saa vidt hun er forsørgelsesberettiget her i Landet, fordrø Bidraget, dog ikke for længere Tid end det sidste Aar, udbetalt af sin Opholdskommune. Begæringen skal være ledsaget af vedkommende Amtsresolution eller af Amtmanden stadfæstede Forlig i behørig forkyndt Stand og af Leveattest for Barnet, hvorhos hun samtidig maa give de til hendes Raadighed staaende Oplysninger om Barnefaderens Opholdssted og Forsørgelsessted. Bidraget betragtes som en Barnefaderen af Moderens Opholdskommune ydet Fattighjælp, med hvis Refusion der forholdes overensstemmende med Fattiglovgivningens Regler. Bevises det, at Barnefaderen var død, eller at han havde forladt Landet, den Gang Underholdsbidraget forfaldt til Betaling, betragtes Bidraget som en Barnemoderen ydet Fattighjælp. Afsoning i Overensstemmelse med de herom gældende Regler finder kun Sted efter Begæring af Barnefaderens Forsørgelseskommune.

Er Underholdsbidraget ikke blevet indbrøvet eller afsonet, fordi Barnefaderen ikke har kunnet findes eller har unddraget sig Retsforfølgningen, er den Kommune, som ikke har faaet sit Udlæg erstattet, berettiget til, naar han senere kommer til Stede, at bringe de omhandlede Retsmidler til Anvendelse imod ham, for saa vidt disse efter de gældende Regler endnu have til Raadighed for det paagældende Bidrag, saavel som til i øvrigt at bringe Lov af 4de November 1887 om Fattigunderstøttelse og Forsørgelse til Anvendelse.

§ 5.

Samme Ret, som denne Lovs §§ 3 og 4 tillægger det uægte Barns Moder, har den, som efter Moderens Død, Vortrejse eller lignende udøver Opdragelsesmyndigheden over Barnet, og ligeledes Fattigvæsenet, naar det har maattet overtage Barnets Forsørgelse.

Barnets Udlevering til Forsørgelse kan Faderen efter Moderens Død kun fordrø, enten naar han fuldblyser det, eller naar Overøvrigheden paa Barnets Opholdssted tillader saadant.

§ 6.

Naar Faderen til et uden for Ægteskab avlet Barn paa behørig Maade er tilpligtet at udrede Underholdsbidrag, og det ikke vides, hvor han opholder sig, er saavel Barnets Moder som den, der efter Moderens Død, Vortrejse eller lignende udøver Opdragelsesmyndigheden over Barnet, saa og Fattigvæsenet, naar dette har maattet overtage Barnets Forsørgelse, berettiget til om fornødent at fordrø Faderens Opholdssted efterlyst ved Politiets Bistand.

Nr. 4. Lov af 12te Januar om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab, m. m.

Nr. 4.
12.
janúar.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. maí 1900, og falla þá úr gildi lög 24. janúar 1890, um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl. Þó koma ákvæði nefndra laga til greina um meðlög þau, sem fallin eru í gjalddaga fyrir 1. maí 1900, ef beiðni um borgun á þeim er komin til dvalarsveitar eða framfærslusveitar barnsföður fyrir nefndan dag.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 12. janúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

§ 7.

Nr. 4.
12te
Jan.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Maj 1900, til hvilken Tid Lov af 24de Januar 1890 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab m. m., træder ud af Kraft; dog blive de i den hidstnævnte Lov indeholdte Bestemmelser gældende med Hensyn til Underholdsbidrag, der ere forfaldne inden den 1ste Maj 1900, og om hvis Betaling der inden denne Dag er fremsat Begæring til Barnefaderens Opholdskommune eller hans Forsørgelseskommune.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1900.

Ministeriet for Island, den 12te Januar 1900

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 5.
12.
janúar.

Lög

um

bann gegn tilbúningi áfengra drykkja.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á Íslandi skal vera bannað að búa til vínandadrykki og áfenga maltdrykki og sjerhverja aðra áfengisvökva, er ætlaðir sjeu til drykkjar.

Þó skal leyft að brugga öltegundir, er eigi eru staðjastaðar (hvítt öl).

2. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum til landssjóðs, 10—2000 kr., og skulu áfengisdrykkir þeir, er búnir hafa verið til, og áhöld þau, er notuð hafa verið við tilbúninginn, upptæk, og rennur andvirðið í landssjóð.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalúborg, 12. janúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 5.
12te
Jan.

om

Forbud mod Tilvirkning af berusende Drikke.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det skal være forbudt i Island at tilvirke spiritusholdige Drikke og berusende Malt-drikke saavel som enhver anden berusende Bædse, som er bestemt til at drikkes.

Det er dog tilladt at brygge Ølhorter, som ikke ere undergærede (Hvidtøl).

§ 2.

Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder til Landskassen fra 10 til 2000 Kroner, hvorhos de tilvirkede berusende Drikke saavel som de ved Fabrikationen benyttede Redskaber skulle konfiskeres og Salgsbeløbet tilflyde Landskassen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1900.

Ministeriet for Island, den 12te Januar 1900.

Hørring.

Ólafur Halldórsson

Nr. 6.
12.
janúar.

Lög

um

fjölgun og viðhald þjóðvega.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Auk þjóðvega þeirra, er taldir eru í 5. gr. laga 13. apríl 1894 um vegi, skal hjer eptir telja þjóðveg veginn frá Hrútafjarðarbotni að Gilsfjarðarbotni.

2. gr.

Heimilt er landsstjórninni að krefjast þess, að öllum vegum, sem hjer eptir verða lagðir á kostnað landssjóðs, verði haldið við allt að helmingi á kostnað hlutaðeigandi sýslusjóða.

Eptir þessu eigu allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 12. janúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 6.
12te
Jan.

Forøgelse af Antallet af Hovedvejene og disses Bedligeholdelse.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Foruden de i Lov om Vejvæsenet af 13. April 1894 § 5 opregneede Hovedveje henregnes herefter Vejen fra Bunden af Hrutafjorden til Bunden af Gilsfjorden til Hovedvejene.

§ 2.

Regeringen har Ret til at forlange, at Bedligeholdelsen af alle herefter paa Landskassens Beføstning anlagte Veje bekostes med indtil det halve af vedkommende Eghjælfkasse.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1900.

Ministeriet for Jæland, den 12te Januar 1900.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 7.
9.
febrúar.

Lög

um

horfelli á skepnum o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Skylt skal hreppstjórum og hreppsnefndum að hvetja hreppsbúa sína til að hafa nægilegt fóður og húsrúm handa fjenaði þeim, er þeir setja á vetur, og brýna jafnframt fyrir mönnum þá ábyrgð, er þeir geti bakað sjer með því að láta fjenað sinn verða horað-an eða horfalla.

2. gr.

Hreppstjóri skal á hausthreppaskilum ár hvert annast um, að kosnir sjeu 2—4 menn til þess að hafa eptirlit með fódurbirgðum hreppsbúa og meðferð búpenings í hreppnum. Það er skylda þessara manna að leiðbeina hreppsbúum í öllu, er lýtur að heyásetning og meðferð búpenings. Verði þeir þess varir, að fjenaður einhvers búanda sje illa hirtur eða ætlað of lítið fóður eða húsrúm, skulu þeir áminna þann, er í hlut á.

Um kosningarrjett, kjörgengi og skyldur til þess að takast þennan starfa á hendur gilda sömu ákvæði og um kosningar til hreppsnefnda.

3. gr.

Á tímabilinu frá 1. marz til 15. maí ár hvert skulu skoðunarmenn þeir, sem nefndir eru í 2 gr., skoða allan búpening í hreppnum og fódurbirgðir hreppsbúa. Senda skulu þeir hreppstjóra skýrslu um skoðunina, þegar er þeir hafa lokið henni. Hreppsnefnd ákveður nánara, hvenær á þessu tímabili skoðun þessi skuli fram fara.

4. gr.

Hafi skoðunarmenn ástæðu til að ætla, að fjenaði einhvers hreppsbúa sje horfellir búinn vegna fódurskorts, illrar hirðingar eða harðýðgi, þá skulu þeir skoða hjá þessum búanda svo fljótt, sem því verður við komið, og senda hreppstjóra skýrslu um skoðunina.

Nr. 7. Lög 9. febrúar um horfelli á skepnum o. fl.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

L o v

om

Kreaturers Død af Magerhed m. m.

Nr. 7.
9de
Febr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Kepsthyrerne og Kepsforsstanderskaberne ere pligtige til at opfordre deres Kepsebeboere til at have tilstrækkelige Huse og Foder til de Kreaturer, som de holde om Vinteren. Samtidig skulle de foreholde dem det Ansvar, de kunne paadrage sig ved at lade deres Kreaturer udmagres eller dø af Fodermangel.

§ 2.

Kepsthyrerens skal paa det aarlige Efteraarsrepsting træffe Foranstaltning til, at der vælges 2—4 Mænd til at føre Tilsyn med Kepsbeboernes Foderforraad og Behandlingen af Kreaturerne i Keppen. Det er disse Mænds Pligt at vejlede Kepsbeboerne i alt med Hensyn til, til hvor mange Kreaturer deres Høforraad kan strække, samt med Hensyn til Kreaturerne Behandling. Saafremt de blive var, at en Bondes Kreaturer ere daarlig passede eller mangle tilstrækkeligt Foder eller Husplads, skulle de paaminde vedkommende.

Angaaende Valgret, Valgbarhed samt Forpligtelsen til at overtage det ommeldte Hverv gælde de samme Bestemmelser som med Hensyn til Valgene til Kepsforsstanderskaberne.

§ 3.

I Tidsrummet fra 1ste Marts til 15de Maj skulle de i § 2 nævnte Synsmænd aarlig syne alle Kreaturer i Keppen og Kepsbeboernes Foderforraad, og naar Eftersynet er færdigt, skulle de tilstille Kepsthyrerens en Beretning om samme. Kepsforsstanderskabet træffer nærmere Bestemmelse om, naar i bemeldte Tidsrum Eftersynet skal foregaa.

§ 4.

Hvis Synsmændene have Grund til at antage, at en Kepsbeboers Kreaturer staa fare for at omkomme af Fodermangel, Mangel paa Pasning eller haard Medfart, skulle de saa hurtig som muligt foretage Eftersyn hos vedkommende Bonde og tilstille Kepsthyrerens Beretning om Eftersynet.

Nr. 7. Lov af 9de Februar om Kreaturers Død af Magerhed m. m.

Nr. 7.

9.
febrúar.

5. gr.

Nú verður fjenaður horaður eða fellur úr hor, og er að álitum skoðunarmanna um að kenna fódurleysi, hirðuleysi eða harðýði þess, sem fjenaðinn hefur undir hendi, eða það sannast á annan hátt, og skal þá hreppstjóri tafarlaust tilkynna það sýslumanni, ásamt öllum málavöxtum, en hann tekur málið fyrir, og skal sá maður sæta sektum frá 10 til 200 kr. eða einföldu fangelsi allt að 6 mánuðum.

6. gr.

Hreppstjóri skal bók halda, er hann ritar í allar skýrslur skoðunarmanna, en skýrslurnar skal hann senda sýslumanni og skulu þær lagðar fyrir sýslunefndina til eptirlits og athugunar. Í skýrslunni um skoðunargjörð þá, sem ræðir um í 3 gr., skal hverjum fjáreiganda gefin einkunn fyrir meðferð og hold búpeningsins. Lesa skal hreppstjóri upp skýrslur þessar á vorhreppaskilum ár hvert. Skýrslurnar skulu samdar eftir fyrirmynd, sem amtsráðið semur.

7. gr.

Fyrir skoðunargjörðir þær, sem um er rætt í 3. og 4. gr., skal greiða skoðunarmönnum borgun eptir samkomulagi við hreppsnefndina. Þó má borgunin eigi fara fram úr 2 kr. fyrir hvern dag, sem þeir eru að skoðunargjörðinni. Þóknun þessi greiðist úr sveitarsjóði.

8. gr.

Vanræki skoðunarmenn þær skyldur, er á þeim hvíla samkvæmt lögum þessum, varðar það allt að 50 króna sektum.

9. gr.

Sektir eptir lögum þessum renna í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið. Sýslumaður skal á manntalsþingi nákvæmlega grennslast eptir því, hvort lögum þessum hafi verið hlýtt, eða brot framið gegn þeim.

10. gr.

Með mál, sem rísa af brotum gegn lögum þessum, skal farið sem opinber lögreglumál.

11. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi númer lög 26. febr. 1898 um horfelli á skepnum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 9. febrúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hórring.

§ 5.

Nr. 7.
9de
Febr.

Naar Kreaturer udmagres eller omkomme af Magerhed, og det efter Synsmændenes Skøn maa tilskrives Fodermangel, Mangel paa Pasning eller haard Medfart fra dens Side, som har Kreaturerne i sin Varetægt, eller dette bevises paa anden Maade, bør Repsthyrerens ufortøvet gøre Indberetning herom samt om alle Sagens Omstændigheder til vedkommende Sysselmænd. Denne foretager derefter Sagen, og vil vedkommende være at anse med Bøder fra 10 til 200 Kr., eller simpelt Fængsel indtil 6 Maanedere.

§ 6.

Repsthyrerens skal holde en Protokol, hvori han indfører alle Synsmændenes Indberetninger, hvorefter han sender Indberetningerne til Sysselmændene, der forelægger dem for Sysselforstanderskabet til Eftersyn og Overvejelse. I Beretningen om den i § 3 omhandlede Synsforretning skal der for hver enkelt Kreatur gøres en Beskrivelse om hans Kreaturers Behandling og Schuld. Disse Beretninger oplæses af Repsthyrerens paa de aarlige Foraarsrepsting. Beretningerne skulle være affattede efter et af Amtsrådet udarbejdet Skema.

§ 7.

For de i §§ 3—4 ommeldte Synsforretninger erholde Synsmændene Betaling efter Overenskomst med Repsforstanderskabet. Dog maa Betalingen ikke overstige 2 Kr. for hver Dag, som de anvende til Forretningen. Godtgørelsen afholdes af Kommunkassen.

§ 8.

Hvis Synsmændene forsømme de dem ifølge denne Lov paahvilende Pligter, anses de med Bøder af indtil 50 Kr.

§ 9.

Bøder i Henhold til nærværende Lov tilflyde Kommunkassen for den Rep, hvor Overtrædelsen er begaaet. Sysselmændene skal paa Mandtalsstingene nøje eftergranske, om denne Lov er bleven efterkommet, eller den er bleven overtraadt.

§ 10.

Sager, som anlægges for Overtrædelse af denne Lov, behandles som offentlige Politisager.

§ 11.

Med nærværende Lov ophæves Lov 26de Februar 1898 om Kreaturers Død af Magerhed.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9de Februar 1900.

Ministeriet for Island, den 9de Februar 1900.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 8.
9.
febrúar.

Lög

um

brú og ferju á Lagarfljóti.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Stjórninni er heimilt á kostnað landssjóðs að láta byggja staurabré yfir Lagarfljót
hjá Egilsstöðum og að láta setja ferju á Steinsvaði.

Til brúarinnar má verja 45,000 kr., til ferjunnar 3,000 kr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 9. febrúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Bro- og Færgeanlæg over Lagarfjot.

Nr. 8.
9de
Febr.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Regeringen bemyndiges til for Landskassens Regning at lade bygge en Bælebro
over Lagarfjot ved Egilsholm og at tilvejebringe en Færgeindretning ved Steinsvad.
Til Broanlægget kan anvendes 45,000 Kr. og til Færgeanlægget 3,000 Kr.

Gvøresten alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9de Februar 1900.

Ministeriet for Island, den 9de Februar 1900.

Hørring.

Olafur Halldórsson.

Nr. 9.
9.
febrúar.

Lög

um

brot á veiðirjetti í ám og vötnum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hvar þess er maður veiðir óheimilt í annars manns veiðivatni, skal hann sekur um 5—100 krónur og bæti veiðieiganda auk þess skaða allan; telst þar með andvirði hinnar óheimilu veiði, ef nokkur er. Nú hittist maður með veiðarfæri við annars manns veiðivatn fyrir utan venjulega vegi, og getur eigi sannað, að hann hafi haft neitt lögmætt erindi þar, og skal hann þá sæta hinum sömu sektum, sem hann hefði verið staðinn að ólöglegri veiði. Sektirnar renna í landssjóð.

2. gr.

Brot gegn lögum þessum sæta meðferð sem einkalögreglumál og má kæra þau hvort er fyrir lögreglurjetti þess staðar, þar er brotið er framið, eða á heimilisþingi þess, er brotið hefur. Sókn á eigandi veiðivatns, eða sá, er veiðirjett hefur.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 9. febrúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Mr. 9.
9de
Febr.

Indgreb i Fiskerettighed i Elve og Indsøer.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov

§ 1.

Enhver, som uden Hjemmel fisker i en anden Mands Fiskevand, anses med Bøder fra 5—100 Kroner og bør desuden give Ejeren af Fiskeriet fuld Erstatning for den lidte Skade, hvorunder henregnes Værdien af den uhjemlede Fangst, forsaavidt noget er fanget. Antræffes nogen med Fiskeredskaber ved Andenmands Fiskevand udenfor Afarvej uden at kunne bevise, at han er kommet der i lovligt Grinde, isafder han den samme Bøde, som om han var greben i ulovligt Fiskeri. Bøderne tilfalde Landskassen.

§ 2.

Overtrædelser af denne Lov behandles som private Politisager enten for Politiretten paa det Sted, hvor Overtrædelsen er begaaet, eller ved Overtræderens Bærning. Ejeren af Fiskevandet eller Indehaveren af Fiskeretten er rette Sagsøger.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 9de Februar 1900.

Ministeriet for Island, den 9de Februar 1900.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 10.
24.
febrúar.

Auglýsing

um

| endurskoðað brauðamat á Íslandi.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðsins hefur hans hátign konunginum þóknast allramildilegast að staðfesta í dag hið endurskoðaða brauðamat á Íslandi, sem prentað er hér á eftir í skránni A, og samið hefur verið samkvæmt tilskipun 15. des. 1865, 1. gr., þannig að tjeð brauðamat öðlast gildi 1. apríl þ. á.; en þó skal fara eftir tekjuupphæðum þeim, er tilfærðar eru á viðaukaskránni B, sem og er prentuð hér á eftir, um þar greind brauð, þangað til skipun sú kemst á, er ákveðin er með lögum um skipun prestakalla 27. febrúar 1880 og síðari lögum um sama efni.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 24. febrúar 1900.

Herring.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

Nr. 10.
24de
Febr.

angaaende

en revideret Fortegnelse over de islandste Præstefalds Indtægter.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under D. D. allernaadigst at stadfæste høsttrykte ifølge Anordning af 15. December 1865 § 1 affattede reviderede Fortegnelse Litr. A over de islandste Præstefalds Indtægter, saaledes at den træder i Kraft den 1ste April d. A., dog at de paa Tillægsfortegnelsen Litr. B anførte Indtægtsansættelser ville være at følge med Hensyn til de der nævnte Præstefald, indtil den ved Loven om Omordning af Præstefaldene af 27. Februar 1880 og dertil sig sluttende senere Love fastsatte Ordning bliver gennemført.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 24de Februar 1900.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 10.
24.
febrúar.

Endurskoðað brauðamat á Íslandi.

A.

Brauðin, eins og þeim er skipað með lögum 27. febr. 1880 og síðari lögum um breyting á eða viðauka við þau.

Norður-Múlaprófastsdæmi.

	Kr.	a.
1. Skeggjastaðir: Skeggjastaðassókn	950.	01
2. Hof í Vopnafirði: Hofssókn og Vopnafjarðarsókn	2,972.	97
3. Hofteigur: Hofteigs og Brúarsóknir	969.	11
4. Kirkjubær í Tungu: Kirkjubæjarsókn	1,656.	28
5. Hjaltastaður: Hjaltastaðar og Eyðasóknir	1,313.	44
6. Valþjófsstaður: Valþjófsstaðar og Ássóknir	1,950.	62
7. Desjarmýri: Desjarmýrar og Njarðvíkursóknir	1,015.	49
8. Klippstaður: Klippstaðar og Húsavíkursóknir	985.	47

Suður-Múlaprófastsdæmi.

9. Dvergasteinn: Vestdalseyrarsókn	1,582.	89
10. Mjóifjörður: Brekkusókn	1,428.	86
11. Vallanes: Vallaness og Þingmúlasóknir	2,254.	43
12. Norðfjörður: Nessókn í Norðfirði	1,264.	45
13. Hólmar í Reyðarfirði: Hólma og Eskifjarðarsóknir	1,343.	97
14. Kolfreyjustaður: Kolfreyjustaðarsókn	1,837.	81
15. Stöð í Stöðvarfirði: Stöðvarsókn	1,182.	33
16. Eydalir: Eydalasókn	2,044.	83
17. Berufjörður: Berufjarðar og Berunessóknir	967.	39
18. Hof í Álptafirði: Hofs og Djúpavogssóknir	1,102.	45

Austur-Skaptafellsprófastsdæmi.

19. Stafafell í Lóni: Stafafellssókn	908.	78
20. Bjarnanes: Bjarnaness og Einholtssóknir	1,193.	56
21. Kálfafellsstaður: Kálfafellssókn	729.	44
22. Sandfell í Öræfum: Sandfells og Hofssóknir	856.	99

Nr. 10 Auglýsing 24. febrúar um endurskoðað brauðamat á Íslandi.

Revideret Fortegnelse over Præstekaldenes Indtægter i Island.

Nr. 10.
24de
Febr.

A.

Kaldene, saaledes som de ere ordnede ved Lov 27. Febr. 1880 og senere Love om
Forandring, eller Tillæg til samme.

Norder-Mula Provsti.

	Kr.	Ø.
1. Skeggjastadir: Skeggjastada Sogn.....	950.	01
2. Hof i Vopnassjorð: Hofs og Vopnassjardar Sogne.....	2,972.	97
3. Hofteigur: Hofsteigs og Bruar Sogne.....	969.	11
4. Kirkjubær i Tungu: Kirkjubæjar Sogn	1,656.	28
5. Hjaltastadur: Hjaltastadar og Eyða Sogne	1,313.	44
6. Balthjofsstadir: Balthjofsstadar og Als Sogne ..	1,950.	62
7. Desjarmyri: Desjarmyrar og Rjardvíkur Sogne	1,015.	49
8. Klippstadir: Klippstadar og Husavíkur Sogne	985.	47

Sønder-Mula Provsti.

9. Dvergastein: Vestdalseyrar Sogn	1,582.	89
10. Mjóifjorð: Brekku Sogn.....	1,428.	86
11. Ballanæs: Ballanæs og Þingmúla Sogne.....	2,254.	43
12. Norðfjorð: Nes Sogn i Norðfjorð	1,264.	45
13. Holmar i Reyðarfjorð: Holma og Efstefjorð Sogne	1,343.	97
14. Kolfrejšustadur: Kolfrejšustadar Sogn	1,837.	81
15. Stöð i Stöðvarfjorð: Stöðvar Sogn.....	1,182.	33
16. Eyðalir: Eyðala Sogn	2,044.	83
17. Verufjorð: Verufjorð og Verunes Sogne.....	967.	39
18. Hof i Alptafjorð: Hofs og Djúpavögs Sogne	1,102.	45

Øster-Skaptafells Provsti.

19. Stafafell i Lón: Stafafells Sogn.....	908.	78
20. Bjarnanæs: Bjarnanæs og Einholts Sogne.....	1,193.	56
21. Kalfafellsstadir: Kalfafells Sogn	729.	44
22. Sandfell i Dræfum: Sandfells og Hofs Sogne	856.	99

Nr. 10. Bekræftigelse af 24de Februar angaaende en revideret Fortegnelse over de islandske Præstekalds Indtægter.

Nr. 10.

Vestur-Skaptafellsprófastsdæmi.

24.

febrúar.

	Kr.	a.
23. Kirkjubæjarklaustur: Prestsbakka og Kálfafellssóknir	1,279.	35
24. Ásar í Skaptártungu: Grafarsókn	1,050.	84
25. Meðallandsþing: Langholtssókn	688.	05
26. Þykkvabæjarklaustur: Þykkvabæjarsókn	583.	91
27. Mýrdalsþing: Höfðabrekku, Reynis og Skeiðflatarsóknir	1,318.	22

Rangárvallaprófastsdæmi.

28. Eyvindarhólar: Eyvindarhólasókn	822.	30
29. Holt undir Eyjafjöllum: Ásólfsskála og Stóradalssóknir	1,813.	96
30. Breiðabólstaður í Fljótshlíð: Breiðabólstaðar og Hlíðarendasóknir	2,129.	44
31. Landeyjaþing: Kross, Voðmúlastaða og Siglufvíkursóknir	1,132.	96
32. Oddi: Odda, Stórólfsþvols og Keldnasóknir	2,157.	69
33. Landprestakall: Skarðssókn	765.	44
34. Holtþing: Marteinstungu, Haga og Árbæjarsóknir	1,076.	81
35. Kálfholt: Kálfholts, Áss og Háfssóknir	989.	17
36. Vestmanneyjar: Ofanleitissókn	1,275.	80

Árnessprófastsdæmi.

37. Stórinúpur: Stóranúps og Hrepphólasóknir	1,183.	57
38. Hruni: Hruna og Tungufellssóknir	1,294.	27
39. Ólafsvellir: Ólafsvalla og Skálholtssóknir	811.	14
40. Torfastaðir: Torfastaða, Haukadals, Bræðratungu og Úthlíðarsóknir	830.	92
41. Mosfell: Mosfells, Miðdals, Klausturbóla og Búrfellssóknir	1,474.	91
42. Þingvellir: Þingvalla og Úlfjótstvatnssóknir	1,182.	95
43. Hraungerði: Hraungerðis, Hróarsholts og Laugardælasóknir	1,440.	24
44. Gaulverjabær: Gaulverjabæjar og Villingaholtssóknir	1,335.	46
45. Stokkseyri: Stokkseyrar, Eyrarbakka og Kaldaðarnessóknir	2,478.	75
46. Arnarbæli: Arnarbælis, Hjalla og Reykjasóknir	2,022.	83
47. Selvogsþing; Selvogs og Krýsuvíkursóknir	994.	18

Kjalarnessprófastsdæmi.

48. Staður í Grindavík: Staðarsókn	987.	15
49. Útskálar: Útskála, Hvalsness og Kirkjuvogssóknir	2,298.	54
50. Kálfatjörn; Kálfatjarnar og Njarðvíkursóknir	1,460.	99
51. Garðar á Álptanesi: Garða og Bessastaðasóknir	3,148.	12
52. Reykjavík: Reykjavíkursókn	4,710.	29
53. Mosfell: Lágafells og Brautarholtssóknir	1,234.	44
54. Reynivellir: Reynivalla og Saurbæjarsóknir	1,244.	42

Borgarfjarðarprófastsdæmi.

55. Saurbær á Hvalfjarðarströnd: Saurbæjar og Leirársóknir	1,465.	59
56. Garðar á Akranesi: Skipaskaga og Innra-Hólmssóknir	1,542.	50
57. Hestþing, Hvanneyrar og Bæjarsóknir	1,254.	85

Nr. 10. Auglýsing 24. febrúar um endurskoðað brauðamat á Íslandi.

Vester-Skaptafells Provsti.

	Nr.	D.	Nr. 10.
			24de Febr.
23. Kirkjubæjarkloster: Prestsbakka og Kalfafells Sogne	1,279.	35	
24. Njar i Skaptartunga: Grafar Sogn	1,050.	84	
25. Medallandsthing: Langholts Sogn	688.	05	
26. Thykkubæjarkloster: Thykkubæjar Sogn	583.	91	
27. Myrdalsthing: Höfðabrekku, Reynis og Skeiðflatar Sogne	1,318.	22	

Rangarvalla Provsti.

28. Gyvindarholar: Gyvindarhola Sogn	822.	30
29. Holt under Eyjafjöllum: Mjölfsfala og Storaðals Sogne	1,813.	96
30. Breiðabólshósti: Breiðabólshósti og Hlíðarendi Sogne	2,129.	44
31. Landeyjahring: Kross, Bodmúlafstaða og Sigluvíkur Sogne	1,132.	96
32. Öbdi: Öbdi, Stórolfshól og Keldna Sogne	2,157.	69
33. Land: Skarðs Sogn	765.	44
34. Holtathing: Marteinstungu, Haga og Urbæjar Sogne	1,076.	81
35. Kalfholt: Kalfholts, Ás og Háfs Sogne	989.	17
36. Vestmanna: Ofanleitis Sogn	1,275.	80

Arnes Provsti.

37. Stóranups: Stóranups og Hrepphóla Sogne	1,183.	57
38. Hruni: Hruna og Tungufells Sogne	1,294.	27
39. Ólafsvellir: Ólafsvalla og Skálholts Sogne	811.	14
40. Torfjallstadir: Torfjallstada, Haukadal, Bræðratungu og Mithlidar Sogne	830.	92
41. Mosfell: Mosfells, Mibbals, Klaustrhóla og Bursfells Sogne	1,474.	91
42. Þingvellir: Þingvalla og Mjöltsvatns Sogne	1,182.	95
43. Hraungerði: Hraungerðis, Hraungerðs og Langardæla Sogne	1,440.	24
44. Gaulverjabær: Gaulverjabæjar og Villingahólts Sogne	1,335.	46
45. Stofsfjall: Stofsfjall, Gyrarbakka og Kaldabarnes Sogne	2,478.	75
46. Arnarhóli: Arnarhólis, Hjóla og Reykja Sogne	2,022.	83
47. Selvogsting: Selvog og Krýsuvíkur Sogne	994.	18

Kjalarnes Provsti.

48. Staður i Grindavík: Stáðar Sogn	987.	15
49. Útiskalar: Útiskala, Hvalsnæs og Kirkjubogs Sogne	2,298.	54
50. Kalfatjörn: Kalfatjarnar og Mjardvíkur Sogne	1,460.	99
51. Gardar paa Alptanes: Garda og Þessafstaða Sogne	3,148.	12
52. Reykjavík: Reykjavík Sogn	4,710.	29
53. Mosfell: Lagafells og Brautarholts Sogne	1,234.	44
54. Reynivellir: Reynivalla og Saurbæjar Sogne	1,244.	42

Borgarfjörðs Provsti.

55. Saurbær paa Hvalfjörðarströnd: Saurbæjar og Leirar Sogne	1,465.	59
56. Gardar paa Alfranes: Skipastaga og Innra-Hólms Sogne	1,542.	50
57. Þesthing: Hvannefjar og Bæjar Sogne	1,254.	85

Nr. 10. Befendtgørelse af 24de Februar angaaende en revideret Fortegnelse over de islandske Præstefælts Indtægter.

Nr. 10.

24.
febrúar.

	Kr.	a.
58. Lundur: Lundar og Fitjasóknir	865.	39
59. Reykholt: Reykholtss og Stóra-Ássóknir	1,783.	47

Mýraprófastsdæmi.

60. Gilsbakki: Gilsbakka og Síðumúlasóknir	1,026.	67
61. Hvammur í Norðurárdal: Hvamms og Norðtungusóknir	1,174.	13
62. Stafholt: Stafholts og Hjarðarholtssóknir	1,559.	67
63. Borg: Borgar, Álptaness og Álptartungusóknir	1,425.	58
64. Staðarhraun: Staðarhrauns og Akrasóknir	2,240.	18

Snæfellsnessprófastsdæmi.

65. Miklaholt: Miklaholts, Rauðamels og Kolbeinsstaðasóknir	1,269.	03
66. Staðastaður: Staðastaðar og Búðasóknir	1,747.	83
67. Nesþing: Ólafsvíkur, Ingjaldshóls og Hellnasóknir	1,572.	88
68. Setberg: Setbergssókn	1,096.	35
69. Stykkishólmur: Stykkishólms, Helgafells og Bjarnarhafnarsóknir	2,211.	44
70. Breiðabólstaður á Skógarströnd: Breiðabólstaðar og Narfeyrarsóknir	1,184.	33

Dalaprófastsdæmi.

71. Suðurdalaping: Sauðafells, Snóksdals og Stóra-Vatnshornssóknir	1,680.	93
72. Hjarðarholt í Laxárdal: Hjarðarholtssókn	1,160.	82
73. Hvammur í Hvammssveit: Hvamms og Staðarfellssóknir	1,357.	62
74. Skarðsþing: Skarðs og Dagverðarnesssóknir	1,030.	92
75. Saurbæjarþing: Staðarhóls og Garpsdalssóknir	1,318.	87

Barðastrandarprófastsdæmi.

76. Staður á Reykjanesi: Staðar og Reykhólasóknir	1,109.	31
77. Gufudalur: Gufudalssókn	816.	01
78. Flatey: Flateyjar og Múlasóknir	1,189.	33
79. Brjánslækur: Brjánslækjar og Hagasóknir	1,033.	36
80. Sauðlauksdalur: Sauðlauksdals, Breiðuvíkur og Saurbæjarsóknir	1,314.	61
81. Selárdalur: Selárdals og Stóra-Laugardalssóknir	1,589.	76
82. Otrardalur: Otrardalssókn	917.	66

Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi.

83. Rafnseyri: Rafnseyrar og Álptamýrarsóknir	1,175.	23
84. Sandar: Sanda og Hraunssóknir	1,140.	22
85. Dýrafjarðarþing: Mýra, Núps og Sæbólssóknir	959.	45
86. Holt í Öndurafirði: Holts og Kirkjubólssókn og Staðarsókn í Sóganda- firði	1,843.	56

Nr. 10. Anglýsing 24. febrúar um endurskoðað brauðamat á Íslandi.

	Nr.	D.	Nr. 10.
58. Lundur: Lundar og Fitja Sogne	865.	39	24de Febr.
59. Reykholt: Reykholt's og Stora-Ås Sogne	1,783.	47	

Myra Provsti.

60. Gilsbætti: Gilsbætti og Sidumula Sogne	1,026.	67
61. Hvammur i Nordurardal: Hvamms og Nordtúngu Sogne	1,174.	13
62. Stafholt: Stafholt's og Hjarðarholt's Sogne	1,559.	67
63. Borg: Borgar, Alptanes og Alptatungu Sogne	1,425.	58
64. Stadarhraun: Stadarhrauns og Åkra Sogne	2,240.	18

Snæfellsnes Provsti.

65. Miðlaholt: Miðlaholt's, Raðamels og Kolbeinsstada Sogne	1,269.	03
66. Staðastadur: Staðastadar og Buda Sogne ..	1,747.	83
67. Kesthing: Olafsvíkur, Ingjalðshóls og Hella Sogne	1,572.	88
68. Setberg: Setberg's Sogn	1,093.	35
69. Stykkishólm: Stykkishólms, Helgafells og Bjarnarháfnar Sogne	2,211.	44
70. Breiðabólstaður þaa Skogarströnd: Breiðabólstaðar og Marfeyrar Sogne.	1,184.	33

Dala Provsti.

71. Sudurdalathing: Sauðafells, Snoksdals og Stora-Vatnshorns Sogne ...	1,680.	93
72. Hjarðarholt i Laxardal: Hjarðarholt's Sogn	1,160.	82
73. Hvammur i Hvammsveit: Hvamms og Stadarfells Sogne	1,357.	62
74. Skarðsthing: Skarðs og Dagverðarnes Sogne	1,030.	92
75. Saurbæjarthing: Stadarhóls og Garpsdals Sogne	1,318.	87

Bardastrands Provsti.

76. Staður þaa Reykjanes: Stadar og Reykhóla Sogne	1,109.	31
77. Gnufudalur: Gnufudals Sogn	816.	01
78. Flatey: Flateyjar og Múla Sogne	1,189.	33
79. Brjanslækur: Brjanslækjar og Haga Sogne	1,033.	36
80. Sauðlaufsðalur: Sauðlaufsðals, Breiðuvíkur og Saurbæjar Sogne	1,314.	61
81. Selardalur: Selardals og Stora-Laugardals Sogne ..	1,589.	76
82. Ötrardalur: Ötrardals Sogn	917.	66

Vester-Isfjörðs Provsti.

83. Rafnseyri: Rafnseyrar og Alptamýrar Sogne	1,175.	23
84. Sandar: Sanda og Hrauns Sogne .	1,140.	22
85. Dyrafjardarthing: Myra, Kups og Sæbóls Sogne	959.	45
86. Holt i Önnundarfjörð: Hólt's og Kirkjubóls Sogne og Stadar Sogn i Sögundarfjörð	1,843.	56

Nr. 10. Befendtgørelse af 24de Februar angaaende en revideret Fortegnelse over de islandske Præstefælts Indtægter.

Nr. 10.
24.
febrúar.

Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi.

	Kr.	a.
87. Eyri við Skutulsfjörð: Eyrarsókn í Skutulsfirði og Hólssókn í Bolungarvík	2,406.	84
88. Ögurþing: Ögur og Eyrarsóknir	1,444.	35
89. Vatnsfjörður: Vatnsfjarðarsókn	1,620.	77
90. Kirkjubólþing: Nauteyrar og Unaðsdalssóknir	1,175.	79
91. Staður í Grunnavík: Staðarsókn	1,235.	74
92. Staður í Aðalvík: Staðar og Hesteyrarsóknir	1,202.	27

Strandaprófastsdæmi.

93. Árnes: Árnessókn	1,425.	21
94. Staður í Steingrímsfirði: Staðar og Kaldrananessóknir	1,313.	61
95. Tröllatunga: Tröllatungu, Fells og Óspakseyrarsóknir	1,224.	04
96. Prestbakki: Prestsbakka og Staðarsóknir	1,026.	54

Húnavatnsprófastsdæmi.

97. Staðarbakki: Staðarbakka og Núpssóknir	1,155.	26
98. Melstaður: Melstaðar og Kirkjuhvammssóknir	1,532.	92
99. Tjörn á Vatnsnesi: Tjarnar og Vesturhópsþólasóknir	1,185.	96
100. Breiðabólstaður í Vesturhópi: Breiðabólstaðar og Viðidalstungusóknir ..	1,329.	66
101. Þingeyraklaustur: Þingeyra og Blönduóssóknir	1,290.	57
102. Undirfell: Undirfellssókn	962.	02
103. Auðkúla: Auðkúlu og Svínavatnssóknir	827.	28
104. Bergstaðir: Bergstaða og Bólstaðarhlíðarsóknir	1,150.	40
105. Höskuldsstaðir: Höskuldsstaða og Holtastaðasóknir	1,318.	47
106. Hof á Skagaströnd: Hofs og Spákonufellssóknir	967.	01

Skagafjarðarprófastsdæmi.

107. Hvammur: Hvamms og Ketusóknir	937.	17
108. Reynistaður: Reynistaðar og Sauðárkrókssóknir	1,198.	19
109. Ríp: Rípursókn	715.	40
110. Glaumbær: Glaumbæjar og Viðimýrarsóknir	1,506.	66
111. Mælifell: Mælifæls og Reykjasóknir	931.	76
112. Goðdalir: Goðdala og Ábæjarsóknir	686.	91
113. Miklibær í Blönduhlíð: Miklabæjar, Silfrastaða og Flugumýrarsóknir ..	1,169.	58
114. Viðvík: Viðvíkur, Hóla og Hofstaðasóknir	1,499.	91
115. Fell: Fells og Hofssóknir	1,474.	79
116. Barð: Barðs, Holts og Knappstaðasóknir	1,270.	72

Eyjarfjarðarprófastsdæmi.

117. Grímsey: Miðgarðasókn	800.	76
118. Hvanneyri: Hvanneyrarsókn	1,411.	44
119. Kvíabekkur: Kvíabekkjarsókn	944.	30
120. Tjörn í Svarfaðardal: Tjarnar, Upsa og Urðasóknir	1,125.	41

Nr. 10. Auglýsing 24. febrúar um endurskoðað brauðamat á Íslandi.

Norder-Isa fjords Provsti.

		Nr.	D.	Nr. 10. 24de Febr.
87.	Gyri ved Skutulsfjord: Gyrrar Sogn i Skutulsfjord og Hols Sogn i Bofungarvík.....	2,406.	84	
88.	Ögurthing: Ögur og Gyrrar Sogne .. .	1,444.	35	
89.	Batnsfjörður: Batnsfjardar Sogn.....	1,620.	77	
90.	Kirkjubólsthing: Nauteyrrar og Unadsdals Sogne.....	1,175.	79	
91.	Staður i Grunnavík: Stadar Sogn	1,235.	74	
92.	Staður i Aldavík: Stadar og Hesteyrrar Sogne	1,202.	27	

Stranda Provsti.

93.	Arnes: Arnes Sogn	1,425.	21	
94.	Staður i Steingrimsfjord: Stadar og Kaldrananes Sogne	1,313.	61	
95.	Tröllatunga: Tröllatungu, Fells og Öspafseyrrar Sogne.....	1,224.	04	
96.	Preftbakkí: Preftbakká og Stadar Sogne	1,026.	54	

Hunavatns Provsti.

97.	Stadarbakkí: Stadarbakká og Nups Sogne	1,155.	26	
98.	Melstadir: Melstadar og Kirkjuhamns Sogne	1,532.	92	
99.	Tjörn paa Batnsnes: Tjarnar og Vesturhópshóla Sogne.....	1,185.	96	
100.	Breidabólstadir i Vesterhop: Breidabólstadar og Víðidalstungu Sogne..	1,329.	66	
101.	Þingeyrarflóster: Þingeyra og Blönduós Sogne	1,290.	57	
102.	Undirfell: Undirfells Sogn	962.	02	
103.	Andfúla: Andfúlu og Svinavatns Sogne.....	827.	28	
104.	Bergstadir: Bergstada og Volfstadarhlíðar Sogne ...	1,150.	40	
105.	Höfðabústadir: Höfðabússtada og Hólstada Sogne	1,318.	47	
106.	Hof paa Skagaftrönd: Höfs og Spakonufells Sogne	967.	01	

Skagafjords Provsti.

107.	Hvammur: Hvamms og Retu Sogne	937.	17	
108.	Reynistadir: Reynistadar og Sandarkrofs Sogne.....	1,198.	19	
109.	Rip: Ripur Sogn	715.	40	
110.	Glaumbær: Glaumbæjar og Víðimyrar Sogne	1,506.	66	
111.	Mælifell: Mælifells og Reyfja Sogne	931.	76	
112.	Goddalir: Goddala og Abæjar Sogne	686.	91	
113.	Míllibær i Blönduhlíð: Míllabæjar, Silfrastada og Flugumyrar Sogne.	1,169.	58	
114.	Vidvík: Vidvíkur, Hóla og Höfstada Sogne.....	1,499.	91	
115.	Fell: Fells og Höfs Sogne	1,474.	79	
116.	Vard: Vards, Hólts og Rnappstada Sogne.....	1,270.	72	

Öfjords Provsti.

117.	Grimsp: Midgarða Sogn.....	800.	76	
118.	Hvanneyri: Hvanneyrar Sogn.....	1,411.	44	
119.	Rviabekfur: Rviabekfjar Sogn.....	944.	30	
120.	Tjörn i Svarfadarðal: Tjarnar, Upja og Urða Sogne	1,125.	41	

Nr. 10. Befendtgørelse af 24de Februar angaaende en revideret Fortegnelse over de islandske Præstefalds Indtægter.

Nr. 10.		Kr.	a.
24. febrúar.	121. Vellir: Valla og Stærra-Ársskógssóknir	1,420.	60
	122. Möðruvellir: Möðruvalla og Glæsibæjarsóknir	1,294.	10
	123. Bægisá: Bægisár, Bakka og Myrkársóknir	1,134.	23
	124. Akureyri: Akureyrar og Lögmannshlíðarsóknir	1,939.	40
	125. Grundarþing: Grundar, Munkaþverár og Kaupangssóknir	1,072.	00
	126. Saurbær: Saurbæjar, Möðruvalla, Hóla og Miklagarðssóknir	1,363.	93

Suður-Þingeyjarprófastsdæmi.

127. Laufás: Laufáss og Svalbarðssóknir	1,421.	04
128. Grenivík: Grenivíkursókn	1,146.	33
129. Þönglabakki: Þönglabakka og Brettingsstaðasóknir	1,021.	39
130. Háls: Háls, Illugastaða og Draflastaðasóknir	973.	60
131. Þóroddstaður: Þóroddstaðar og Ljósavatnssóknir	1,058.	27
132. Lundarbrekka: Lundarbrekkusókn	806.	81
133. Skútustaðir: Skútustaða og Reykjahlíðarsóknir	964.	88
134. Grenjaðarstaður: Grenjaðarstaðar og Nessóknir	1,700.	58
135. Helgastaðir: Einarstaða og Þverársóknir	886.	77
136. Húsavík: Húsavíkursókn	1,357.	39

Norður-Þingeyjaprófastsdæmi.

137. Skinnastaðir: Skinnastaðasókn og Garðssókn í Kelduhverfi	1,277.	34
138. Fjallapíng: Víðirhóls og Möðrudalssóknir	787.	91
139. Presthólar: Presthóla og Ásmundarstaðasóknir	926.	65
140. Svalbarð: Svalbarðssókn	840.	66
141. Sauðanes: Sauðanessókn	1,506.	74

B.

Brauð, þar sem skipun sú, sem ákveðin er með lögum 27. febr. 1880 og síðari lögum, er enn ekki komin á.

	Kr.	a.
Desjarmýri: Desjarmýrar, Njarðvíkur og Húsavíkursóknir	1,127.	43
Dvergasteinn: Vestdalseyrar og Klippstaðarsóknir	2,256.	42

	Rr.	D.	Nr. 10.
121. Vellir: Valla og Stærra-Arfsogs Sogne	1,420.	60	24de Febr.
122. Mødruvellir: Mødruvalla og Glæfibejar Sogne.....	1,294.	10	
123. Bægisaa: Bægisar, Bakka og Myrkar Sogne	1,134.	23	
124. Akureyri: Akureyrar og Løgmannshlíðar Sogne	1,939.	40	
125. Grundarthing: Grundar, Munkathverar og Kaupangs Sogne.....	1,072.	00	
126. Saurbær: Saurbæjar, Mødruvalla, Hóla og Miklagarðs Sogne	1,363.	93	

Sønder-Thingø Provsti.

127. Laufas: Laufas og Svalbards Sogne.....	1,421.	04
128. Grenivif: Grenivíkur Sogne.....	1,146.	33
129. Thønglabakki: Thønglabakka og Brettingstada Sogne	1,021.	39
130. Hals: Hals, Illugastada og Draflastada Sogne	973.	60
131. Thoroddsstadur: Thoroddsstadar og Þjósavatns Sogne	1,058.	27
132. Lundarbrekka: Lundarbrekku Sogn	806.	81
133. Skutustadir: Skutustada og Reykjahlíðar Sogne.....	964.	88
134. Grenjadarstadur: Grenjadarstadar og Nes Sogne.....	1,700.	58
135. Helgastadir: Einarstada og Thverar Sogne	886.	77
136. Husavík: Husavíkur Sogn	1,357.	39

Norder-Thingø Provsti.

137. Skinnastadir: Skinnastada Sogn og Garðs Sogn i Kelduhverfi.....	1,277.	34
138. Fjallathing: Víðirhóls og Mødrudals Sogne	787.	91
139. Prestholar: Presthóla og Ásmundarstada Sogne.....	926.	65
140. Svalbard: Svalbards Sogn.....	840.	66
141. Sandanes: Sandanes Sogn.....	1,506.	74

B.

Kald, med Hensyn til hvilke den ved Lov 27. Febr. 1880 og senere Love fastsatte Omordning endnu ikke er gennemført.

	Rr.	D.
Dejarmyri: Dejarmyrar, Njardvíkur og Husavíkur Sogne	1,127.	43
Dvergasteinn: Vestdalseyrar og Klippstadar Sogne	2,256.	42

Nr. 11.
26.
febrúar.

Auglýsing,

er

breytir auglýsingu 23. júní 1891 um þýngdartakmörk og burðargjald fyrir böggla, er senda á milli hins danska og íslenska póstumdæmis.

Hið sjerstaka aukagjald, sem auglýsing 23. júní 1891 mælir fyrir að greiða skuli undir böggla, er senda á milli konungsríkisins og Færeyja annars vegar, og þeirra póststöðva á Íslandi hins vegar, er gufuskipið í þeirri ferð, sem sent er með, kemur ekki á, skal póststjórnin á Íslandi framvegis ávallt innheimta.

Auglýsing þessi öðlast gildi 1. maí 1900.

Þetta birtist hjermeð almenningi.

Í innanríkisstjórninni og stjórnarráði Íslands, 26. febrúar 1900.

L. Bramsen.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

Nr. 11.
26de
Febr.

angaaende

Forandring i Bekendtgørelse af 23de Juni 1891 angaaende Vægtgrænsen samt Portoen for Pakkeforsendelser, der udveksles mellem det danske og det islandske Postomraade.

Den i Bekendtgørelsen af 23de Juni 1891 omhandlede særlige Tillægsporto for Pakker, som forsendes mellem Kongeriget og Færøerne paa den ene Side og andre Poststeder paa Island end Anløbsstederne paa den paagældende Dampskibstur paa den anden Side, opkræves fremtidig altid af det islandske Postvæsen.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1ste Maj 1900.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Judenrigsministeriet og Ministeriet for Island, den 26de Februar 1900.

L. Bramsen.

Hørring.

C. L. Lage.

Nr. 12.
2.
marz.

Opið brjef

um

að almennar kosningar til alþingis skuli fram fara.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt lögum um kosningar til alþingis, 14. september 1877, 25 gr., höfum ákveðið, að almennar kosningar til alþingis skuli fram fara í septembermánuði þ. á.

Fyrir því bjóðum Vjer hjermeð og skipum allramildilegast fyrir, að á nefndum tíma skuli haldnar almennar kosningar til alþingis samkvæmt því, sem fyrir er mælt tjeðum kosningarlögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 2. marz 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

Nabent Brev

Nr. 12.
2den
Marts.

angaaende

Udskrivning af et almindeligt Valg af Medlemmer til Altinget.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gøre vitterligt: At Vi i Genhold til Lov om Valgene til Altinget af 14de September 1877, § 25, have besluttet, at der i indeværende Mars September Maaned skal foretages et almindeligt Valg til Altinget.

Thi byde og befale Vi herved allernaadigst, at der til det næbnte Tidspunkt bliver at afholde et almindeligt Valg af Medlemmer til Altinget overensstemmende med de i bemeldte Valglov foreskrevne Regler.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Marts 1900.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Nr. 13.
2.
marz.

Lög

um

stofnun Ræktunarsjóðs Íslands.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Af andvirði seldra þjóðjarða skal stofna sjóð, er nefnist Ræktunarsjóður Íslands.

2. gr.

Stofnfje sjóðsins er andvirði þjóðjarða þeirra, er seldar hafa verið frá árslokum 1883 til ársloka 1898, bæði það, sem greitt hefur verið í viðlagasjóð, og það, sem stendur óborgað hjá kaupendum jarðanna. Sá hluti, er runnið hefur í viðlagasjóð, skal út lagður í skuldabrfefum sveitarfjelaga fyrir jarðabótalanum, að því leyti sem þau hrökkva.

Í sjóð þenna skal og renna andvirði þjóðjarða þeirra, er síðar verða seldar.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að efla ræktun landsins. Stofnfjeð má aldrei skerða, en því skal varið til lánveitinga til jarðabóta og annara framkvæmda, er að jarðrækt lúta. Vöxtunum má verja til verðlauna fyrir frábæran dugnað í jarðabótum, að því leyti sem þeim er eigi varið til að auka stofnfje sjóðsins.

Nr. 13. Lög 2. marz um stofnun Ræktunarsjóðs Íslands.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 13.
2den
Marts.

om

Oprettelse af Fjølends Dyrkningsfond.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke Jtsadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af Købesummerne for de Landskassen tilhørende Jorder, som ere afhændede, dannes en Fond, som hencævnes Fjølends Dyrkningsfond.

§ 2.

Fondens Grundkapital er Købesummerne for de Landskassen tilhørende Jord-ejendomme, som ere bleve afhændede efter Udgangen af Aaret 1883 til Udgangen af Aaret 1898, baade forjaavidt som de ere bleve indbetalte i Reservecapitalen, og for jaavidt de endnu ere indestaende hos Køberne. Den Del, som er indbetalt i Reservecapitalen, udlægges i Obligationer udstedte af Kommuner for Laan til Jordsforbedringer, for jaavidt de strække til.

Købesummerne for de Landskassen tilhørende Jord-ejendomme, som senere blive afhændede, tilfalde ogsaa denne Fond.

§ 3.

Fondens Djemed er at befordre Landets Opdyrking. Grundkapitalen kan aldrig angribes, men den skal anvendes til Laan til Jordsforbedringer og andre Jord-anstaltninger, der sigte til Jorddyrking. Renterne kunne anvendes til Præmier for udstiftet udmærket Dygtighed i Jordsforbedringer, for jaavidt de ikke anvendes til Forøgelse af Fondens Grundkapital.

Nr. 13. Lov af 2den Marts om Oprettelse af Fjølends Dyrkningsfond.

Nr. 13.

2.

marz.

4. gr.

Landsstjórnin hefur á hendi stjórn sjóðsins og semur skipulagsskrá fyrir hann og reglugjörð um lánveitingar og úthlutun verðlauna.

Skipulagsskráin skal staðfest af konungi.

Leita skal álits Búnaðartjelags Íslands um lánveitingar og verðlaunaveitingar þær, er ræðir um í 3. gr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 2. marz 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Fondens Bestyrelse varetages af Regeringen, der udarbejder en Fundats for Fonden samt et Reglement om Bevilling af Laan og Uddeling af Præmier.

Fundatsen stadfæstes af Kongen.

Angaaende de i § 3 omhandlede Laane- og Præmiebevillinger indhentes Betænkning hos Islands Landbrugsselskab.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Marts 1900.

Ministeriet for Island, den 2den Marts 1900.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 14.
2.
marz.

Bráðabirgðalög fyrir Ísland

um

tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar í Norðursjónum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þar eð Vjer erum þess vísir orðnir, að búast megi við, að fiskiskip, sem heima eiga á Íslandi, muni gagnstætt því er hingað til hefur átt sjer stað, fara að taka þótt í fiskiveiðum þeim, er danskir þegnar stunda í Norðursjónum, teljum Vjer brýna nauðsyn á að gefa út bráðabirgðalög, samkvæmt 11. gr. stjórnarskrárinnar, til þess að gefin verði út ákvæði þau um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar í Norðursjónum, er þannig er orðin nauðsyn á að fá fyrir Ísland samkvæmt samningi þeim, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

Því bjóðum Vjer og skipum á þessa leið:

1. gr.

Með konunglegri tilskipun má fyrir þann tíma, er lög þessi gilda, setja reglur um sjerstaklega skrásetning og fiskiveiðaskírteini fyrir skip þau öll, er heima eiga á Íslandi og stunda fiskiveiðar í Norðursjónum fyrir utan landhelgi, og samkvæmt 1. gr. laga 13. des. 1895 um skrásetning skipa hafa rjett til þess að hafa danskt flagg, svo og um tölusetning og merking skipanna, veiðarfæra þeirra o. fl. Svo má og fyrir sama tíma fyrirskipa nánari ákvæði, er miða til þess að halda á góðri reglu við fiskiveiðar á tjeðu svæði, og koma í veg fyrir spell og skemmdir á netum og öðrum áhöldum fiskimanna; loks má setja reglur þær er þurfa þykir um eptirlit með því að menn fylgi ákvæðum þeim, er gefin verða út samkvæmt framansögðu.

2. gr.

Lögreglustjórnir í Reykjavík, á Ísafirði, Akureyri og Seyðisfirði annast um þessa skrásetning skipanna, og eins um mæling þá, sem gjöra þarf í þessu skyni, sjeu þau eigi þegar eptir hinum almennu reglum mælingarskyld, svo og um útgáfu fiskiveiðaskírteinis og merking skipanna. Fyrir þetta greiðist ekkert gjald, en kostnað við merking skulu skipaeigendur greiða; á þeim hvílir og sú skylda að halda við bókstöfum þeim, tölum og öðrum merkjum, er hafa sett verið.

Nr. 14. Bráðabirgðalög fyrir Ísland 2. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar í Norðursjónum.

Foreløbig Lov for Island

angaaende

Nr. 14.
2den
Marts.

Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre bitterligt: Da det er kommet til Vor Kundskab, at en Deltagelse i det af danske Undersaatter drevne Fiskeri i Nordsøen nu, i Modsætning til hvad hidtil har været Tilfældet, vil kunne forventes ogsaa af Fiskerifartøjer hjemmehørende i Island, have Vi fundet det paatrængende nødvendigt i Henhold til Forfatningslovens § 11 ved foreløbig Lov at tilvejebringe de under disse Omstændigheder ogsaa for Island i Henhold til Konventionen i Haag af 6te Maj 1882 fornødne Bestemmelser om Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen.

Thi byde og befale Vi som følger:

§ 1.

Ved Kongelig Anordning kan der for det Tidsrum, i hvilket denne Lov er gældende, foreskrives Regler angaaende en særlig Registrering af og Meddelelse af Fiskercertifikat til alle i Island hjemmehørende Fartøjer, der anvendes til Fiskeri i Nordsøen udenfor Søterritoriet, og som efter § 1 i Lov om islandske Skibes Registrering af 13de Decbr. 1895 have Ret til at føre dansk Flag, samt angaaende Numerering og Mærkning af disse Fartøjer med tilhørende Fiskeriredskaber m. v. Paa lignende Maade kan der for samme Tidsrum fastsættes nærmere Regler til god Ordens Overholdelse under Fiskeriet i det nævnte Hav og til Forebyggelse af Bestadigelse eller Odelæggelse af Fiskernes Garn og øvrige Redskaber, ligesom der kan træffes de fornødne Bestemmelser angaaende Tilsynet med de i Henhold til det foranstaaende givne Forskrifters Overholdelse.

§ 2.

Indregistreringen og den Maaling af Fartøjet, der, forsaavidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskercertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøjet sker ved Foranstaltning af Politimestrene i Reykjavik, Saffjord, Akureyri eller Seydisfjord uden Er læggelse af Gebyr. De med Afmærkningen forbundne Omkostninger afholdes af Fartøjets Ejer, hvem ogsaa Vedligeholdelsen af paamalede Bogstaver, Tal og andre Mærker paahviler.

Nr. 14. Foreløbig Lov for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen.

Nr. 14.

3. gr.

2.
marz.

Auk skaðabóta þeirra, er menn eptir almennum lögum geta bakað sjer með því að hlýða eigi fyrirmælum þeim, er gjörð verða samkvæmt 1. gr., má dæma þá í sekt, allt að 200 kr.

Um sektamál þau og mál um ábyrgð til skaðabóta, þar sem sektir dæmast, fer sem um opinber lögreglumál.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1900 og standa meðan í gildi er samningur sá um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amáluborg, 2. marz 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

§ 3.

Nr. 14.
2den
Marts.

Foruden det Erstatningsansvar, som de paagældende i Medfør af almindelige Retsregler ville kunne paadrage sig ved Tilfidesættelse af de Forskrifter, der gives i Henhold til § 1, kan der herfor idømmes Straf af Bøder indtil 200 Kr.

Sager angaaende Idømmelse af deslige Bøder saavel som angaaende Erstatningsansvar, hvor Bøder idømmes, behandles som offentlige Politisager.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1900 og forbliver gældende indtil det Tidspunkt, da Overenskomsten i Haag 6te Maj 1882 angaaende Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritorierne maatte bortfalde.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Marts 1900.

Under Vor Kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Nr. 15.

2.
marz.

Tilskipun fyrir Ísland

um

tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum.

Vjer Christian hinn Nundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Frá þeim tíma, er bráðabirgðalög fyrir Ísland, er gefin voru út í dag um löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum, öðlast gildi, viljum Vjer, samkvæmt samningi þeim, er Danmörk, Þjóðverjaland, Belgía, Frakkland, Bretland hið mikla og Holland gjörðu sín á milli í Haag 6. maí 1882 og fullgiltur var 22. maí 1883, sbr. samning frá 1. febr. 1889, að fyrirskipanir þær í þessum efnum, er hjer fara á eftir og gjörðar eru samkvæmt greindum bráðabirgðalögum, öðlist gildi:

Almenn ákvæði.

1. grein.

Takmörk
Norður-
sjóarins.

Takmörk Norðursjóarins eru, er beita skal ákvörðunum í tilskipun þessari, þau, er nú skal greina:

- I. í norður: 61. breiddarstigsbaugur;
- II. í austur og suður:
 1. strönd Noregs frá 61. breiddarstigsbaugi og til Lindisness vita (í Noregi);
 2. lína, er dregin er frá Lindisness vita (í Noregi) til Hansthólms vita (í Danmörku);
 3. strönd Danmerkur, Þýskalands, Niðurlanda, Belgíu og Frakklands til Gris Nez vita;
- III. í vestur:
 1. bein lína, er dregin er frá Gris Nez vita (í Frakklandi) til hins austasta vita South Forelands (á Englandi);
 2. austurtrönd Englands og Skotlands;
 3. bein lína, er dregin er frá Duncansby Head (í Skotlandi) til suður-
endans á South Ronaldsha (á Orkneyjum);
 4. austurströnd Orkneyja;
 5. bein lína, er dragin er frá North Ronaldsha vita (á Orkneyjum) til
Sumburgh Head vita (á Shetlandseyjum);
 6. austurströnd Shetlandseyjanna;
 7. hádegisbaugur North Unst vitans (á Shetlandseyjunum), til 61. breidd-
arstigsbaugs.

Nr. 15. Tilskipun fyrir Ísland 2. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum.

Anordning for Island

angaaende

Nr. 15.
2den
Marts.

Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen uden for Søterritoriet.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Soters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitteligt: Fra det Tidspunkt, da foreløbig Lov for Island af Dags Dato angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen uden for Søterritoriet, træder i Kraft, og i Overensstemmelse med den mellem Danmark, Tyskland, Belgien, Frankrig, Storbritannien og Nederlandene den 6te Maj 1882 afsluttede og under 22de Maj 1883 ratificerede Konvention, jfr. Deklaration af 1ste Februar 1889, angaaende Ordningen af dette Forhold, ville Vi herved i Henhold til nævnte foreløbige Lov have anordnet følgende:

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Med Hensyn til Anvendelsen af Bestemmelserne i nærværende Anordning ere Nordsøens Grænser bestemte som følger:

I. Mod Nord: ved den 61de Breddegrad.

II. Mod Øst og Syd:

1. ved Norges Kyster imellem den 61de Breddegrad og Vindeknæs Fyr (Norge);
2. ved en ret Linie, som drages fra Vindeknæs Fyr (Norge) til Hanstholm Fyr (Danmark);
3. ved Danmarks, Tysklands, Nederlandenes, Belgiens og Frankrigs Kyster indtil Gris Nez Fyr.

III. Mod Vest:

1. ved en ret Linie, dragen fra Gris Nez Fyr (Frankrig) til det østligste af South Forelands Fyr (England);
2. ved Englands og Skotlands Østkyst;
3. ved en ret Linie fra Duncansby Head (Skotland) til Sydspidsen af South Ronaldsha (Orkneyerne);
4. ved Østkysten af Orkneyerne;
5. ved en ret Linie fra North Ronaldsha Fyr (Orkneyerne) til Sumburgh Head Fyr (Shetlandsøerne);
6. ved Shetlandsøernes Østkyst;
7. ved North Uist Fyrets Meridian (Shetlandsøerne) indtil den 61de Breddegrad.

Nr. 15. Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen uden for Søterritoriet.

Nr. 15.

2.
marz.

Skrásetning, merking, tölusetning o. fl. á skipum og áhöldum.

2. grein.

Skrásetning.

Öll skip, er heima eiga á Íslandi, stunda fiskiveiðar í Norðursjónum og rjett hafa samkvæmt lögum 13. des. 1895 um skrásetning skipa til þess að hafa danskt flagg, skulu tekin upp á sjerstaklega skrá yfir fiskiskip. Lögreglustjórnarnir í Reykjavík, á Ísafirði, Akureyri og Seyðisfirði annast um skrásetning þessa hver í umdæmi sínu, eptir því sem landshöfðingi tiltekur, þannig að hvert umdæmi fái sína framhaldandi töluröð og fyrir framan hana einn eða fleiri af upphafstöfum umdæmisins, og hlýtur þá hvert skip þann eða þá bókstafi, er tákna það umdæmi, er skipið á heima í, og eina skrásetningartölu úr töluröð þeirri, er umdæmið hefur hlotið.

3. grein.

Beiðni um-

skrásetning.

Allir skipstjórar og skipaútgjörðarmenn, er ætla að stunda eða láta stunda fiskiveiðar í Norðursjónum fyrir utan danskt landhelgi, eru skyldir að senda lögreglustjóra þeim, er skrásetja skal, skriflega beiðni um, að skip það, er til þessa útvegs er ætlað, verði skrásett á framansagðan hátt; svo hvílir og sú skylda á eiganda, samkvæmt almennum skrásetningarlögum, að tilkynna sjerhvert eigandaskipti er verða kann, flutning þess í annað skrásetningarumdæmi, endurbygging, brot á skipi eða sölu til útlendra manna.

Ennfremur skal eigandi eða skipstjóri einu sinni ár hvert sýna fiskiveiðaskirteinið á skrásetningarskrifstofu, og skal á skrifstofunni rita viðurkenningu aptan á skirteinið um að það sýnt hafi verið.

4. grein.

Fiskiveiða-
skirteinið.

Gefa skal út skjál til sönnunar um skrásetninguna, fiskiveiðaskirteinið, og í því tilgreina bókstaf eða bókstafi skipins og tölu, lýsing á skipinu og nafn eiganda eða nafn fjelags þess, er á það. Fiskiveiðaskirteinið skal samið eptir þeirri fyrirmynd, er sýnd er aptan við tilskipun þessa.

Með fyrsta pósti eptir að skirteinið hefur verið gefið út, skal lögreglustjóri senda landshöfðingja afrit af því og skýra frá öllu því er lýtur að skrásetning þessari; landshöfðingi sendir síðan skýrslu um þetta til skrásetningar- og skipamælingarskrifstofunnar í Kaupmannahöfn.

5. grein

Setning

skipsnafnsinsolíulit

o. fl.

Nafn hvers fiskiskips og nafn staðar þess, er það er frá, skal mála með apturstafn skipsins á svörtum grunni með hvítum stafdráttum ekki minni en 2,5 dec. þuml. (8 centimetra) á hæð og 0,5 dec. þuml. (12 millimetra) á breidd.

6. grein.

Merking og

tölusetning

skipa.

Bókstafinn eða bókstafina og töluna, som skipið hlaut við skrásetninguna, skal setja með hvítum olíulit á svörtum grunni á framstafn skipsins beggja megin, 2,5—3 dec. þuml. (8—10 centimetra) fyrir neðan borðstokkinn, ef því verður komið fyrir, og þannig, að sjáist glögt og skýrt. Á skipum, sem að rúmmáli eru 15 tonnar eða þar yfir, skal hæðin á bókstöf-

Nr. 15. Tilskipun fyrir Ísland 2. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum.

Registrering samt Mærkning og Nummerering m. v. af Fartøjer og Redskaber.

Nr. 15.
2den
Marts.

§ 2.

Alle i Island hjemmehørende Fartøjer, der anvendes til Fiskeri i Registrering. Nordsøen uden for Søterritoriet, og som efter § 1 i Lov om islandske Skibes Registrering af 13de Decbr. 1895 have Ret til at føre dansk Flag, skulde optages i et særligt Register over Fiskerifartøjer. Registreringen sker ved Foranstaltning af Politimestrene i Reykjavik, Saffjord, Akureyri eller Seydisfjord og efter Landskhövdingens nærmere Bestemmelse distriktvis, saaledes at der for hvert Distrikt habes en fortløbende Række af Tal med et eller flere af Distriktets Begyndelseshogstaver foran, og at ethvert Fartøj erholder det eller de Bogstaver, der betegne det Distrikt, hvor det er hjemmehørende, og et Indregistreringsnummer inden for den Rækkefølge af Nummere, der høre til Distriktet.

§ 3.

Det paahviler enhver, der som Jører eller Reder vil fiske eller lade Anmeldelse til drive Fiskeri i Nordsøen uden for dansk Søterritorium, at afgive skriftlig Begæring om den ovenfor nævnte Registrering af det Fartøj, der agtes anvendt i denne Fart, til den Politimester, der skal foretage Registreringen, ligesom det ogsaa paahviler Ejeren efter de almindelige for Skibsregistrering gældende Regler at anmelde ethvert Ejerliste, Overførelse til et andet Registreringsdistrikt, Ombygning, Forlis eller Salg til Udlandet, som er foregaaet med det ham tilhørende Fiskerifartøj.

Endvidere skal Ejeren eller Jøreren en Gang i Løbet af hvert Aar forevise sit Fiskericertifikat for et Registreringskontor, hvorefter der paa Bagsiden af Certifikatet af Kontoret vil være at meddele en Attestation om, at saadan Forevisning har fundet Sted.

§ 4.

Angaaende Optagelsen i Registret udfærdiges der et Dokument, Fiskericertifikatet, hvori angives Fartøjets Bogstav eller Bogstaver og dets Nummer samt en Beskrivelse af det tilligemed dets Ejers Navn eller Navnet paa det Selskab, som ejer det. Fiskericertifikatet udfærdiges overensstemmende med den nærværende Anordning vedføjede Formular.

Fiskeri-
certifikat.

Med første Postlejlighed efter Certifikatets Udstedelse har Politimesteren at tilstille Landskhövdingen en Genpart af samme med Oplysning om alt den stedfundne Registrering vedrørende, hvorefter Landskhövdingen om samme gør Indberetning til Registrerings- og Skibsmaalingsbureauet i Kjøbenhavn.

§ 5.

Ethvert Fiskerifartøjs Navn samt Navnet paa det Sted, hvor det er Anbringelse hjemmehørende, males med Bløfarve paa Agterstavnen med hvide, mindst af Fartøjets 2,5 Dec. Tommer (8 Centim.) høje og 0,5 Dec. Tomme (12 Millim.) brede Skrifttræk paa sort Grund.

Navn m. v.

§ 6.

Det eller de Bogstaver og det Tal, der ved Indregistreringen er tildelt Mærkning og Fartøjet, anbringes iøjnefaldende og tydeligt paa hver Side af dets Forstav, saa vidt Pladsen tillader det, 2,5 á 3 Dec. Tommer (8 á 10 Centimeter) under Rælingen, med hvid Bløfarve paa sort Grund. Bogstavernes og Tallenes Højde skal paa Fartøjer paa 15 Tons (Brutto) og derover være 14 Dec. Tommer (45 Centim.)

Nummerering
af Fartøjer.

Nr. 15. Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen uden for Søterritoriet.

Nr. 15.
2.
marz.

unum og tölunum vera 14 dec. þuml. (45 centimetra) og breidd 1.8 dec. þuml. (6 centimetra). Á bátum, er eigi ná 15 tonnum, skal hæðin ef unnt er vera 8 dec. þuml. (25 centimetra) og breiddin 1.3 þuml. (4 centimetra). Sömu bókstafi og tölur skal og setja með olíulit á báðar hliðar stórseglsins á skipinu, rjett fyrir ofan síðasta reifið, og þannig að sjáist glögg; mála skal með svörtum lit, ef seglin eru hvít, en hvítum á svört segl, millumlit segl með hvítum eða svörtum lit, eptir því sem valdsmaður sá, er samkvæmt 10. gr. sjer um merkinguna, nánar ákveður. Bókstafur eða bókstafir þessir og tölur á seglunum skulu vera að öllum þriðjungi stærri en þeir, er á framstafni skipsins eru.

7. grein.

Eigi má á hliðum skipanna að utan nje á seglum þeirra hafa önnur nöfn, bókstafi eða tölur en þær, er nefndar eru í 2. 5. og 6. grein tilskipunar þessarar.

8. grein.

Eigi má afmá, breyta, óskýra, hylja eða með nokkru móti dylja nöfnin, bókstafina eða tölurnar á skipunum og seglum þeirra.

9. grein.

Merking og
tölusetning
áhalda. Bókstaf eða bókstafi og tölur hvers skips skal setja á báta, duff, helztu flár, dragvaði, stjóra, akkeri og yfir höfuð á öll veiðigögn þau, er skipinu fylgja. Bókstafir þessir og tölur þurfa ekki að vera stærri en svo, að auðvelt sje að greina hvert frá öðru. Eigendur netanna eður annara veiðarfæra mega auk þess merkja þau öðrum sjerstöðum merkjum, er þeim þykja hentug.

10. grein.

Kostnaður
við skrásetn-
ing o. fl. Hlutaðeigandi lögreglustjóri annast um þessa skrásetning skipsins, eins um mæling þá, sem gjöra þarf á því í þessu skyni, sje það eigi þegar eptir hinum almennu reglum mælingar skylt, svo og um útgáfu fiskiveiðaskirteinis og merking skipsins. Fyrir þetta greiðist ekkert gjald, en kostnað við merking skipsins skal skipseigandi greiða; á honum hvílir og sú skylda, að halda við bókstöfum þeim, tölum og öðrum merkjum, er hafa sett verið.

11. grein.

Hafa skal
fiskiveiða-
skirteinið
meðferðis
á ferðum. Skipstjóri skal á sjónum ávallt hafa meðferðis fiskiveiðaskirteini það sem greint er í 4. gr., og sýna með því einkennisbókstaf skipsins, umdæmistölu, registurton, aðalmál og hver eigandi er.

Til sönnunar þjóðerni sínu en því er bannað á nokkurn veg að leynd, skal leggja fram þjóðernis- eða skrásetningarskirteini skipsins, eða ef skipið epki nær 30 tonnum brúttó, mælingarskirteini eða þá þjóðernisskirteini; ávallt skal og hafa danskt flagg.

Löggæzla við fiskiveiðar.

12. grein.

Hvernig
fiskimenn
eigi að haga Eigi má neitt fiskiskip frá sólsetri til sólaruppkomu verpa akkerum á sviðum, þar er reknetafiskarar eru fyrir með net sín úti.

Nr. 15. Tilskipun fyrir Ísland 2. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum.

og Bredden 1,8 Dec. Tommer (6 Centim.). For Fartøjer under 15 Tons (Brutto) skal Højden saavidt muligt være 8 Dec. Tommer (25 Centim.) og Bredden 1,3 Dec. Tommer (4 Centim.) Ligeledes anbringes de samme Bogstaver og Tal i Oliefarve paa begge Sider af Fartøjets Storsejl umiddelbart over det sidste Reb saaledes, at de tydeligt kunne ses; de males paa hvide Sejl med sort Farve, paa sorte Sejl med hvid Farve og paa Sejl af Mellemfarve med hvid eller sort Farve, efter som den Autoritet, ved hvis Foranstaltning Afmærkningen sker ifølge § 10, nærmere maatte bestemme. Bogstavet eller Bogstaverne og Tallene paa Sejlene skulle i alle Retninger være en Trediedel større end de, der ere anbragte paa Fartøjets Forstavn.

§ 7.

Fartøjerne maa hverken paa Ydersiderne eller paa Sejlene have andre Navne, Bogstaver eller Tal end dem, der omhandles i nærværende Anordnings §§ 2, 5 og 6.

§ 8.

Det er forbudt at udslette, forandre, ukendeliggøre, tilbæffe eller ved hvilket som helst Middel stjule de paa Fartøjerne og paa Sejlene anbragte Navne, Bogstaver og Tal.

§ 9.

Hvert Fartøjs Bogstav eller Bogstaver og Tal anbringes paa de Zoller, Mærkning og Bøjer, vigtigste Flaad, Slæbebaad, Dræg, Ankere og i det Hele paa alle de Numerering af Redstaber. Fiskeredstaber, der høre til Fartøjet. Disse Bogstaver og Tal behøve ikke at være større, end at de med Letthed kunne skelnes. Ejerne af Garnene eller andre Fiskeredstaber kunne desuden mærke dem med saadanne særegne Kendetegn, som de maatte finde hensigtsmæssigt.

§ 10.

Indregistreringen og den Maaling af Fartøjet, der, for saa vidt dette Omkostninger ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, med Hensyn ved Registreringen. hertil maa foretages, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Afmærkning af Fartøjet sker ved Foranstaltning af den vedkommende Politimester uden Erlæggelse af Gebyr. De med Afmærkningen forbundne Omkostninger afholdes af Fartøjets Ejer, hvem ogsaa Vedligeholdelsen af paamalede Bogstaver, Tal og andre Mærker paahviler.

§ 11.

Fartøjets Forer skal altid under Sejladsen være forsynet med det Fiskericertifikat i § 4 ommeldte Fiskericertifikat til fornøden Oplysning om Fartøjets Rendingsskatet skal med- bogstaver, Distriktsnummer, Register-Tonnage, Hovedmaal og Ejerforhold. føres under Sejladsen.

Til Godtgørelse af Nationaliteten, hvilken det er forbudt ved noget som helst Middel at forfølge, udfordres, foruden Visning af det danske Flag, Fremlæggelsen af Fartøjets Nationalitets- og Registreringscertifikat, eller, for saa vidt Fartøjet er af under 30 Tons Brutto, Maalebrev og eventuelt Nationalitetsbevis.

Overholdelse af Orden under Fiskeriet.

§ 12.

Det er forbudt ethvert Fiskerifartøj fra Solens Nedgang til dens Op- Fiskernes ind- gang at ankre op i Farvande, hvor Drivnettsfiskere ligge med Garn ude. byrdes For-

Nr. 15. Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordøen uden for Østerritoriet.

- Nr. 15. sjer gagnvart þó á bann þetta þá eigi við, er skip hefur beðið tjón nokkurt eður er
 2. hver öðrum í annari nauð statt og fyrir því legst um akkeri.
 marz. viðvíkjandi
 lagningu neta
 og annara
 áhalda.

13. grein.

Eigi mega skip, er á fiskimiðin koma, gefa út eður leggja net sín svo, að þau gjöri hvert öðru skaða, nje heldur gera á hluta fiskara, er þegar eru teknir til starfa.

14. grein.

Þá er þilskip og bátar jafnhliða byrja að gefa út reknet sín til fiskjar, skulu bátarnir leggja netin á vindborða við skipin. Þilskipin skulu þar á mót leggja netin á hljeborða við bátana.

Þá er þilskip leggja net sín á vindborða við opna báta, er þegar eru lagstir til fiskjar, og þá er bátar gefa út net sín í hljeborða við þilskip, er farin eru að fiska, þá er það aðalreglan, að þá bera þeir, er síðast byrja að fiska, ábyrgð fyrir skemmdum á netum, nema þeir sanni, að þeir voru tilneyddir, eða að skaðinn sje ekki þeim um að kenna.

15. grein.

Eigi má festa eða binda við akkeri net eða önnur veiðarfæri á sviðum, þar er reknetafiskarar þegar eru teknir til.

16. grein.

Enginn fiskari má festa skip sitt eður binda við net, dufl, flár eður önnur veiðarfæri, er til heyra öðrum fiskara.

17. grein.

Er dragvaðsfiskarar eru í sýnum rekneta- eða línufiskara, þá skulu þeir viðhafa þær varúðurreglur, er nauðsynlegar sjeu til, að þeir eigi geri hinum mein; ef skaði verður af, bera þeir ábyrgðina, nema þeir sanni, að þeir væru tilneyddir, eða að skaðinn sje þeim eigi um að kenna.

18. grein.

Samrekstur Ef net flækjast saman fyrir fleirum fiskurum, mega þeir eigi skera þau neta, lína og sundur, nema allir sjeu samþykkir.
 annara á-
 halda. Öll ábyrgð fellur niður, þá er sannast, að eigi urðu netin á annan veg greidd sundur.

19. grein.

Er skip fiska með línun og línur þeirra flækjast saman, þá má eigi sá, er upp tekur, skera línurnar sundur, nema hann sje tilneyddur, og skal þá jafnskjótt hnýta hinar skornu línur saman.

20. grein.

Enginn fiskari má undir nokkru yfirskyni skera sundur, festa sig í eða draga upp net, línur eða önnur veiðarfæri, er eigi til heyra honum, nema þegar bjarga þarf og þegar svo er á statt, er getur um í tveim hinum síðustu greinum.

Nr. 15. Tilskipun fyrir Ísland 2 marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum.

Dog finder dette Forbud ikke Anvendelse for Opanfringer, der ere hold med Gen- Nr. 15.
foranledigede ved indtrufne Uheld eller Nødstilfælde. syn til Udsæt- Den
telsen af deres Marts.
Garn og an-
dre Redskaber.

§ 13.

Det er forbudt Fartøjer, der ankomme til Fiskepladserne, at udsætte eller udkaſte deres Garn ſaaledes, at de tilføje hverandre Skade eller fortrædige Fiſkere, ſom alt have begyndt deres Gerning.

§ 14.

Naar ved Drivnetſfiſkeri Dæksfartøjer og aabne Baade ſamtidigt begynde at ſætte Garnene ud, ſkulle de ſidſtnævnte udsætte Garnene til Luvart for de andre. Dæksfartøjerne ſkulle derimod ſætte deres Garn i Lø af aabne Baade.

Som Hovedregel gælder, at, naar Dæksfartøjer ſætte deres Garn til Luvart for aabne Baade, der allerede ligge og fiſke, og naar aabne Baade ſætte deres Garn i Lø af Dæksfartøjer, der ere i Færd med at fiſke, vil Anſvaret for Havarier paa Garnene paahvile dem, ſom ſidſt have begyndt at fiſke, medmindre de godtgøre, at der foreligger Nødſtilfælde, eller at de ere uden Skyld i Beſkadigelfen.

§ 15.

Det er forbudt at faſtgøre eller ankre Garn eller andet Fiſkeredſkab i Farvande, hvor Drivnetſfiſkere allerede ere i Virkſomhed.

§ 16.

Det er forbudt enhver Fiſker at forføje ſit Fartøj eller holde ſig faſt ved Garn, Bojer, Flaad eller andre Fiſkeredſkaber, tilhørende en anden Fiſker.

§ 17.

Naar Slæbevaadsfiſkere befinde ſig i Sigte af Drivnetſ- eller Linefiſkere, ſkulle de tage de nødvendige Forholdsregler for at undgaa at forulempe diſſe ſidſte; i Beſkadigelfeſtilfælde paahviler Anſvaret Slæbevaadsfiſkerne, medmindre de godtgøre, at det er ſket ſom Nødſtilfælde, eller at de ere uden Skyld i det lidte Tab.

§ 18.

Naar Garn, der tilhører forſtellige Fiſkere, indvikles i hverandre, er Collision mel- lem Garn, Li-
det forbudt at kappe dem, medmindre begge Parter ſamtykke deri. ner, og andre
Redſkaber.

Enhvert Anſvar ophører, ſaa ſnart det er godtgjort, at det er umuligt paa anden Maade at ſaa Garnene ſkilte fra hverandre.

§ 19.

Naar et Fartøj, der fiſker med Line, faar ſine Liner krydſede med et andet Fartøjs, er det forbudt den, ſom træffer dem op, at kappe dem undtagen i Nødſtilfælde, og i ſaa Fald ſkal den kappede Line ſtrag igen knyttes ſammen.

§ 20.

Udenfor Bjergningſtilfælde og de i de to foregaaende §§ ommeldte Tilfælde er det enhver Fiſker forbudt under et hvilket ſom helſt Paaskud at kappe, hage ſig aſt i eller hive op Garn, Liner og andre Redſkaber, ſom ikke tilhøre ham.

Nr. 15. Anordning for Island af Den Marts angaaende Forholdsregler, ſigtende til Ordningen af Fiſkeripolitiet i Nordſøen uden for Øſtterritoriet.

Nr. 15.

2.
marz.**Bann gegn áhöldum til þess að spilla netum.****21. grein.**

Eigi má nota nokkurt það verkfæri, er að eins er haft til að skera sundur net eða eyðaleggja þau. Eigi má heldur hafa slík verkfæri innan borðs.

Lögreglumenn skulu eptir megni koma í veg fyrir að slík verkfæri verði flutt um borð á fiskiskipin og, ef þau finnast þar, gjöra þau upptæk.

Sjóferðareglurnar.**22. grein.**

Fiskiskipin skulu gæta tilskipana þeirra um reglur fyrir ljós- og hljóðbendingum, stjórn og siglingu, er gilda um íslensk skip.

Björgum veiðarfæra.**23. grein.**

Fiskiskipum, bátum, og hlutum, er snerta útbúnað fiskiskips og reiða, netum, línun, duflum, flám eða hvers konar öðrum veiðarfærum, hvort sem þau eru merkt eða ekki, skal, ef þau finnast af íslenskum fiskmönnum eða verða tekin upp í hafi, svo fljótt sem verða má, skila til hlutaðeigandi yfirvalds í þeirri höfn, er skip það, er bjargað hefur þeim, fyrst kemur til eða leitar í.

Yfirvaldið í þeirri höfn á Íslandi, er hin fundnu veiðarfæri eru flutt til, skal, án tillits til þess hvort bjargað hefur þeim íslenzkt, danskt eða útlent fiskiskip, svo framarlega sem annaðhvort björgunarskipið eða hinir fundnu eða hirtu og tilhlýðilega einkenndu munir eru eigi eign íslenzkra eða danskra manna, gjöra það kunnugt konsúli eða konsúlsumboðsmanni þeirrar þjóðar, er skipið eða eigandi hlutanna er frá, svo og skila hlutunum aptur til eigenda eður annara fyrir þeirra hönd, jafnskjótt og þess verður krafist, og rjetti björgunarmanna er nægilega borgið. Þau veiðarfæri, er finnast ómerkt, skal farið með samkvæmt almennum lögum um bjargaða muni.

Eptirlit með fiskiveiðum.**24. grein.**Eptirlitið
almennt.

Skip úr herskipaflota ríkja þeirra, er samninginn gjörðu, skulu hafa tilsjón með fiskiveiðunum; fyrir Belgíu er svo um samið, að til þess megi og nota önnur skip ríkisins, er ráða fyrir skipstjórar, er til þess hafa sjerstaklega kvaddir verið.

25. grein.Eptirlitið
áskilið lög-
gæzluskipum
hverrar
þjóðar.

Löggæzluskip þeirrar þjóðar, er fiskiskipin eru frá, skulu ein hafa gætur á því, að fylgt sje reglum þeim, er settar eru um þjóðernisskýrteinið, merkin og tölurnar á fiskiskipunum og veiðarfærunum m. fl., og um að eigi sjeu höfð óleyfileg verkfæri um borð (2.—9., 11. og 21. gr.).

Þó verður foringjum löggæzluskipanna boðið að skýra hver öðrum frá brotum gegn reglum þessum af hálfu fiskimanna annara þjóða.

Nr. 15. Tilskipun fyrir Ísland 1. marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum.

Forbud mod Redskaber til at ødelægge Garn.

Nr. 15.
2den
Marts.

§ 21.

Det er forbudt at anvende hvilket som helst Redskab, der udelukkende tjener til at kappe eller ødelægge Garn, eller at have slige Redskaber ombord.

Politiet har saavidt muligt at paase, at saadanne Redskaber ikke bringes ombord i Fiskerfartøjerne, og, forsaavidt de antræffes, at anholde dem.

Søvejsreglerne.

§ 22.

Fiskerfartøjerne have at iagttage de til enhver Tid for islandske Skibe gældende Anordninger angaaende Regler for Lys- og Lydsignaler, samt for Styrring og Sejlads.

Bjærgning af Fiskeredskaber.

§ 23.

Fiskerfartøjer, Tøller, Genstande, henhørende til Udrustning eller Takkelads for et Fiskerfartøj, Garn, Liner, Bøjer, Flaad eller hvilke som helst andre Fiskeredskaber, hvad enten de ere forsynede med Mærke eller ej, som af islandske Fiskere maatte blive fundne eller optagne i Søen, skulle snarest mulig overleveres til vedkommende Øvrighed i den første Havn, hvortil det Fartøj, der har bjærget dem, vender tilbage eller søger ind.

Øvrigheden i den islandske Havn, hvortil bjærgede Fiskeredskaber indbringes, hvad enten af islandske, danske eller fremmede Fiskerfartøjer, har, saafremt enten det bjærgende Fartøj eller de fundne eller optagne, behørigt mærkede Gjenstande ikke ere islandsk eller dansk Ejendom, at meddele Underretning om det passerede til vedkommende Konsul eller Konsularagent for den Nation, hvortil Fartøjets eller Genstandenes Ejere høre, samt at tilbagelevere Genstandene til Ejerne eller deres Stedfortrædere, saasnart de tilbagefordres, og Bjærgernes Rettigheder ere tilstrækkeligt sikrede. Et hvilket som helst Fiskeredskab, der findes uden at være forsynet med Mærke, bliver at behandle efter de almindelige Regler om bjærget Gods.

Tilsyn med Fiskeriet.

§ 24.

Tilsynet med Fiskeriet udføres af Skibe henhørende til de i Konventionen deltagende Magters Orlogsflaader; for Belgiens Vedkommende er det vedtaget, at dertil ogsaa kan anvendes Staten tilhørende Skibe, førte af Kaptajner, der ere forsynede med særlig Udnevnelse.

§ 25.

Overholdelsen af Reglerne om Nationalitetsdokumentet, Fartøjernes Tilsyn forbeholdt hver Nations Krydsere. og Fiskeredskabernes Mærkning, Numerering osv., samt Tilstedeværelsen ombord af forbudt Redskab (§§ 2—9, 11 og 21) henhører udelukkende under Tilsyn af den Nations Krydsere, hvortil Fiskerfartøjet hører.

Dog ville Cheferne for Krydserne blive instruerede om gensidig at underrette hverandre om de af en anden Nations Fiskere begaaede Brud paa de nævnte Regler.

Nr. 15. Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, gigtende til Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordisøen uden for Østerritoriet.

Nr. 15.

2.
marz.Alþjóðlegt
eptirlit.

26. grein.
Löggæzluskip hvers ríkis, er samninginn gjörði, hafa heimild til að fullvissa sig um, hvort brotið hafi verið gegn öðrum reglum í samningi þessum en þeim, er nefndar eru í 25. grein, eða drygðar aðrar yfirsjónir, er snerta fiskiveiðarnar, án tillits til þess, hvernar þjóðar þeir fiskimenn eru, er drygt höfðu brotið.

27. grein.

Þegar löggæzluskipaforingjarnir hafa ástæðu til að ætla, að brotið hafi verið gegn reglunum í tilskipun þessari, geta þeir heimtað, að skipstjóri sá, er alitinn er að vera hinn seki, sýni fram hið opinbera þjóðernisskírteini sitt. Um þessa framsýning skal gjörð stutt athugasemd á hinu framlagða skjali.

Löggæzluskipaforingjarnir mega eigi fara lengra en sagt er í að rannsaka eða kanna innanborðs á fiskiskipum, er eigi eru sama þjóðernis og þeir, nema það sje nauðsynlegt til þess að útvega sannanir um yfirsjónir eða brot gegn löggæzlureglunum um fiskiveiðarnar.

28. grein.

Sönnun
á skaða.

Löggæzluskipaforingjar þeirra ríkja, er gjörðu samninginn, skulu meta þýðing þeirra atvika, er þeim ber um að dæma, og þeir hafa komið að, og færa sönnur á skaða þann, er fiskiskipin kunna að hafa orðið fyrir. Ef þörf gjörist, semja þeir skrá til sönnunar um atvikin, eins og þau hafa komið í ljós eptir skýrslum hlutaðeigandi málsparta og framburði þeirra, er viðstaddir voru.

Ef tilfelli það, er fyrir liggur, virðist vera svo mikilsvert, að slík varúðarregla verði rjettlætt, er foringja löggæzluskipisins heimilt að flytja hið brotlega skip á einhverja af höfnum þeirrar þjóðar, er fiskimaðurinn er frá; þegar um íslensk skip er að ræða, til danskrar hafnar. Hann getur jafnvel tekið um borð til sín nokkra af skipverjum, til þess að afhenda þá yfirvöldum hlutaðeigandi þjóðar; þegar um skipshöfn á íslenskum skipum er að ræða, dönskum yfirvöldum.

29. grein.

Skrá sú, er getur um í næstu grein að framan, skal rituð á því máli, er foringi löggæzluskipisins mælir, og í því formi, er haft er í landi hans.

Málsaðilar og vitnin hafa heimting á að bæta eða láta bæta við á máli sjálfra þeirra hverri þeirri athugasemd eða vottan, er þeim kann að þykja við eiga. Þessar yfirlýsingar skulu vera tilhlýðilega undirskrifaðar.

30. grein.

Mótþrói gegn
skipunum frá
löggæzlu-
skipi.

Mótþrói gegn skipunum löggæzluskipaforingja þeirra, er settir eru til að hafa á hendi löggæzlu á fiskiveiðunum, eður mót þeim, sem eru í umboði þeirra, verður skoðaður eins og mótþrói mót yfirvöldum þess lands, er fiskiskipið á heima í.

31. grein.

Sáttargjörð.

Ef verknaður sá, er kært er fyrir, er ekki mikilsverður, en hefur þó orðið öðrum fiskimönnum til meins, geta löggæzluskipaforingjarnir komið á

Nr. 15. Tilskipun fyrir Ísland 2 marz um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum.

§ 26.

Enhver af de i Konventionen deltagende Magters Krydsfere er berettiget til at forbyrde sig om, hvorvidt der er begaaet Brud paa nogen anden af de i nærværende Anordning indeholdte Regler end de i § 25 nævnte, eller foreligger andre Forseelser, der have Hensyn til Jisteriet, uden Hensyn til de Jisters Nationalitet, som maatte have gjort sig skyldige i Overtrædelsen.

Internatio-
nalt Tilsyn.

Nr. 15.
2den
Marts.

§ 27.

Naar Krydsfernes Chefer have Grund til at tro, at der er begaaet Brud paa de i nærværende Anordning foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at den Vaadsfører, der anses skyldig i Overtrædelsen, foreviser sit officielle Nationalitetsbevis. Om denne Forevisning gøres der en kort Bemærkning paa det fremlagte Dokument.

Krydsfernes Chefer kunne ikke gaa videre i deres Undersøgelse eller Ransagning ombord paa et ikke til deres Nationalitet hørende Jisterfartøj, medmindre saadant skulde være nødvendigt for at skaffe Beviser for en Forseelse eller en Overtrædelse vedrørende Jisteripolitiet.

§ 28.

Cheferne for de i Konventionen deltagende Magters Krydsfere have at konstatere om Betydningen af de Fakta, der falde ind under deres Omraade, og som ere komne til deres Kundskab, og konstatere den Skade, som Jisterfartøjerne maatte have lidt. Hvis der er Anledning dertil, optage de en Protokol til Konstatering af de faktiske Omstændigheder, saaledes som disse fremgaa saavel af vedkommende Parteris Erklæringer som af de tilstedeværendes Vidnesbyrd.

Synes det foreliggende Tilfælde betydeligt nok til at retfærdiggøre en saadan Forholdsregel, har Krydsferens Chef Ret til at føre det skyldige Fartøj til en Havn, der tilhører Jisterens Nation, for islandsk Jisters Vedkommende til dansk Havn. Han kan ogsaa tage en Del af Besætningen ombord til sig for at aflevere den til vedkommende Nations Myndigheder, for saa vidt angaar Besætning af islandsk Jisterfartøjer, til dansk Myndigheder.

§ 29.

Den i forrige § omhandlede Protokol affattes i det Sprog, der tales af Krydsferens Chef, og under de i hans Land brugelige Former.

Parterne og Vidnerne have Ret til at tilføje eller lade tilføje i deres eget Sprog enhver Bemærkning eller Vidnesforklaring, som de maatte finde hensigtsmæssig. Disse Erklæringer skulle forsynes med behørig Underskrift.

§ 30.

Modstand mod Befalinger af de til Jisteripolititjeneste beordrede Krydsfere eller mod dem, der handle efter deres Ordre, vil, uden Krydsfernes Hensyn til Krydsferens Nationalitet, være at betragte som Modstand mod Befalinger. Jisterfartøjets eget Lands Øvrighed.

§ 31.

Naar den Handling, der paatales, ikke er af Betydning, men den ikke desto mindre har foraarsaget en eller anden Jister Skade, kunne Krydsfernes Chefer

Nr. 15.

Anordning for Island af 2den Marts angaaende Forholdsregler, sigtende til Ordningen af Jisteripolitiet i Nordøen uden for Soterritoriet.

Afgørelse.

Nr. 15.
2.
marz.

sættum millum hlutaðeiganda á sjó, og ákveðið, hve mikið skal greiða fyrir skaðann, ef málspartar eru á eitt sáttir um það.

Þegar svo er ástátt, en annar hvor málsparta hefur eigi fje til að greiða þegar skaðabæturnar, láta foringjarnir hlutaðeigendur skrifa undir 2 frumrit af skjali, er ákveður hve miklar skaðabætur skuli greiða.

Annað frumritið skal verða eptir um borð á löggæzluskipinu, en hitt skal afhent þeim skipstjóra, er kröfu á til fjárins, svo að hann, ef þörf gjörist, geti notað það við dómstóla þá, er skuldunautur hans á varnarþing við.

En verði sáttum ekki á komið með málspörtum, fara skipaforingjarnir fram eptir ákvörðunum 28. greinar.

Hegningarákvæði.

32. grein.

Brot á móti ákvæðum tilskipunar þessarar varða sektum, allt að 200 krónum.

Hvenær tilskipunin öðlast gildi o. fl.

33. grein.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. júlí 1900, um leið og fyrgreind bráða-birgðalög frá í dag, og stendur meðan í gildi er samningur sá um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í Norðursjónum, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 2. marz 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Herring.

tilføjs bringe et Forlig istand mellem de paagældende og bestemme, hvor meget der skal betales i Erstatning, dersom vedkommende Parter ere enige derom.

J saa Fald lade Cheferne, dersom den ene af Parterne ikke er istand til strax at betale, de paagældende undertegne i to Eksemplarer et Dokument, der bestemmer, hvor meget der skal erlægges i Erstatning.

Det ene Eksempel af dette Aktstykke forbliver ombord paa Krydseren, medens det andet leveres til den Baadsfører, der har Beløbet tilgode, for at han i fornødent Fald kan betjene sig deraf ved de Domstole, hvorunder Skyldneren henhører.

Kan Enighed derimod ikke opnaas mellem Parterne, ville Cheferne have at handle efter Bestemmelserne i § 28.

Straffebestemmelser.

§ 32.

Overtredelse af denne Anordnings Bestemmelser straffes med Bøder indtil 200 Kroner.

Anordningens Ikrafttræden m. v.

§ 33.

Denne Anordning træder i Kraft den 1ste Juli 1900 samtidig med den fornævnte foreløbige Lov af Dags Dato og forbliver gældende indtil det Tidspunkt, da Konventionen i Haag af 6te Maj 1882 angaaende Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen uden for Søterritorierne maatte bortfalde.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Marts 1900.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Nr. 15.
2.
marz.

Fyrirmynd, er fylgir þessari tilskipun

Íslenzkt fiskiveiðaskírteini

handa

frá

hefur einkennisbókstaf og umdæmistöluna

uppmælt registurtonnar brúttó.

Flokkur

skipstjóri

Samkvæmt þar um gildandi lögum er ofangreint fiskiskip skrásett að eiga heima í:

og vera eign:

Aðalmálin	{	lengd á milli stafna
		breidd miðskipa milli innviðanna
		dýpt miðskipa frá til ytri klæðningar
		botnsins

Skipið er byggt á af

Til sönnunar þessu, og heimildar skipsins til að njóta rættinda þeirra og hagsmuna, er íslenzk skip njóta, er skírteini þetta gefið út.

Formular, henhørende til foranstaaende Anordning af 2den Marts.

Islandske Fiskericertifikat

for

af

med Rendingss-Bogstabet og Distrikts-Nummer

maalt til Register Tons Brutto.

Klasse

ført af

Nr. 15.
2den
Marts.

I Overensstemmelse med de i saa Henseende gældende Bestemmelser er det ovennævnte Fiskerifartøj registreret som hjemmehørende i:

og tilhørende:

Hovedmaalene	{	Længde mellem Stævnene	
		Bredde paa halv Længde mellem Indtømmerne	
		Dybde paa halv Længde fra	til Overflædnin-
		gen i Bunden	

Baaden er bygget paa af

Til Bekræftelse heraf, samt af Fartøjets Berettigelse til at nyde de Rettigheder og Fordele, som tilkomme islandske Fiskerifartøjer, er dette Certifikat udstedt.

Nr. 16.

3.
apríl.**Lög**

um

greiðslu dagsverks, offurs, lambsfóðurs og lausamannsgjalds til prests, og ljóstolls og lausamannsgjalds til kirkju.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þeir menn allir, karlar og konur, skulu vinna presti sínum dagsverk, er tíunda lausafje, sem eigi nemur 5 hundruðum gjaldskyldum, ennfremur húsmenn, þurrabúðarmenn, kaupstaðarborgarar og allir þeir, sem eiga heimili forstöðu að veita, jafnt karlar sem konur, svo og lausamenn og lausakonur, þó að þessir menn tíundi ekkert.

Dagsverk skal vinna presti um heyannir (heyannamánuð) og fæðir gjaldandi sig sjálfur. Ef gjaldandi vinnur eigi dagsverkið, skal hann greiða presti það eptir verðlags-skrá þeirri, er gildir á gjalddaga. Eigi skal þó kona greiða nema helming þess gjalds, ef hún hefur eigi jarðnæði til umráða, nje heldur vinnumann.

2. gr.

Offur skal greiða hver húsbóndi eða sjálfstæður maður einhleypur, sem á 20 hndr. í fasteign (eptir gildandi jarðamati) eða í lausafje eða í hvorutveggja til samans; ennfremur hver húseigandi í kaupstöðum og verzlunarstöðum, ef húseign þeirra er að minnsta kosti virt á 3000 kr. og er eigi notuð við ábúð á jörð þeirri, er metin sje til dýrleika; konunglegir embættismenn og sýslunarmenn, er landshöfðingi skipar, er hafi að minnsta kosti 600 kr. að launum, enn fremur kaupmenn, lyfsalar, bakarar og verzlunarstjórar, svo og verzlunarþjónar, er hafi eigi minna en 600 kr. að launum. Offrið er að minnsta kosti 4 kr. og gjalddagi á því 31. des. ár hvert.

3. gr.

Hver sá, sem hefur til afnota jörð eða jarðarhluta, sem metin er til dýrleika, skal fœðra lamb fyrir prestinn; sömuleiðis hver sá, sem hefur grasnytjar af slægjulandi, er hann sjálfur á eða hefur á leigu, ef það gefur af sjer að minnsta kosti 2 kýrfóður. Hús-

Nr. 16. Lög 3. apríl um greiðslu dagsverks, offurs, lambsfóðurs og lausamannsgjalds til prests, og ljóstolls og lausamannsgjalds til kirkju.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891,

Lov

om

Nr. 16.
3dje
April.

Ydelse af Dagsværk, Offer, Lammefoder og Løsemandsafgift til Præsten
samt Lysetold og Løsemandsafgift til Kirken.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle Mand og Kvinder, der tiende af Løsegods, som ikke beløber 5 afgiftspligtige Hundreder, skulle yde deres Præst et Dagsværk, og ligeledes Husmænd, Tomthusmænd, Købstadborgere og enhver, som forestaar en Husstand, være sig Mand eller Kvinde, saa og Løsemænd og Løsekvinder, selv om de nævnte Personer ikke tiende af noget.

Dagsværk ydes til Præsten i Høstlæstiden (i Høstlæstmaaneden), og holder Yderen sig selv med Koft. Saafermt han ikke yder Dagsværket in natura, skal han betale det til Præsten efter den paa Forfaldsdagen gældende Kapitelstatst. En Kvinde skal dog kun betale Halvdelen af denne Ydelse, hvis hun ikke har Raadighed over et Jordbrug ej heller holder en Tjenestekarl.

§ 2.

Offer skal erlægges af enhver Husfader eller selvstændig enlig Person, der enten i Jordegods (efter nugældende Matriful) eller i Løspore, eller i Jordegods og Løspore tilsammen ejer 20 Hundreder; endvidere af enhver Husejer i Købstæderne og Handelsstederne, saafremt vedkommende Husejendom er vurderet til mindst 3,000 Kr. og ikke hører til en skyldsat Jordejendom; af kongelige Embedsmænd og Bestillingsmænd udnævnte af Landskhøvdingen, for saa vidt de ere lønneede med mindst 600 Kr., endelig af Købmænd, Apotekere, Bagere og Handelsfaktorer saa og af Handelsassistenten, der oppebære en Lønning af mindst 600 Kr. Offeret er mindst 4 Kr., og dets Forfaldsdag er hvert Aars 31te December.

§ 3.

Enhver, som har Benyttelsen af en skyldsat Jord eller Jordparcel, skal fodre et Lam for Præsten, ligeledes enhver, som har Benyttelsen af en ham selv tilhørende eller af ham forpagtet Hømark, for saa vidt den afgiver mindst 2 Kofoder. En Husmand skal ogsaa

Nr. 16. Lov af 3dje April om Ydelse af Dagsværk, Offer, Lammefoder og Løsemandsafgift til Præsten samt Lysetold og Løsemandsafgift til Kirken.

Nr. 16. maður skal og lamb fódra, þótt eigi hafi hann ákveðinn jarðarluta eða afmarkað slægju-
^{3.}
 apríl. land til fullra umráða, ef hann hefur grasnytjar svo miklar, að hann framfleytir 3 hundruðum kvikfjenaðar. Ef lamb er eigi fódrað, skal það goldið eptir verðlagsskrá og er gjalddagi á því 10. maí ár hvert.

Nú hefur maður tvær eða fleiri heilar jarðir til ábúðar eða afnota, og skal hann þá fódra jafnmörg lömb og ábúðarjarðir hans eru.

4. gr.

Lausamenn og lausakonur greiða presti 50 aura gjald á ári, hvort sem þau eiga að greiða dagsverk eða ekki. Gjaldldagi á þessu gjaldi er 31. des. ár hvert.

5. gr.

Heilan ljóstoll til kirkju gjaldi búandi hver eða húsráðandi, sem heldur hjú, hvort sem hann er karl, kvæntur eða ókvæntur, eða kona, gipt eða ógipt. Hálfan ljóstoll til kirkju gjaldi húsráðendur og húsmenn hjúalausir og ennfremur einhleypir menn og vinna-hjú, sem tíunda 60 ál. eða meira. Hjú teljast börn yfir 16 ára aldur, sem vinna hjá foreldrum sínum.

6. gr.

Lausamenn og lausakonur greiði til kirkju 50 aura á ári.

7. gr.

Gjaldldagi á gjöldum þeim, er talin eru í 5. og 6. gr., er 31. desbr. ár hvert.

8. gr.

Ákvæði þau í eldri lögum, er koma í bága við lög þessi, eru numin úr gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 3. apríl 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hórring.

fodre et Lam, selv om han ikke har fuld Raadighed over en bestemt Jordparcel eller en af grændset Hømark, hvis han har Benyttelsen af saa meget Græs, at han dermed kan fodre Kreaturer, anfatte til en Værdi af 3 Hundreder. Ved Lammefoderet ikke in natura, erlægges det efter Kapitelstaksten, og dets Forfaldsdag er hvert Aars 10de Maj. Nr. 16.
3dje
April.

Hvis den samme Mand har Brugen eller Benyttelsen af to eller flere hele Jorder, har han at fodre lige saa mange Lam, som han har Brugsjorder.

§ 4.

Løsemænd og Løsefoner erlægge en aarlig Afgift af 50 Ø. til Præsten, hvad enten de yde Dagsværk eller ej. Forfaldsdagen er hvert Aars 31te December.

§ 5.

En hel Lysbetold til Kirken erlægges af enhver Bonde eller Husbond — mandlig eller kvindelig, gift eller ugift —, som holder Tjenestefolk. Halv Lysbetold til Kirken erlægges af Husfædre og Husmænd, som ikke holde Tyende, samt endvidere af enlige Personer og Tjenestefolk, som tiende af 60 Allen eller mere. Børn over 16 Aar, som arbejde hos deres Forældre, henregnes til Tjenestefolk.

§ 6.

Løsemænd og Løsefoner erlægge 50 Ø. aarlig til Kirken.

§ 7.

Forfaldsdagen for de i §§ 5 og 6 nævnte Afgifter er hvert Aars 31te December.

§ 8.

De Bestemmelser i ældre Love, som ikke kunne forenes med nærværende Lov, ophæves.

Sporefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3dje April 1900.

Ministeriet for Island, den 3dje April 1900.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 16. [Lov af 3dje April om Ydelse af Dagsværk, Offer, Lammefoder og Løsemændsavgift til Præsten samt Lysbetold og Løsemændsavgift til Kirken.]

Nr. 17.
25. maí.

Auglýsing,

er

fellir úr gildi auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 21. nóvember 1899 um
bólusótt í Hull.

Hjermeð skulu felld úr gildi ákvæðin í auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 21. nóvember 1899 um, að fyrirmælum laga 17. desember 1875 om mótvörnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er koma til Íslands frá Hull.

Ákvæðum laga 17. desember 1875, smbr. viðaukalög við þau 18. desember 1897, verður hjer eptir að eins beitt að því er snertir:

allar hafnir í Portugal og
allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. október 1879, 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, fót og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 25. maí 1900.

Goos.

Olafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

Nr. 17.
25de Maj.

om

Ophævelse af Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 21de November 1899 om Børnekopper i Hull.

Herved ophæves Bestemmelserne i Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 21de November 1899 om Tagttagelse af de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler med Hensyn til Skibe, som ankomme til Island fra Hull.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere herefter kun i Virksomhed overfor:

alle portugisiske Havne og
samtlige ægyptiske Havne.

Over for samtlige de nævnte Steder bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentlig Tilsyn af Linned, Klædningsstykke og Sengetæpper, der som Rejssegods medbringes fra de nævnte Steder.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 25de Maj 1900.

Goos.

Olafur Halldórsson.

Nr. 17. Bekendtgørelse af 25de Maj om Ophævelse af Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 21de November 1899 om Børnekopper i Hull.

Nr. 18.
4.
júní.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 4. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefð á Amaliuborg, 4. júní 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sehested.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 18.
4de
Juni.

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Tronfølgeren.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Rauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Ublandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdraget til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Bore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 4de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 4de Juni 1900.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Sehested.

Nr. 19.

15.
júní.

Reglugjörð

fyrir

veðdeild þá, er stofnuð er við landsbanka Íslands í Reykjavík samkvæmt lögum
12. janúar 1900.

1. gr.

Tilgangur veðdeildarinnar er að veita lán um langt árabíl og með vægum vaxtakjörum gegn veði í fasteignum.

2. gr.

Tryggingarfje veðdeildarinnar er 200,000 kr., sem landssjóður leggur til, og skal kaupa fyrir það ríkisskuldabréf, sem skulu vera undir umsjón stjórnarinnar og ásamt veðbrifum þeim, sem veðdeildin fær hjá lánþegum sínum, og öllum öðrum eignum veðdeildarinnar vera til tryggingar því, að hún standi í skilum.

3. gr.

Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt árlegum reikningsskilum veðdeildarinnar. Sýni reikningsskilin tekjuhalla deildinni á hendur, skal hann greiddur úr varasjóði. Fje varasjóðs má aðeins verja til að kaupa fyrir trygg verðbréf, sem auðvelt er að koma í peninga.

4. gr.

Veðdeildin gefur út skuldabréf, sem hljóða á handhafa (bankavaxtabréf), en sem má nafnskrá í deildinni. Öll upphæð þeirra má ekki fara fram úr sexfaldri upphæð tryggingarfjárins og varasjóðs samtals; eigi mega heldur nokkru sinni vera í veltu bankavaxtabréf, er nemi meiru en veðskuldabréf þau, er veðdeildin á.

5. gr.

Upphæð bankavaxtabréfanna skal talin í gjaldgengum peningum, og skulu brjefin samin bæði á íslenzku og dönsku eptir fyrirmynd, er stjórnin fyrirskipar, en landshöfðingi og stjórn landsbankans rita undir þau. Í bankavaxtabréfunum skal vera útdráttur úr

Nr. 19. Reglugjörð 15. júní fyrir veðdeild þá, er stofnuð er við landsbanka Íslands í Reykjavík samkvæmt lögum 12. janúar 1900.

Reglement**Nr. 19.**
15de
Juni.

for

den i Islands Landsbank i Reykjavik ved Lov af 12te Januar 1900
oprettede Hypotekafdeling.

§ 1.

Hypotekafdelingens Bestemmelse er at aabne Udgang til Laan mod Pant i fast Ejendom for et længere Tidsrum og med billige Rentevilkaar.

§ 2.

Hypotekafdelingens Garantifond er 200,000 Kr., som tilskydes af Landskassen og anbringes i Statsobligationer, der forblive i Regeringens Værge, og tillige med de Gældsbreve, Afdelingen modtager af sine Debitorer, og alle dens øvrige Midler skal tjene til Sikkerhed for Opfyldelsen af dens Forpligtelser.

§ 3.

Det Overskud, som Hypotekafdelingens aarlige Opgørelse maatte udvise, henlægges til Reserveconden. Udviser Opgørelsen Tab for Afdelingen, dækkes dette af Reserveconden. Dennes Midler maa kun anbringes i solide og let realisable Pengeeffekter.

§ 4.

Hypotekafdelingen udsteder Obligationer, der lyde paa Ihændeberen (Bankobligationer) men kunne noteres paa Navn hos Afdelingen. Deres samlede Beløb maa ikke overstige det fædsdobbelte af Garantifondens og Reservecondens samlede Beløb, ej heller maa der til nogen Tid cirkulere et større Beløb af Bankobligationer end det Beløb af Panteobligationer, som Hypotekafdelingen ejer.

§ 5.

Bankobligationerne skulle lyde paa gangbar Mønt og affattes efter den af Regeringen anordnede Formular med faabel islandsk som dansk Tekst, samt underskrives af Landshøvdingen og Landsbankens Bestyrelse. I Bankobligationerne optages et Uddrag

Nr. 19. Reglement af 15de Juni for den i Islands Landsbank i Reykjavik ved Lov af 12te Januar 1900 oprettede Hypotekafdeling.

Nr. 19. reglugjörð þessari, bæði á íslenzku og dönsku. Upphæðir þeirra skulu vera 1000, 500 og 100 kr., og skal hver flokkur hafa sjerstakt bókstafseinkenni og hvert vaxtabrjef vera tölsett. Ásamt bankavaxtabrjefunum skal afhenda stofna (Talons) með vaxtamiðum til 20 ára að minnsta kosti, og þegar hinn síðasti þeirra er fallinn í gjalddaga og innleystur, skal gefa út nýjan stofn með vaxtamiðum jafnframt og hinum eldra stofni er skilað aptur

15.
júní.

6. gr.

Af bankavaxtabrjefunum skal á ári hverju svara í vöxtu $4\frac{1}{2}\%$, er greiðist tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí, með helming upphæðar í hvert skipti gegn afhendingu vaxtamiðans. Vaxtamiðar, sem fallnir eru í gjalddaga, skulu innleystir við landsbankann í Reykjavík og við hinn danska „Landmandsbank, Hypothek og Vexelbank“ í Kaupmannahöfn; þó er bankastjórninni heimilt að kveða svo á, að þeir verði innleystir við einhvern annan hinna stærri banka í Kaupmannahöfn, og skal hún þá auglýsa það með 3 mánaða fyrirvara í blöðum þeim, sem nefnd eru í 16. gr. Sömmuleiðis skulu þeir gjaldgengir til lúkningar sköttum og öðrum gjöldum til landssjóðs, og skal gjaldheimtumaður innleysa þá, ef hann hefur fyrir hendi peninga, er greiðast eiga í landssjóð.

7. gr.

Eje veðdeildarinnar má lána gegn veði í jarðeignum, og húseignum með lóð í kaupstöðum og verzlunarstöðum, en gegn veði í húseignum því að eins, að þær sjeu vátryggðar í vátryggingarstofnun, er bankastjórnin telur góða og gilda. Eigi má lána nema gegn fyrsta veðrjetti. Lásupphæðin má ekki fara fram úr helmingi af virðingarverði fasteignarinnar, og skal verð húsa þeirra, er á jörð eru, því að eins telja með, að þau sjeu vátryggð svo sem fyr er greint.

8. gr.

Eignir þær, er veðdeildin tekur að veði, skulu tveir óvilhallir menn dómkvaddir eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra, þeir er nauðsynlega þekkingu hafa á slíku, virða á kostnað lánþega. Þó getur stjórn landsbankans, þegar henni eptir atvikum finnst ástæða til þess, sjálf nefnt til menn þá, er virða skuli. Eignirnar skal meta til þess verðs, sem þæreptir beztu vitund virðingarmanna hafa í kaupum og sölum, og skal virða þær með kvöðum þeim, er á þeim hvíla, hvort heldur eru skattar eða afgjöld. Í virðingargjörðunum skal eignunum ýtarlega og greinilega lýst. Sje það jarðeign, skal tilgreina dýrleika hennar, hve mörg kvígildi henni fylgi, upphæð afgjaldsins, hlunnindi hennar og kvaðir þær, er á henni kunna að hvíla. Ennfremur skal taka fram allt það, er lýtur að ásigkomulagi jarðarinnar í heild sinni og ræktunarástandi hennar, hvernig viðhaldi bygginga á jörðinni sje varið og önnur sjerstök atvik, er hljóta að hafa áhrif á verðmæti jarðarinnar, svo sem hvort hún liggur undir skemmdum af vatnagangi, skriðum, sandfoki o. fl. Þegar virtar eru húseignir, skal nákvæmlega lýsa hverri einstakri byggingu, tilgreina stærð hennar, hve mörg herbergi í henni eru, telja til allt múr- og naglfast, er henni fylgir, svo sem ofna, járneldstór o. fl., efni það, er byggingarnar eru byggðar úr og, að svo miklu leyti sem unnt er, gæði þess og ennfremur aldur bygginganna og viðhald. Að lokum skal í virðingargjörðinni tekið fram, hve stór lóð sú sje, er húseigninni fylgir, og hvernig ásigkomulag hennar sje.

Nr. 19. Reglugjörð 15. júní fyrir veðdeild þá, er stofnuð er við landsbanka Íslands í Reykjavík samkvæmt lögum 12. janúar 1900.

af nærværende Reglement i saavel islandsk som dansk Tekst. De udfærdiges i Summer Nr. 19. paa 1,000, 500 og 100 Kr., hver af disse Størrelser med sit særlige Litra, og hver Obligation forsynes med Løbenummer. Med Obligationerne udbetales Talons med Renteanvisninger for mindst 20 Aar, og naar den sidste er forfalden og indleveret, erholdes ny Talon og Renteanvisninger imod den ældre Talons Tilbagelevering.

15de
Juni.

§ 6.

Af Bankobligationerne svares i aarlig Rente $4\frac{1}{2}$ pCt., der erlægges i to Terminer, den 2den Januar og 1ste Juli med Halvdelen i hver Termin mod Aflevering af den tilsvarende Renteanvisning. Forfaldne Renteanvisninger indfries ved Landsbanken i Reykjavik og den danske Landmandsbank, Hypotek- og Børsbank i København, dog at det ved en Bekendtgørelse fra Bankbestyrelsen med 3 Maaneders Bærelse i de i § 16 nævnte Alviser kan bestemmes, at Indfrielsen sker ved en anden af de større Banker i København. De skulle derhos til Betaling af Skatter og andre Afgifter til Landskassen modtages af dennes Oppehørsbetjente, der ogsaa skulle indløse dem, for saa vidt de have Penge mellem Hænder, som skulle indbetales i Landskassen.

§ 7.

Hypotekafdelingens Midler udlaanes mod Pant i Fordejendomme og i Husejendomme i Købstæder og Handelssteder med tilhørende Grund, imod Pant i Huse dog kun for saa vidt de ere brandforsikrede i en af Bankbestyrelsen som betryggende anerkendt Brandforsikring. Udlaan maa kun finde Sted paa 1ste Prioritet. Den udlaante Sum maa ikke overstige Halvdelen af den faste Ejendoms Vurderingsværdi, i hvilken Værdien af de paa Jorden værende Bygninger kun maa medregnes, hvis de ere brandforsikrede som ovennævnt.

§ 8.

De Ejendomme, som Hypotekafdelingen modtager som Pant, skulle paa Aantagerens Bekostning vurderes af 2 uvillige af Retten eller vedkommende Politimester udmeldte Mænd, der ere i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab. Dog kan Landsbankens Bestyrelse, naar den af særlige Grunde finder Anledning dertil, selv udnævne Vurderingsmændene. Ejendommene bør ansættes til den Værdi, som de efter Vurderingsmændenes bedste Skønne have i Handel og Wandel, og vurderes med de paa samme hvilende Byrder af Skatter og Afgifter. I Forretningerne bør Ejendommene fuldstændig og nøjagtig beskrives. Er det en Fordejendom, bør dens Dyrhed, Antallet af de faste Kvilder, Størrelsen af de jordbrotlige Afgifter, dens mulige Herligheder samt de den paahvilende Servituter anføres. Endvidere skal det fornødne angives angaaende Jordens hele Bessaffenhed og Kulturtilstand, de til Jorden hørende Bygningers Bedligholdsbestilstand, og de andre særegne Omstændigheder, som maa have Indflydelse paa dens Værdi, saasom om den er udsat for Bestadigelse ved Oversømmelse, Jordstred, Sandflugt og deslige. Ved Vurderingen af Husejendomme, bør hver enkelt Bygning nøjagtig beskrives med Angivelse af dens Dimensioner, Antallet af de i samme indrettede Værelser, dens mur- og nagelfaste Appertinentier, saasom Raffelovne, Komfurer m. v., det Materiale, hvoraf Bygningerne ere opførte, og saa vidt muligt dettes Kvalitet, samt endvidere Bygningernes Alder og Bedligholdsbestilstand. Endelig bør Forretningen indeholde Oplysning om den Husejendommen følgende Grunds Størrelse og Bessaffenhed.

Nr. 19. Reglement af 15de Juni for den i Islands Landsbank i Reykjavik ved Lov af 12te Januar 1900 oprettede Hypotekafdeling.

Nr. 19. Hafi hinn núverandi eigandi fengið eignina að kaupum, skal kaupverðs hennar
15. júní. getið.

9. gr.

Þyki bankastjórninni þess þörf, getur hún krafist þess, að sýslunefndir segi álit sitt um verð fasteigna í sýslufjelaginu, svo og að bæjarfógetar og hreppstjórar fyrir hæfilega þóknun, er landshöfðingi ákveður og veðdeildin borgar, hafi eptirlit með eignum þeim, sem í kaupstaðnum eða hreppnum eru veðsettar veðdeildinni.

10. gr.

Lán þau, er veðdeildin veitir, skulu standa á hundruðum, og er henni heimilt að greiða þau hvort hún vill heldur í peningum eða með bankavaxtabrjefum eptir ákvæðisverði þeirra, en lánþegi hefur þá rjett til að heimta, að bankastjórnin ókeypis annist um að koma bankavaxtabrjefunum í gjaldgenga peninga, gegn því að hann greiði útlagðan kostnað, er af því leiðir.

11. gr.

Til þess að menn geti fengið lán úr veðdeildinni, verða menn að fullnægja þeim skilmálum, er nú skal greina:

- a. Útvega virðingargjörð samkvæmt því sem segir í 8. gr.
- b. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt afsals- og veðmálabókunum um, hvort nokkur veðskuld eða önnur eignarbönd liggi á eigninni og hver þau sjeu, svo að það sjáist að þau sjeu eigi því til fyrirstöðu, að eignin geti orðið veðsett veðdeildinni með 1. veðrjetti.
- c. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt embættisbókum hans um, að hlutaðeigandi hafi þinglesna eignarheimild fyrir eigninni, eða sje það eigi unnt, þá vottorð hans um, að eignin sje vitanlega hans eign.

12. gr.

Lánum þeim, er veðdeildin veitir, má hún eigi segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu leyti skyldum þeim, er hann hefur undirgengist. En ef ákvæðisgjöld hans eigi eru greidd á rjettum gjalddaga, eða ef veðið gengur svo úr sjer, að það er eigi lengur fulltryggjandi eptir því, sem ákveðið er, eða haldi skuldunautur ekki váttrygðun húseignum, er að veði eru og talin eru með í matinu (sbr. 7. gr.), eða falli á veðið eptirstöðvar af sköttum eður afgjöldum, er ganga fyrir kröfu veðdeildarinnar, er bankastjórninni heimilt að telja eptirstöðvar lánsins komnar í gjalddaga þegar í stað án uppsagnar.

13. gr.

Verði eigendaskipti að eign, er veðsett er veðdeildinni, er henni heimilt að heimta lánið borgað aptur að öllu eða nokkru leyti.

Nr. 19. Reglugjörð 15. júní fyrir veðdeild þá, er stofnuð er við landsbanka Íslands í Reykjavík samkvæmt lögum 12. janúar 1900.

Er Ejendommen af den nuværende Ejer erhvervet ved Køb, bør Salgsprisen Nr. 19. angives.

15de
Juni.

§ 9.

Naar Bankens Bestyrelse finder Anledning dertil, kan den forlange, at Sysselforstanderskaberne skulle afgive deres Erklæring om Værdien af Ejendomme inden for Sysselkommunen, saavel som at Byfogder og Repstyrere for en passende af Landskøbingen fastsat Godtgørelse, der betales af Hypotekafdelingen, skulle føre Opsyn med de i vedkommende Købstad eller Rep beliggende til Afdelingen pantsatte Ejendomme.

§ 10.

De Laan, som Hypotekafdelingen bevilger, og som skulle være deselige med 100, kan den efter eget Valg udbetale enten i rede Penge eller i Bankobligationer efter disses paalydende Beløb, men i sidste Fald har Laantageren Ret til at forlange, at Bankbestyrelsen uden Godtgørelse, men imod Erstatning af udlagte Omkostninger besørger Obligationerne omfatte i rede Penge.

§ 11.

For at Laan kan erholdes i Hypotekafdelingen, er det en Betingelse, at der tilvejebringes:

- a. En Burderingsforretning som i § 8 anført;
- b. En Attest fra vedkommende Embedsmand overensstemmende med Skøde- og Panteprotokollerne om, hvorvidt nogen Pantebehæftelse eller anden Ejendomsindskrænkning hviler paa Ejendommen, samt hvilke disse ere, saa at det ses, at de ikke ere til Hinder for, at Hypotekafdelingen erholder 1ste Prioritet i Ejendommen;
- c. En Attest fra vedkommende Embedsmand overensstemmende med hans Embedsbøger om, at den paagældende har tinglyst Adkomst til Ejendommen, eller hvis dette ikke er muligt, da hans Bevidnelse af, at Ejendommen vitterlig er den paagældendes Ejendom.

§ 12.

De af Hypotekafdelingen tilstaaede Laan ere uopfigelige fra Afdelingens Side, saalænge vedkommende Laantager i enhver Henseende nøjagtigt opfylder de indgaaede Forpligtelser. Betales derimod ikke de pligtige Terminsydelser til rette Forsaldsdag, eller forringes Pantet saaledes, at det ikke længer afgiver statutmæssig Sikkerhed, eller undlader Skyldneren at holde i Pantet indbefattede og til Burderingssummen (jfr. § 7) medregnede Bygninger brandforsikrede, eller paadrages Pantet Restancer af Skatter eller Afgifter, der ere fortrinnsberettigede i Ejendommen forud for Afdelingens Fordring, er Bankbestyrelsen berettiget til at anse den tilbageværende Rest af Laanet for straks forfalden til Udbetaling uden Opfigelse.

§ 13.

Naar en til Hypotekafdelingen pantsat Ejendom skifter Ejer, er Hypotekafdelingen berettiget til helt eller delvis at forlange Laanet tilbagebetalt.

Nr. 19. Reglement af 15de Juni for den i Islands Landsbank i Reykjavik ved Lov af 12te Januar 1900 oprettede Hypotekafdeling.

Nr. 19. Vilji hinn nýi eigandi taka að sjer lánið, skal hann þegar í stað tilkynna banka-
 15. stjórnninni eigendaskiptin og innan eins árs senda henni vottorð hlutaðeigandi sýslumanns
 júní. eða bæjarfógeta um, að hann sje orðinn eigandi að veðinu, og jafnframt senda yfirlýsingu undirritaða í votta viðurvist um, að hann taki að sjer lánið með öllum þeim skuldbindingum, er því eru samfara. Að öðrum kosti er lánið þegar í stað fallið í gjalddaga án frekari uppsagnar.

14. gr.

Skuldunautar veðdeildarinnar skulu 1. október ár hvert greiða vexti, afborganir og tillög til stjórnarkostnaðar og varasjóðs í einu lagi með jafnri upphæð á hverjum gjalddaga. Sjerhvert lán, sem veitt er á öðrum tíma árs en nefndum gjalddaga, skal teljast veitt á næst undanförunum gjalddaga, en á næsta gjalddaga eptir skal bæta lánþega upp vexti og tillög til stjórnarkostnaðar og varasjóðs fyrir tímabilið frá næsta gjalddaga á undan til þess dags, er lánið var útborgað. Tillagið til stjórnarkostnaðar og varasjóðs er $1\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af upprunalegri upphæð lánsins, vextirnir eru $4\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af höfuðstól þeim, sem í láni er á hverjum tíma, og afborgunin má eigi nema minna en svo, að láninu sje lokið á 40 árum, þegar veðið er jarðeign, og á 25 árum, þegar veðið er húseign.

Á hinum ákveðna gjalddaga má hver lántakandi án undangenginnar uppsagnar greiða aukaafborganir, sem þó standi á hundrað krónum, eða endurborga lánið að öllu leyti. Greiðslur þessar má hann lúka með bankavaxtabrjefum deildarinnar eptir ákvæðis-verði þeirra.

15. gr.

Sjerhver skuldunautur, sem eigi hefur innan 1. nóvember borgað árleg gjöld sín, er hann átti að lúka á næst undangengnum gjalddaga, skal í dráttarvöxtu af nefndum gjöldum greiða 1 af hundraði fyrir hvern mánuð frá gjalddaga til borgunardags, og skal þá sá mánuður, sem komið er fram í, teljast sem heill.

16. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, er greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa bankavaxtabrjef þau, er veðdeildin hefur gefið út, eptir hlutkesti, sem notarius publicus hefur umsjón með og fram fer í viðurvist tveggja manna; annan kveður landshöfðingi til þess, hinn bankastjórnnin. Þá er hlutkesti hefur fram farið, skal auglýsa með 9 mánaða fyrirvara tölurnar á skuldabrjefum þeim, er upp hafa komið til innlausnar, og á hverjum gjalddaga þau verði útborguð. Auglýsinguna skal birta prisvar í blaði því á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, og í Berlinga tíðindum. Veðdeildin má og á þann hátt og með þeim fyrirvara, er áður segir, innleysa bankavaxtabrjef í stærri stíl en hjer segir.

17. gr.

Handhafar eða eigendur bankavaxtabrjefa þeirra, er innleysa skal, geta gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum þeim, er þeim fylgja, fengið útborgaðan höfuðstól þeirra á ákveðnum gjalddaga, og greiðast engir vextir af höfuðstólnum upp frá því. Útborgunin fer fram á þeim stöðum, sem nefndir eru í 6. gr.

Nr. 19. Reglugjörð 15. júní fyrir veðdeild þá, er stofnuð er við landsbanka Íslands í Reykjavík samkvæmt lögum 12. janúar 1900.

Saafrømt den nye Ejer ønsker at indtræde i Laanet, bør han uophødelig indberette Ejerskiftet til Bankbestyrelsen og derefter inden 1 Aar indsende en Attest fra vedkommende Eghedsmand eller Byfoged om, at han er blevet Ejer af Pantet, samt en i Bitterlighedsvidners Overværelse underskrevet Erklæring om, at han overtager Laanet med alle de dertil knyttede Forpligtelser. I modsat Fald er Laanet straks forfaldet til Betaling uden videre Opfigelse.

Nr. 19.
15de
Juni.

§ 14.

Hypotekafdelingens Debitorer skulle den 1ste Oktober aarlig erlægge Renter, Afdrag og Bidrag til Administrationen og Reservecapitalen med et samlet Beløb, der er lige stort i hver Betalingstermin. Enhvert Laan, som stiftes udenfor bemeldte Betalingstermin, betragtes som stiftet i den næstforudgaaende Termin, men i den næstpaafølgende Betalingstermin godtgøres Laantageren Rente og Bidrag til Administrationen og Reservecapitalen for Tidsrummet fra den forstnævnte Termin til Laanets Udbetalingsdag. Bidraget til Administrationen og Reservecapitalen er $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig af Laanets oprindelige Beløb, Renten er $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig af den til enhver Tid skyldige Kapital, og Afdraget maa ikke være mindre, end at Laanet, naar Pantet er en Fordejsend, er tilbagebetalt paa 40 Aar, og naar Pantet er en Husejsend paa 25 Aar.

I den fastsatte Betalingstermin kan enhver Laantager uden forudgaaet Opfigelse gøre ekstraordinære Afdrag, der dog skulle være deslige med 100, eller helt tilbagebetale Laanet. Saaan Betaling er han berettiget til at erlægge i Afdelingens Bankobligationer efter paalydende Værdi.

§ 15.

Enhver Debitor, som ikke inden 1ste November har betalt den i den nærmest foregaaende Termin forfaldne aarlige Ydelse, skal i Forhælingsrente erlægge 1 pCt. af bemeldte Ydelse pr. Maaned fra Forfaldsdagen til Betalingsdagen, beregnet for hver paabegyndt Maaned.

§ 16.

De i hver Betalingstermin kontant indgaaede Afdrag og Tilbagebetalinger anvendes til Indløsning af de af Hypotekafdelingen udstedte Obligationer efter Lodtrækning under Kontrol af Notarius publicus og i Overværelse af tvende henholdsvis af Lands-høvdingen og Bankbestyrelsen hertil valgte Mænd. Efter Lodtrækningen bekendtgøres med 9 Maaneders Varfel Numrene paa de udtrukne Obligationer, samt i hvilken Termin de ville blive udbetalte. Bekendtgørelsen indrykkes 3 Gange i den til offentlige Bekendtgørelser for Island autoriserede Avis samt i Berlingske Tidende. Ogfaa i større Omfang har Hypotekafdelingen Ret til paa foransøgte Maade og med foransøgte Varfel at indløse Bankobligationer.

§ 17.

Shændehaverne eller Ejerne af de udtrukne Obligationer kunne imod at aflevere disse med tilhørende Renteanvisninger faa Kapitalen udbetalt i den fastsatte Udbetalings-termin, efter hvilken ingen Rente svares af Kapitalen. Udbetalingen sker paa de foran i § 6 ommeldte Steder.

Nr. 19. Reglement af 15de Juni for den i Islands Landsbank i Reykjavik ved Lov af 12te Januar 1900 oprettede Hypotekafdeling.

Nr. 19.
15.
júni.

18. gr.

Höfuðstóll og vaxtafje, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennur í vara-sjóð veðdeildarinnar, sje þess ekki vitjað innan 20 ára frá gjalddaga. Um ógilding glat-aðra bankavaxtabrjefa og vaxtamiða fer eftir almennum lögum.

19. gr.

Bankavaxtabrjef þau, er innleyst hafa verið með hlutkesti, eða hafa verið notuð til að borga eða afborga lán, má ekki framar setja í veltu, heldur skal ónýta þau undir eins með vaxtamiðum og stofnum (Talons) þeirra, á þann hátt að þau með því verði ó-gild, og leggja þau til geymslu í fjárhirzlu veðdeildarinnar, og skal svo innan loka næsta reikningsárs brenna þau í viðurvist endurskoðenda ásamt með vaxtamiðum þeim, er inn-leystir hafa verið á síðasta reikningsári.

20. gr.

Hljóti veðdeildin að taka að sjer veð, og hafi það eigi selzt innan hálfis árs frá því deildin tók það að sjer, skal á fyrsta árlega gjalddaga næst eftir draga inn og ónýta svo mikla upphæð bankavaxtabrjefa þeirra, er veðdeildin hefur gefið út, sem svarar þriðj-ungi skuldar þeirrar til veðdeildarinnar, er á veðinu hvílir, og á tveimur næstu missiris-gjalddögum jafnmikla upphæð á hverjum þeirra. Síðan á varasjóðurinn eignina.

21. gr.

Veðdeildinni skal stjórnað af stjórn landsbankans. Ákvæði þau, er sett eru í lög-um 18. sept. 1885 um stofnun landsbanka 13., 14., 18.—24. og 26.—28. og 30. gr., 1. lið og í 3. gr. laga um breyting á nefndum lögum 12. jan. 1900 viðvíkjandi sjerstökum hlunn-indum fyrir bankann, stjórn hans, reikningsskilum og endurskoðun, skulu einnig gilda um veðdeildina, stjórn hennar og reikningsskil.

22. gr.

Endurskoðunarmenn landsbankans skulu hafa vakandi auga á, að veðdeildinni sje stjórnað samkvæmt ákvæðum þeim, er sett eru fyrir henni, og skulu þeir því einkum gefa gaum að því, er hjer segir: þeir skulu hafa gætur á að aldrei sjeu í veltu bankavaxta-brjef, er nemi stærri upphæð samtals en heimilað er með 4. gr.; þeim ber að yfirfara skjöl hvers láns, sem veitt er, til þess að sjá um, að haldin sjeu ákvæði þau, er sett eru fyrir útláni; þeir skulu hafa stöðugt eftirlit með því, að bankavaxtabrjef þau, er ræðir um í 19. gr., sjeu þannig ónýtt, að ekki sje hægt framar að setja bankavaxtabrjefið eða vaxta-miða þess í veltu; þeir skulu að lokum að minnsta kosti einu sinni á ári sannreyna að heimaþje veðdeildarinnar og veðskuldabrjef m. m. sjeu fyrir hendi.

23. gr.

Til skrifstofuhalds við veðdeildina má verja allt að 2000 kr. á ári. Sem viðbót Nr. 19. Reglugjörð 15. júni fyrir veðdeild þá, er stofnuð er við landsbanka Íslands í Reykjavík samkvæmt lögum 12. janúar 1900.

§ 18.

De til Udbetaling forfaldne Kapital- og Rentebeløb, der ikke hæves inden 20 Aar efter Forfaldstiden, hjemfalde til Hypotekafdelingens Reservecapital. Med Hensyn til Mortifikation af bortblevne Obligationer og Renteanvisninger forholdes efter den almindelige Lovgivning.

Nr. 19.
15de
Juni.

§ 19.

De i Følge Lodtrækningen indfrie eller ved Indbetaling af Laan eller Afdrag paa saadanne benyttede Obligationer maa ingen Sinde igen sættes i Omløb, men skulle tilligemed Renteanvisninger og Talons straks paa en saadan Maade annulleres, at de derved gøres ugyldige, og henlægges i Hypotekafdelingens Kasse, indtil de tilligemed de i Regnskabsaaret indløste Renteanvisninger inden Udgangen af det paafølgende Regnskabsaar i Overværelse af Revisorerne opbrændes.

§ 20.

Naar et Pant maa overtages af Hypotekafdelingen, og det ikke inden et halvt Aar efter Overtagelsen er solgt, skal der i den første derefter indtræffende aarlige Betalingstermin indbrages og annulleres et Beløb af de af Hypotekafdelingen udstedte Bankobligationer, der svarer til en Trediedel af den paa Pantet hvilende Gæld til Hypotekafdelingen, og i hver af de to første derpaa følgende halvaarlige Terminer et lignende Beløb. Den overtagne Ejendom tilhører derefter Reservecapitalen.

§ 21.

Hypotekafdelingen bestyres af Landsbankens Bestyrelse. De i Lov om Oprettelsen af en Landsbank af 18de September 1885 §§ 13, 14, 18—24, 26—28 og 30, 1ste Stykke, samt Lov om Forandring i ny nævnte Lov af 12te Januar 1900 § 3 om særlige Begunstigelser for Banken, Bankens Bestyrelse, Regnskabsaflæggelse og Revision fastsatte Bestemmelser ere ogsaa anvendelige paa Hypotekafdelingen, dens Bestyrelse og Regnskabsaflæggelse.

§ 22.

Landsbankens Revisorer have at føre nøje Tilsyn med, at Hypotekafdelingen bestyres i Overensstemmelse med de for samme gældende Regler og skulle som Følge heraf særlig iagttage følgende: De skulle føre Tilsyn med, at der ingen Sinde er Bankobligationer i Omløb til et større Beløb end det efter § 4 tilladte; de skulle gennemgaa enhver Laanesag for at paaise, at de for Udlaan gældende Bestemmelser ere overholdte; de skulle føre stadigt Tilsyn med, at de i § 19 omhandlede Obligationer ere saaledes annullerede, at hverken Obligationen eller nogen af de til Obligationen hørende Renteafgifter paa ny kunne sættes i Omløb; de skulle endelig mindst en Gang aarlig forstyre sig om, at Kassebeholdning saavel som Beholdning af Bankobligationer m. m. ere til Stede.

§ 23.

Til Kontorhold ved Hypotekafdelingen kan anvendes indtil 2,000 Kr. aarlig.

Nr. 19. Reglement af 15de Juni for den i Islands Landsbank i Reykjavik ved Lov af 12te Januar 1900 oprettede Hypotekafdeling.

Nr. 19. við þóknun þá, sem endurskoðunarmönnum landsbankans ber samkvæmt framangreindum
15. júní. lögum 12. janúar 1900, 3. gr., veitist hvorum þeirra 250 kr.

24. gr.

Veðdeildin tekur til starfa 1. júlí 1900.

Stjórn landsbankans, Reykjavík, 15. maí 1900.

Tryggvi Gunnarsson.

Eiríkur Briem.

Kristján Jónsson.

Framanskráð reglugjörð staðfestist hjermeð samkvæmt lögum 12. janúar þ. á.

Í stjórnarráði Íslands, 15. júní 1900.

Goos.

Ólafur Halldórsson

Som Tillæg til de dem ved ovennævnte Lov af 12te Januar 1900 § 3 tillagte Honorarer Nr. 19.
 15de
 Juni.
 erholder hver af Landsbankens Revisorer 250 Kr.

§ 24.

Hypotekafdelingen begynder sin Virksomhed den 1ste Juli 1900.

Bestyrelsen for Landsbanken, Reykjavik, den 15de Maj 1900.

Tryggvi Gunnarsson.

Eiríkur Briem.

Kristján Jónsson.

Føranstaaende Reglement stadfæstes herved i Henhold til Lov af 12te Januar d. A.

Ministeriet for Island, den 15de Juni 1900.

Goos.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 20.

21.
júní.**Lög**

um

undirbúning og stofnun klæðaverksmiðju á Íslandi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stjórninni veitist heimild til að verja allt að 5000 kr. úr landssjóði til þess að undirbúa stofnun klæðaverksmiðju á Íslandi og láta gjöra nauðsynlegar rannsóknir og áætlanir um allt, er lýtur að kostnaði við stofnun og aðra tilhögun á slíkri verksmiðju, svo og um árlegan tilkostnað og væntanlegan arð af þessu fyrirtæki.

2. gr.

Stjórninni veitist ennfreður heimild til að styðja að því, ef það virðist heillavænlegt, að stofnað verði á Íslandi hlutafjelag til þess að koma á fót klæðaverksmiðju, og getur stjórnin fyrir landssjóðsins hönd keypt allt að helmingi hlutabréfa í fjelaginu, og má til þess verja allt að 75,000 krónum úr landssjóði, en þá skal hlutafjelagið hafa því eptirliti af hálfu landstjórnarinnar, er hún nánar ákveður með reglugjörð, er ráðgjafi fyrir Ísland semur, og birta skal í A-deild Stjórnartíðindanna.

3. gr.

Reglugjörð sú, er getið var um í 2. gr. þessara laga, skal, auk annars, er stjórnin kann að telja nauðsynlegt, innihalda þau ákvæði:

1. að lög hlutafjeldagsins því að eins geti orðið gild, að þau sjeu staðfest af landshöfðingjanum yfir Íslandi.
 2. að landshöfðinginn yfir Íslandi skipi yfirmann verksmiðjunnar.
 3. að stjórnin geti skipað eptirlitsmann af sinni hálfu við bygging verksmiðjunnar og ennfreður mann, er hafi framvegis eptirlit með rekstri verksmiðjunnar, og skuli
- Nr. 20. Lög 21. júní um undirbúning og stofnun klæðaverksmiðju á Íslandi.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Forberedelse til og Anlæg af en Klædefabrik i Island.

Nr. 20.
21de
Juni.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Bore vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til at anvende indtil 5,000 Kr. af Landskassen til at foreberede Oprettelsen af en Klædefabrik i Island og til at lade anstille de fornødne Underfogelser og gøre de fornødne Overslag i Henseende til alt vedrørende Omkostningerne ved Oprettelsen og anden Indretning af en saadan Fabrik saavel som over de aarlige Udgifter ved og den Indtægt, der kan ventes af dette Foretagende.

§ 2.

Regeringen bemyndiges endvidere til, for saa vidt det formenes at være fordelagtigt, at støtte Dannelsen af et Aktieselskab i Island til Oprettelsen af en Klædefabrik og kan paa Landskassens Vegne tegne indtil Halvdelen af Selskabets Aktier, hvortil kan anvendes indtil 75,000 Kr. af Landskassens Midler, dog at i saa Fald Aktieselskabet er undergivet en Kontrakt paa Regeringens Side, der nærmere bestemmes ved et af Ministeren for Island affattet Traktat, som skal bekendtgøres i Regeringstidendens Afdeling A.

§ 3.

Det i § 2 ommeldte Reglement skal foruden andet, som Regeringen maatte finde fornødent, indeholde følgende Bestemmelser:

1. at Aktieselskabets Love for at være gyldige maa være stadfæstede af Landskhøvdingen over Island,
2. at Landskhøvdingen over Island ansætter Fabrikens Bestyrer,
3. at Regeringen kan tilforordne en Tilsynsmand paa sine Vegne ved Fabrikens Opførelse, samt endvidere en Mand, som fremdeles har Tilsyn med Fabrikens Drift, saaledes at

Nr. 20. Lov af 21de Juni om Forberedelse til og Anlæg af en Klædefabrik i Island.

- Nr. 20. ágreiningur milli umboðsmanns stjórnarinnar og hlutafjelagsins eða stjórnarnefndar þess borinn undir endilegan úrskurð landshöfðingjans.
21. júní.
4. að allir reikningar verksmiðjunnar, bæði fyrir stofnunarkostnaði og árlegum tekjum og gjöldum liggi undir fullnaðarúrskurð landshöfðingja. Skulu reikningarnir endurskoðaðir af 2 mönnum og kys landshöfðingi annan þeirra, en hluthafar hinn. Gefa skal aðal-ársfundi hluthafa tækifæri til að láta uppi álit sitt um reikningana og um tillögur endurskoðunarmanna, áður en lagður er fullnaðarúrskurður á reikningana.
 5. að landshöfðingi skipi formann stjórnarnefndarinnar og ennfreður svo marga af meðlimum stjórnarnefndarinnar, er samsvarar eign landssjóðs í hlutaupphæð fjelagsins.

4. gr.

Stjórnin annast um, að samin sje í einu lagi skýrsla um rannsóknir þær og áætlanir, er nefndar eru í 1. gr., og skal hún prentuð bæði á dönsku og íslenzku og henni útbýtt á Íslandi og í Danmörku.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi sama dag sem þau eru staðfest.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 21. júní 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Goos.

i Tilfælde af Meningsforskel mellem Regeringens Tilforordnede og Aktieselskabet eller Nr. 20.
dets Bestyrelse Sagen indstilles til Landskhøvdingen til endelig Afgørelse, 21de

4. at alle Fabrikens Regnskaber saa vel for Omkostningerne ved dens Anlæg som dens aarlige Indtægter og Udgifter henhøre under Landskhøvdingens endelige Decision. Regnskaberne revideres af 2 Mænd, af hvilke den ene udnævnes af Landskhøvdingen, og den anden vælges af Aktionærerne. Der gives den aarlige Generalforsamling Lejlighed til at udtale sig om Regnskaberne og Revisorernes Indstillinger, inden Regnskaberne endelig decideres,
5. at Landskhøvdingen beskifter Formanden for Aktieselskabets Bestyrelse samt endvidere saa mange af dennes Medlemmer, som svarer til Landskassens Andel i Aktiekapitalen.

§ 4.

Regeringen besørger udarbejdet under eet en Beretning om de i § 1 nævnte Under-
søgelser og Overslag, hvorefter Beretningen trykkes baade paa Dansk og Islandsk og uddeles
saavel paa Island som i Danmark.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, den stadsfæstes.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 21de Juni 1900.

Ministeriet for Island, den 21de Juni 1900.

Goos.

Jon Krabbe,
Ass.

Nr. 21.

21.
júni.**Lög**

um

leyfi til vegalagningar um Arnarhólstún í Reykjavík, o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallitz á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stjórninni veitist heimild til að leyfa Reykjavíkur kaupstað vegalagning um Arnarhólstún.

2 gr.

Stjórninni er og heimilt að selja Reykjavíkur kaupstað, þegar bæjarstjórnin fer þess á leit, lóðir í norðurhluta Arnarhólstúns eptir dómkvaddra inanna mati.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 21. júní 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

(L. S.)

Goos.

Autoriseret Oversættelse i Genhold Lov til 18de September 1891.

Lov

om

Tilladelse til Bejænlæg paa Arnarhøls Hjemmemark m. m.

Nr. 21.
21de
Juni.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til at tillade Kjøbenhavn Købstad Bejænlæg paa den til Jorden Arnarhøl hørende Hjemmemark.

§ 2.

Regeringen bemyndiges fremdeles til, naar Kjøbenhavn Købstads Bybestyrelse andrager derom, at afhænde til Købstaden Grundstykker i Arnarhøls Hjemmemarks nordlige Del efter dertil af Retten udmeldte Mænds Burdering.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 21de Juni 1900.

Ministeriet for Island, den 21de Juni 1900.

Goos.

Jon Krabbe,
Ass.

Nr. 27. Lov af 21de Juni om Tilladelse til Bejænlæg paa Arnarhøls Hjemmemark m. m.

Nr. 22.

2.
júlí.

Auglýsing

um

pest í Smyrnu o. fl.

Þar eð álíta verður samkvæmt skýrslum þeim, sem fyrir hendi eru, að pest sje í Smyrnu, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, sbr. lög 18. desbr. 1897 um viðauka við þau lög, skuli fylgt að því er suertir skip, er til Íslands koma frá Smyrnu. Ennfremur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, afklippur af pappír, hár, húðir og ávexti. Lín, föt og sængurfatnað, er menn flytja sem ferðafatnað frá nefndri höfn, skal hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera.

Ákvæðum laga 17. des. 1875, sbr. lög 18. desbr. 1897 um viðauka við þau lög, verður hjer eptir beitt að því er þessa staði snertir:

Smyrnu,
allar hafnir í Portugal og
allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 2. júlí 1900.

Goos.

Jon Krabbe,
ass.

Bekendtgørelse

om

Pest i Smyrna m. m.

Nr. 22.

2den

Juli.

Da Smyrna ifølge foreliggende Meddelelser maa anses for pestsmittet, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Smyrna, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengeklæder, for saa vidt de nævnte Genstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiraffald, Haar, Huder og Frugt forbydes. Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der medbringes som Rejssegods fra nævnte Havn, paabødes.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

Smyrna,
alle portugisiske Havne og
samtlige ægyptiske Havne.

Overfor samtlige de nævnte Steder bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der som Rejssegods medbringes fra de nævnte Steder.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 2den Juli 1900.

Goos.

Jon Krabbe,
Udf.

Nr. 23.
19.
júlí.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 4. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið í höfuð- og aðseturstað Vorum Kaupmannahöfn, 19. júlí 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Sehested.

Allerhøjeste Rundgørelse

Nr. 23.
19de
Juli.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gøre bitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Underfaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Rundgørelse af 4de d. M. i Genhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Graværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet i vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn, den 19de Juli 1900.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Sehested.

Nr. 24.
15.
ágúst.

Bráðabirgðalög,

er

banna að flytja vopn og skotföng frá Íslandi til Kína.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmørski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þar eð það eins og nú stendur á í Kína og með hliðsjón af bönnum, er önnur ríki hafa gefið út, er mjög áriðandi, að eigi sje leyft nú sem stendur að flytja hervopn og skotföng frá Íslandi til Kína, teljum Vjer brýna nauðsyn á að gefa út bráðabirgðalög, samkvæmt 11. gr. stjórnarskrárinnar, er veiti heimild til að banna og hegna fyrir þesskonar útflutning frá Íslandi:

Því bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

1. grein.

Frá Íslandi skal fyrst um sinn bannað að flytja hervopn eða hluta af þeim, svo og skotföng og öll önnur áhöld til hernaðar, er ætlað er til að fari til Kína.

Brot gegn banni þessu varðar sektum frá 200 til 2000 kr., og ef ítrekað er allt að 6 mánaða einföldu fangelsi.

Um mál, er af þessu rísa, fer sem um opinber lögreglumál.

2. grein.

Ráðgjafa Íslands er heimilt að veita undanþágur frá þessu banni, eptir því til hvers hafa skal áhöldin.

3. grein.

Lög þessi öðlast gildi daginn eptir að það tölublað af B-deild stjórnartíðindanna kom út, er þau eru birt í.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 15. ágúst 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Goos.

Foreløbig Lov.

hvorved

Nr. 24.
15de
August.

det forbydes fra Island at udføre Vaaben og Ammunition til Kina.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Da det under de i Kina stedfindende Forhold og under Hensyn til de af andre Stater i saa Henseende udstedte Forbud er af Bigtighed, at det for Tiden ikke tilstedes fra Island at udføre Krigsvaaben og Ammunition til Kina, have Vi fundet det paa-trængende nødvendigt i Henhold til Forfatningslovens § 11 ved foreløbig Lov at staffe for-nøden Hjemmel til for Island at forbyde og i Overtrædelsestilfælde at straffe saadan Udførsel:

Thi byde og befale Vi som følger:

§ 1.

Indtil videre forbydes det fra Island at udføre Krigsvaaben eller Dele af saadanne samt Krigsammunition, og alt andet Krigsmateriel, forsaavidt disse Genstande ere bestemte til Kina.

Overtrædelser af dette Forbud straffes med Bøder fra 200 til 2000 Kr. og i Gen-tagelsestilfælde med simpelt Fængsel indtil 6 Maaneder.

Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 2.

Ministeren for Island bemyndiges til at tilstaa Undtagelser fra ovennævnte Forbud af Hensyn til Varernes Bestemmelse.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft Dagen efter, at det Nummer af Regeringstidenden, Af-deling B. er udgaaet, hvori det bekendtgøres, at Loven er udkommen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 15de August 1900.

Under Vor Kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

Goos.

Nr. 24. Foreløbig Lov af 15. August, hvorved det forbydes fra Island at udføre Vaaben og Ammunition til Kina.

Nr. 25.

5.
septbr.

Auglýsing

um

pest í Glasgow o. fl.

Þar eð álíta verður samkvæmt skýrslum þeim, sem fyrir hendi eru, að pest sje í Glasgow, er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um móttarnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, sbr. lög 18. des. 1897 um viðauka við þau lög, skuli fylgt að því er snertir skíp, er til Íslands koma frá Glasgow. Ennfremur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, afklippur af pappír, hár, húðir og ávexti. Lín, föt og sængurfatnað, er menn flytja sem ferðafatnað frá greindum stað, skal hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera.

Auglýsing frá landshöfðingjanum yfir Íslandi 9. sept. 1899 um pest í Portúgal er úr gildi felld.

Ákvæðum laga 17. des. 1875, sbr. lög 18. des. 1897 um viðauka við þau lög, verður hjer eptir beitt að því er þessa staði snertir:

Glasgow,

Smyrnu og

allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 5. september 1900.

Goos.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

Pest i Glasgow m. m.

Nr. 25.
5te
Septbr.

Da Glasgow ifølge foreliggende Meddelelser maa anses for pestfmittet, bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smittsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Glasgow, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengenklæder, for saa vidt de nævnte Genstande ikke høre til Personers Rejsfogds, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiraffald, Haar, Huder og Frugt forbydes. Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengenklæder, der medbringes som Rejsfogds fra nævnte Sted, paabydes.

Bekendtgørelse fra Landshøvdingen over Island af 9de September 1899 om Pest i Portugal ophæves.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

Glasgow,
Smyrna og
samtlige ægyptiske Havne.

Overfor samtlige de nævnte Steder bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengenklæder, der som Rejsfogds medbringes fra de nævnte Steder.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 5te September 1900.

Goos.

Olafur Halldórsson.

Nr. 26.
3. desbr.

Auglýsing.

er

fellir úr gildi auglýsingu frá stjórnarráði Íslands 5. september þ. á. um pest í Glasgow o. fl.

Auglýsing frá stjórnarráði Íslands 5. september þ. á. um pest í Glasgow o. fl. er felld úr gildi.

Ákvæðum laga 17. desember 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, smbr. viðaukalög við þau 18. desember 1897, verður hjer eftir að eins beitt að því er snertir:

Smyrnu og

allar Egiptalands hafnir.

Fyrir þessa staði gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. október 1879, 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 3. desember 1900.

Goos.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

Nr. 26.
3dje Decbr.

om

Ophævelse af Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 5te September d. A. om Pest i Glasgow m. m.

Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island om Pest i Glasgow m. m. af 5te September d. A. ophæves.

Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indbringelse til Island af 17de December 1875, jfr. Lov om Tillæg til samme af 18de December 1897, ere herefter kun i Virksomhed overfor:

Smørna og

samtlig ægyptiske Havne.

Over for disse Steder bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengklæder, der som Rejsegods medbringes fra de nævnte Steder.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 3dje December 1900.

Goos.

Ólafur Halldórsson.

